

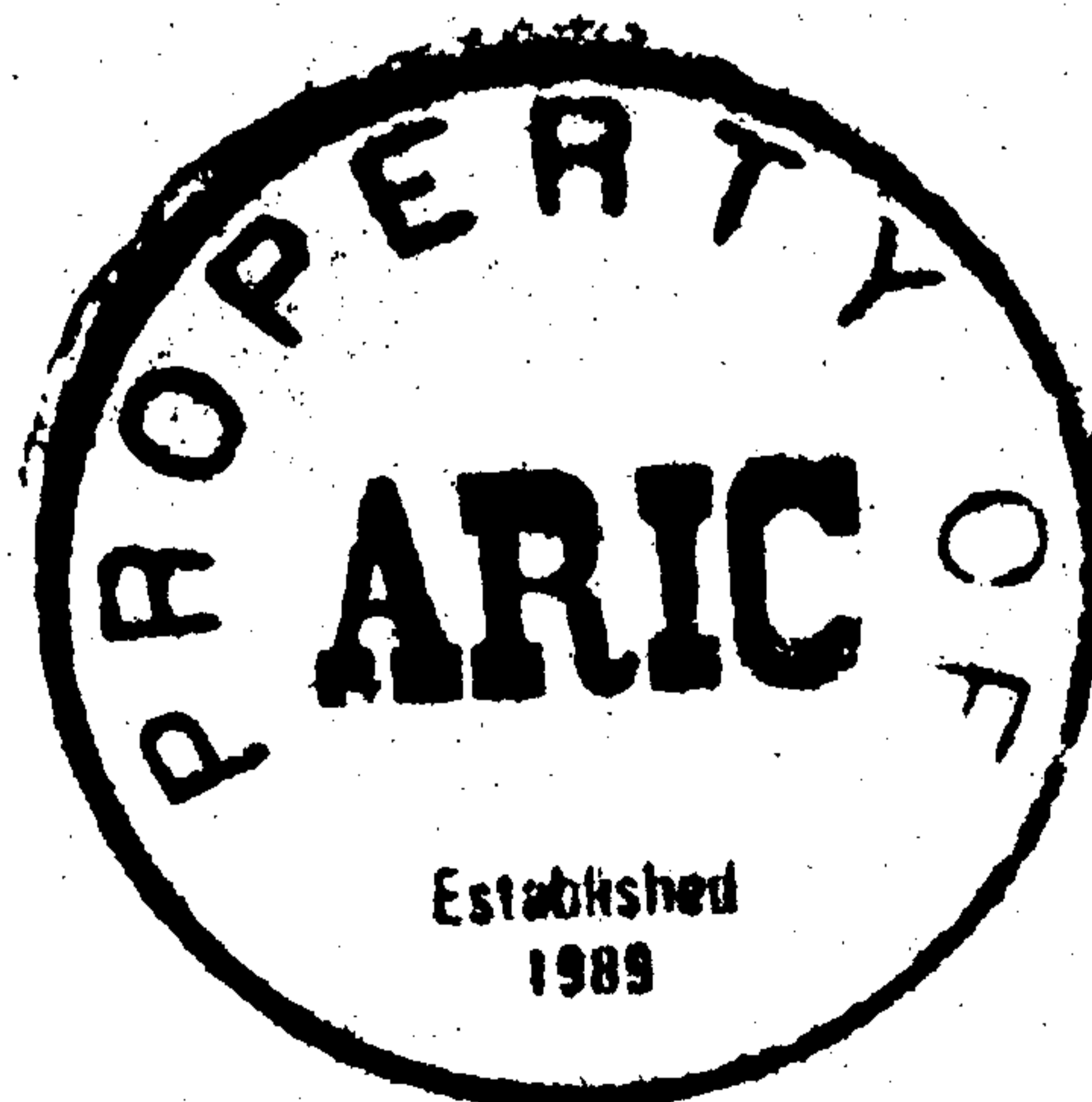
Ketabton.com

د غزني شاپهار

او د باختر د بودايي هنر سرچينه

ليکوال : ارواښاد استاد احمد علي کهزاد
ژباړن : محمد داود وفا

د استاد کهزاد له ژوندليک، کتابښود، لمنو، نښلونو
او وويپانگې سره

۱۳۷۸

+۹۲-۹۱-۲۵۶۴۵۱۳

د غزنی شابهار او د باختر	:	نوم
د بودایی هنر سرچینه	:	
استاد احمد علي کهزاد	:	لیکوال
محمد داود وفا	:	ژباړن
عبدالغفور لېوال	:	د چاپ زیار
دانش خیرندویہ ټولنه	:	خپرنډوی
۵۰۰ ټوکه	:	چاپ شمېر
ورې ۱۳۷۸ ل - اګست ۱۹۹۹	:	نېټه
وحید الله وردګ	:	کمپوزر
دانش کتابتون قصه خوانی پېښور	:	چاپځی
فون ۲۵۶۴۵۱۳	:	

۲۵۶۴۵۱۳

د خپرندوی یادښت

افغانستان د کولتورونو او تهذيبو د نړۍ والې څلور لارې په توگه پېژندل شوي، چې په ټوله نړۍ کې له تاريخي ارزښتونو برخمن هېواد گڼل کېږي. په ځانگړې توگه د دغه هېواد لرغونې هنرونه د نړۍ په تاريخ کې ساري نه لري.

خپرندويي فرهنگي ټولني بنایي د خپل هېواد د لرغونو هنرونو د تاريخ په اړه ليکل شوي ليکنې او کتابونه خپاره کړي او خپل تاريخ د نړۍ پر مخ وځلوي.

دانش خپرندويه ټولنه پر همدغه پار د هېواد نامتو تاريخپوه او لرغونپوه ارواښاد استاد احمد علي کهزاد د دوو ليکليو کوچنيو کتابونو: د غزني شابهارد لرغوني مزدک (معبد) او په کوندوز کې تر سر شوي لرغونپلټنې - چې زموږ د هېواد پر لرغوني هنر و تاريخ رڼا اچوي - د ښاغلي محمد داود وفا په قلم پښتو ژباړه ده له ژوندليک او کتابښود سره يوځای خپروي.

هيله ده، د هېواد د لرغونې تاريخ و هنر مينه وال يې له لوستنې خوندي واخلي او تاريخپوهان ترې په خپلو څېړنو کې گټه پورته کړي.

په درناوي

دانش خپرندويه ټولنه

ورې ۱۳۷۸ هـ ل پېښور

لیکله

- گڼه مخگڼه
۱. د استاد محمد پروېش شاهین سریزه الف
۲. د ژباړن خبرې و
- لومړۍ برخه:**
۳. د استاد کهزاد سریزه ی
۴. شابهار یا شاوېهاره په غزني کې د بودايي واکمنۍ مزدک ۱
۵. د شابهار په دښته کې د غزنوي لښکرو د رسم گذشت ډگر ۱۵
۶. "نغاره خانه" او شابهار ډگر ۲۱
- دویمه برخه:**
۷. د باختر بودايي هنر (د پښتو ټولني سریزه) ۲۴
۸. کوندوز: جغرافيايي او تاريخي لنډيز ۲۵
۹. د باختر بودايي هنر او د گريک و بوديک هنر سرچينه ۲۸
۱۰. د انځورنو ليکلې او څېړنه ۳۸
- درېيمه برخه:**
۱۱. ارواښاد استاد احمد علي کهزاد د افغاني فرهنگ ځلنده ستوری ۴۰
۱۲. د استاد احمد علي کهزاد خپاره شوي کتابونه او ليکنې ۴۹
- الف: کتابونه //
- ب: ژباړې ۶۷
۱۳. په بهرنیو ژبو د استاد کهزاد خپاره شوي کتابونه ۷۱
۱۴. د استاد کهزاد ناخپاره شوي کتابونه ۷۴
۱۵. په خپرونو کې د استاد کهزاد ليکنې ۷۷
۱۶. اخځونه او پایليکونه ۸۱
۱۷. وپيانگه ۸۲
۱۸. د کتاب انگرېزي پېژندنه ۱

سريزه

داد پښتو ژبې او ادب لويه نېکمرغي ده، چې له قهرمان خوشال-
خان خټک نه وروسته ورته خو داسې پوهان په لاس ورغلي، چې که د
خوشال بابا تر پوره رسېدلي نه دي؛ نو د خپلې پوهې، زيار او کړاو له امله
بې پښتو ژبې، پښتو فرهنگ او پښتو ادبياتو ته دومره څه وربښلي، چې نن
پرې پښتانه وياړي. د خوشال بابا اونني پر ترمنځ چې کومه خلا را منځته
شوې وه، هغه زموږ دغه پوهانو په داسې کوتلي ډول ډکه کړې چې پښتو
ادب پرې دسيالی په ځای کې خپله شمله هسکولی شي.
زموږ د ژبې او ادب دا پوهان د گوتوپه شمار دي، خو درې تنه په
کې سرلاري دي:

ارواښاد علامه پوهاند عبدالله حبيبي، ارواښاد استاد احمدعلي-
کهزاد او ارواښاد دوست محمد خان کامل.
ارواښاد ډاکټر احمدعلي کهزاد، سره له دې چې په خټه پښتون نه
و، خو افغان و او د افغانستان په خاوره کې پیدا شوی، لوی شوی او پال
شوی او د خپلې پوهې او رښتينولۍ په زيار يې د لويې پښتونخوا د تاريخي
نسب او حقايقو د رابرسېره کولو لپاره په داسې بې پرې توگه څېړنې کړې
دي، چې نن پرې تمامه لږه اوږه پښتونخوا وياړي. ځکه نو پښتانه هر هغه
څوک خپل گڼي چې په ريښتيني توگه يې تاريخي پلټنې بشپړې کړې وي.
استاد کهزاد زموږ د هېواد لوی مورخ، ژبپوه، لرغونپوه، نژاد پوه
او لوی دانشور و، ده زموږ د هېواد زور او نښې تاريخ داسې سره نښلولی
چې د خپلې ريښتيني څېړنې او زيار په ترڅ کې يې نن کار ټولو کورنيو او

بیرنبر خبرونکیم نه یو سندی او باوري کار کړ جدلی دی

د کوان هېواد افغانستان او ان د دې ټولې سیمې په تاریخ پوهانو کې یو کمې دا دی. چې زیات شمېر یې د خپلو عینکو او سترکیو تر کتنې لاندې پلټنې تر سره کوي. چې په ترڅ کې یې تعصب، ضدیت، جهل، انا، بې حایه بې ثبوته خبرې د ریښتینولې پرځای ټینکې نيسي او بیا که تر سره هم وي، له خپلو خبرو نه اوږي. هرڅو که د نویو پلټنو په ترڅ کې ریښتیني نتیجه هم تر لاسه شي.

تر کومه حایه چې ما د ارواښاد استاد کهزاد آثار او افکار لوستي، نه یوازې دا چې د ده په لیکنو کې د پورته خبرو څوک نه شته بلکې څېړنې یې دوږه پخې، مستندي او مدللې دي. چې زما په اند ورسره د مخالفت رابرسېره کېدنې هډو سوال نه پیدا کېږي که د ده آثار په خیرلې بڼه ولوستل شي. د افغانستان اود سیمې د ریښتیني تاریخ دشمنان اومخالفین به په خپله د ده د نظرونو منښته وکړي.

استاد کهزاد خپلې ټولې څېړنې په دري ژبه بشپړې کړي او څېړې کړې دي او یوه ډېره لږه برخه یې په پښتو ژباړل شوې. اوس دا ضرورت رامنځته دی، چې د ده ټولې لیکنې په پښتو وژباړل شي او گټه یې ټولو پښتو ته ورسېږي.

اوس چې نړۍ ساینټیفیکه شوې او د پرمختګ په حال کې ده، پښتانه باید نور لاس تر زني کېني او د دوی د قوم ژبې او توکم په اړه ورکړل شوي نظرونه او لیکل شوي پېښې خپلې ژبې ته راواړوي او خپل خلک پرې خبر کړي. په پښتو کې د ژباړې برخه ډېره لږه ده په تېره بیا د بهرنیو ژبو د افغانستان په تاریخ او فرهنگ- چې نننۍ پښتونخوا هم ورسره گډه ده- په بهرنۍ نړۍ کې په ټولیز ډول په هرو دریو برخو کې لس لیکنې کېږي، چې یا د کتاب یاد رسالې او یا هم د یوې کوچنۍ لیکنې په بڼه وي، په دغو لیکنو کې ډېرې داسې هم وي، چې زموږ له اصیل تاریخ او فرهنگ سره سر نه خوري او څېړونکي او لیکونکي په ناسمو لارو سر شوي وي. خو په پښتونخوا او پښتو کې داسې څوک شته چې د هغوی دې نظرونو ته خواب ووايي؟ دا د پښتو بدبختي ده!!

نورې نړۍ والې ژبې خوږېږد. په ايران کې هر د وړج به لسکونو
توکه داسې کتابونه خپرېږي، چې پښتو ژباړه يې پر سومره فرض او فرض وي.
دري ژبه زموږ د پښتو خور ده او ويونکي يې له مور سره گډ فرهنگي او
کولتوري اړيکي لري. له دې امله له دري ژبې نه پښتو کونه زموږ د
ادبياتوپه پرمختگ کې يو اهم ضرورت دی.

ستاسې په لاس کې کتاب د ارواښاد استاد کهزاد په دري ژبه د
دوو داسې ليکليو کتابونو ژباړه ده، چې پښتو کول يې پښتني فرهنگ ته
سراسر گټه ده.

دا کتاب په اصل کې دري کتابونه دي. يو يې د غزني په شاپيار
کې تر سره شوې تاريخي پلټنې، دويم يې په کونډوز کې تر سره شوې
لرغونپلټنې او درېم يې د دغه دوو کتابونو د ليکوال ژوند ليک او آثار
درېږني.

لومړنی کتاب د استاد کهزاد ليکنه ده او په متن کې به يې تاسې
ولولئ، چې د افغانستان په يوه تاريخي سيمه کې د دغه ځای د پخوانيو
استوگنو فرهنگ، ژبه او دود و دستور څه ډول وو. هلته د خلکو گروهيزو
اړيکو څه ډول درلود؟ دا تاريخي پلټنې د استاد کهزاد د خپلو سترگو ليدلي
حال دی، چې په خوږه او ادبي ژبه ليکل شوې او ښاغلي ژباړن پښتو کړی
دی.

دويم کتاب له فرانسوي ژبې نه استاد کهزاد ژباړلی او دا هغه
گزارش دی چې ښاغلی پروفيسر موسيوهاکن په کونډوز کې لرغون پلټنې
کړي او د دغه پلټنو په ترڅ کې په لاس ورغلي حقايق او پېښې يې په کې
ليکلي، په دغه کتاب کې تاريخي پېښو ته يوازې اشارې شوي دي چې
اوردو څېړنو ته اړتيا لري.

دا دواړه کتابونه گزارشي بڼه لري، خو اخباري گزارشونه نه دي،
بلکې تاريخي او لرغوني گزارشونه، د دې کتاب درېمه برخه په خپله ځانله
يو کتاب دی چې ښاغلی ژباړن د ارواښاد کهزاد په اندو ژوند او ليکليو
کتابونو ښکلي کړي ده.

دا کتاب د محمد داود وفا خپله ليکنه ده چې لومړی د استاد

کهزاد اویبایی د ده آثار په کې را پېژندلې دي چې یوه کتوره خبره ده
 د استاد کهزاد د ژوند او آثارو په اړه ما دوه درې ځایه لیکنې
 لوستي، یو څو هغه ټولې په دري ژبه وي او پښتو کې یې هم لیکل ضرورت
 و او بل دا چې دا راته تر نورو لږه بشپړه بنکاره شوه او دا ځکه چې
 بناغلی دحقیق حسین نایل، چې لیکنه یې تر نورو لږه بشپړه بنکاري،
 د استاد کهزاد آثار را پېژندلې له هغو پرته د استاد کهزاد په لیکنو کې نور
 ډېر داسې څه نوندل شول چې هلته یې هدو یادښت راغلی نه دی، لکه
 په انګلیسي ژبه داستاد کهزاد لیکلی کتاب (د کابل تاریخي لارښود) چې
 (۷۰۰) مخونه لري او یا په ننگرهار (پخواني اتحاد مشرقي) کې د تاریخي
 خبرو په اړه داستاد کهزاد په پښتو ژبه پرله پسې خپرې شوې مقالې، همدا
 ډول ډېر داسې کتابونه چې بناغلی نایل یې هسې یو یادښت کړی، ده مور
 ته پوره را پېژندلې دي.

همدارنگه د بناغلی نایل په کتاب کې د استاد کهزاد له آثارو سره
 د تعصب په قلم چال چلند تر سره شوی، چې له ورا څرګندېږي او دا خو
 حتمي خبره ده چې د یوه متعصب په لاس لیکل شوې سوانح به سمې وي
 او که د یوه بې تعصبه په قلم دا اندازه تاسې په خپله ولکوی.
 د استاد کهزاد د سوانحو د لیکلو بله ګټه دا ده چې دلرې
 پښتونخوا استوګن خو نه انګرېزان شول او نه پښتانه، نه یې انګرېزي داسې
 یاده کړه چې بهرنيانو ته پرې خپل فرهنگ وځلوي اونه یې خپله پښتو په
 اصیله بڼه پرېښوده. له همدې امله یې دخپلې پښتو ژبې خور (دري ژبه) نه
 زده او هدو پروایي نه ورځي، تیارې ته ناست دي. که چا ورته پښتو ولیکل
 وبه یې لولي، ګڼې غوږ پرې نه ګروي. نو دا دوی ته هم یوه ګټه شوه، چې
 د خپل لرغوني فرهنگ له یوې څنډې نه خبر شي.
 د بناغلی وفا: ۱. ټول کتاب (ژباړه) لیکنه) په نسبتاً سوچه او کره
 پښتو لیکل شوې، سره له دې چې زه په خپله دومره کره لیکونکی نه یم،
 خو کیدای شي دایوازې زماستونزه وي، زه په خپله تر ډېره د دې کار پلوي.

يم، پرېږده چې نور هرڅه خپل ولرو. که څوک بيا هم په دې اړه له ستونزو سره مخ وي، وپيانگي ته مراحند کولى شي.

د بناغلي وفا دا کتور کار په ډېرو ستاينو ارزى، خو که زه دا کار وکړم، گرانو لوستونکيو ته به څه پاتې نه شي، پرېږده چې تاسې هم په کې يو څه وواياست.

زه په خپله د بناغلي وفا استعداد ته خوشاله يم او په گانده (آينده) کې ترې د خپلو ملي وپارونو د لا ځلونې په تمه يم، خداى دې نور پستانه ځوانان هم پر داسې لار ورسم کړي.

په درناوي

محمد پروېش شاهين

نورستان، سنکلور، سوات

دسارچ دويمه ۱۹۹۹

د ژباړن خبرې

ارواښاد استاد احمدعلي کهزاد دافغانستان نامتو تاریخ لیکونکی اولیکوال دی. دی یوازې دافغانستان لرغوني تاریخ نه، بلکې دافغانستان داوسمهالي (معاصر) تاریخ لیکونکی اواستاد هم وده په ډېره خوږه ادبي ژبه په بې پرې توګه دافغانستان پرونې اوننې (لرغونې-معاصر) تاریخ سره نښلولی او د دغه لرغونې تاریخي خاورې د تاریخ اوفرهنگ په څلونه کې یې نه سترې کیدونکې هڅې کړې دي. د ارواښاد کهزاد مورنۍ ژبه دري وه، خو ورسره یې په خپله بله ملي ژبه (پښتو) هم لیکنې کړې اوخپرې کړې. خو استاد یو سر و او په یوه سر د دومره ډېرو لیکنو کول او بیا د هغو ژباړل څه اسانه خبره نه ده. له همدې امله ده همدومره کړې چې په دري ژبه- چې ده ته اسانه وه- یې د افغانستان د تاریخ تیاره او تبت ګوتونه رڼا کړې او د خپلو لیکنو ژباړه اوخپرونه یې نورو ته پراېښې ده.

دافغانستان په تاریخپوهانو کې دوه تنه ارواښاد علامه پوهاند عبدالحي- حبيبي او ارواښاد استاد احمدعلي کهزاد هغه پوهان دي، چې په بې پرې توګه اود تعصب له زاويې پرته یې دخپل لرغوني مدنیت په څلونه کې ځانونه تر مرګه ښه سترې کړې او د خپل هېواد دفرهنگ په تاریخ کې یې داسې کتابونه او نښې پراېښې، چې تر هغې افغانستان ژوندی وی، د دوی نومونه به ورسره ژوندي وي. اوس نو داد ځوانو لیکوالو او څېړونکیو دنده ده، چې د خپلې ویاړلې خاورې اومدنیت په اړه دا ډول لیکنې اوخپرونې راواخلي وې لولي، وې ژباړي او خپرې یې کړي.

ارواښاد استاد کهزاد لکه د ارواښاد پوهاند حبيبي په څېر پر موږ دا حق لري، چې لیکنې یې وژباړو او په یوځل نه په څوڅو ځل یې خپرې کړو، که موږ دا کار ونه کړو د خپلې خاورې اوفرهنگ حق به معنه وي تر سره کړی.

ستاسو په لاس کې کتاب د ارواښاد استاد کهزاد د دوو کوچنیو کتابونو ژباړه ده، چې په همدغه پار ژباړل شوې او ده د خپلو پلټنو، ګروپونو او د سترګو

لمدلي حال په توگه، د افغانستان د لرغوني تاريخ يوه ځانگه په کې خپرلې ده.
لومړی کتاب په غزني کې پر ۱۳۳۸ ل کال د يوه موندل شوي بودايي
مزدک (معد) په اړه چې "شاهيار" يا "شاهياره" نومېږي سوړ ته څرگندونې کوي.
دغزني د دغه مزدک د سپرنو او څېړنو په اړه د يادشوي کال په دويمې کې
د افغانستان دوخت لرغونپوهنې څانگې د ايتاليې له يوه رابلل شوي لرغونپوه پلاوي
سره يو پرېکړه ليک لاسليک کړی و، چې د همدې پر بنسټ هغوی کار پيل کړ او
استاد کهزاد له دغه پلاوي سره د افغاني استازي په توگه ملگري و.

پخوا د دغه مزدک په اړه څوک په څه نه پوهېدل اود "شاهيار" نوم يوازې
د يوې دښتې په توگه يادېده، خو چې استاد کهزاد له ايتالوي لرغونپوه پلاوي سره
اوږه پر اوږه پرله پسې (۶) کاله څېړنه وکړه، نو څرگنده يې کړه چې دلته د
کوشاني لړۍ د نامتو پاچا "هوويشکا" چې د "کنېشکا" په ځای ناستو کې تر ټولو
پياوړی واکمن و. په لاس يو جوړ شوی مزدک چې د دويمې زېږدې پېړۍ له پای
د اتمې زېږدې پېړۍ تر پایه د لمانځې يو لوی منځي و، تر خاورو لاندې دی.
د څېړنې په ترڅ کې په دغه مزدک کې ډول ډول ډبرليکونه، د کارونې
لوبني، د راهبانو د استوگنې خونې، ډېرې اوسپنې تر لاسه شوې، چې د افغانستان
د بودايي گروهې د يو بل منځي په زياتون د افغانستان د لرغوني تاريخ يوه ورکه
پاڼه وموندل شوه.

د هېښندې وړ خو دا ده، چې همدا بودايي لوی منځي د غزنوي
پېر د لوی واکمن "سلطان محمود غزنوي" پلازمېنه هم وه، خو تر ده له مخه د
دويمې لېږدې (هجري) پېړۍ پر اوومه لسيزه د يحيي د زوی فضل په امر چې د
عباسي واکمن هارون الرشيد له خوا د افغانستان سيمه ايز واکمن ټاکل شوی و. د
جبرائيل د زوی ابراهيم په لاس ويجاړ کړای شوی و.

غزنوي لوی واکمن محمود پر همدغه شاهيار غونډی، چې سيمه ايز خلک
يې نغاره او سردار غونډی هم بولي، خپله پلازمېنه جوړه کړې وه او هغه مهال چې
به هند ته له لښکر سره ووت، دلته به يې خپل لوی سلطنتي تجير ودراره او په ليکو
(صفونو) کې به يې د سپرو پيلانو او پليو لښکرو ننداره کوله. وروسته به د تک د
چمتوالي نغاره ډنگېده او بيا به دا نغاره په غزني ښار کې د ټولو خلکو د خبرونې
لپاره هم وهل کېده او په دې توگه به ده له شاهيار غونډی خپل تک پيل کړ.
غزنوي محمود دهند د تک په لاره او همهلته په هند کې ډېرې بوت
خاني (بودايي منځي) ويجاړې کړې، خو دا پته ورته نه وه چې دی چې په خپله

پلازمېنه کې پر کوم پلاز ناست دی، د همدې تر پښو لاندې روغ حور بودايي مزدک
بنخ دی دغه مزدک ته د ده د واکمنۍ تر پایه پام شوی نه دی او روغ ترې پاتې
شوی دی.

د استاد کهزاد په دغه کوچني کتابکوتي کې دا او ددې په شاوخوا کې
نورې خبرې شوې دي او د څېړنې په ترڅ کې يې څرگنده کړې ده، چې د پېړيو
په پورېو کې په دغه سيمه کې د خلکو اند ژوند څه ډول وو؟
په دې اړه به لږ په غځېدلې بڼه تاسو د دغه کتاب په منځپانگه کې
څرگندونې ولولئ!

پر دې سربېره به تاسې ته دا هم څرگنده شي چې استاد په څومره
څېړلې بڼه د افغانستان لرغوني تاريخ څېړي.

دويم کتاب په باختر کې د بودايي هنر بېلا بېلې خواوې څېړي، چې دا
کتاب هم له کونډوز نه د تر لاسه شويو تاريخي نښو په اړه مور ته څرگندونې کوي.
دا کتاب لومړی ځل ښاغلي موسيوهاکن په فرانسوي ليکلی —
اواستاد کهزاد پر ۱۳۱۶ ال کال په کابل کې په دري ژباړلی اوله فرانسوي
آرمنځپانگې سره يې يوځای خپور کړی، چې دلته ورسره فرانسوي متن نه دی
يوځای شوی.

پر دغه دواړو کتابونو استاد کهزاد سرېزي کښلې چې ورسره په دويم کتاب
کې د پښتو ټولني سرېزه هم مله ده. په پښتو ژباړه کې دا دواړه په خپل خپل
ځای کې راوړل شوي دي.

د دې لپاره چې د استاد کهزاد د شخصيت او کړي کار ياد مو تاند
ساتلی وي، د کتاب په پای کې د استاد کهزاد لنډه پېژندگلوي او هم د ده د
څرگندو چاپ او ناچاپو کتابونو لنډه يادونه او د ده څو عکسونه مو ورسره يوځای
کړل.

هيله ده د اړتيا په مهال ترې کټه واخيستل شي
په پای کې ښايي د پښتو ژبې د خوږژبې او اورژبې شاعر او تاند ليکوال
زړه ته راتېر عبدالغفور لېوال د مينې هم درناوی وشي چې د ده په هڅو دا کتاب
د خپراوي جوگه شو.

په درناوي

محمد داود وفا

۱۳۷۷ د مرغومي / ۲۶ مه

کامه - ننګرهار

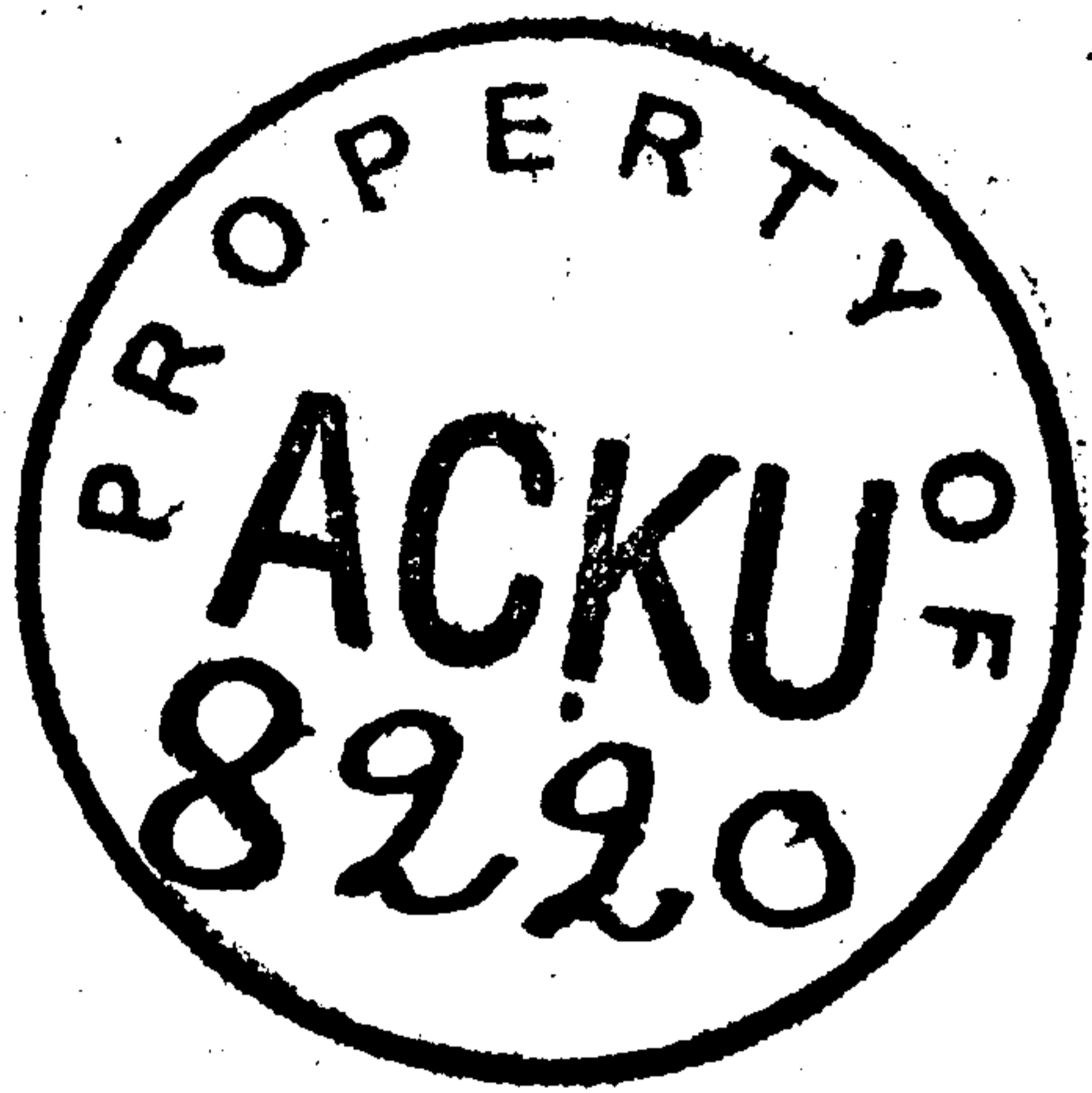
(ح)

سريزه

"شاويهاره" په لرغوني پېر کې د بودايي واکمنۍ دمزدک او "شابهار" د غزنوي لښکرو د رسم گذشت د ډگر په توګه سرسري شهرت درلود. د ايتالوي لرغونپوه پلاوي دپلټنو په وياړه چې په "سردارپته" کې يې تر سره کړې وې دغزني د دغه مزدک، آرځای اولرغونيو فوکلوري نومونو په باب ما د تاريخي او ادبي لاسوندونو او ولسي رواياتو په باور يوه اوږده ليکنه وليکله. چې د ۱۳۳۷ ل کال د تلې مياشتې پر لومړيو د اصلاح ورځپاڼې په شپږو ګڼو کې خپره شوه. د لوستونکيو دهرکلي له امله د کتاب چاپولو مؤسسې ديوه کتابګوتي په څېر د دغه ليکنې د بيا خپرونې تکل وکړ. دوه نورې وړې ليکنې چې پر ۱۳۳۷-۱۳۳۸ ل کلونو د ژوندون په مجله کې - په کابل راډيو کې تر اورولو وروسته - خپرې شوې وې. مې هم ورسره يوځای کړې او دا رساله ترې جوړه شوه.

سره له دې چې د لرغونپېژندنې پلټنې پای ته نه دي رسېدلي او کېدای شي چې په راتلونکيو کلونو کې هم روانې وي، بيا هم هبله من يم چې په دغه څومخونو کې د بودايي گروهې د يوه ښکلي پرمين مزدک په اړه - چې دغزني داوسني ښار په شاوخوا کنډوالو کې دی - لوستونکيو ته نوې څرګندونې روښانه شي.

احمد علي کوهزاد
د تلې ۲۵ مه ۱۳۴۶ لمريز
گذرګاه ، کابل

"شاهار"

یا

"شاهاره" په غزني کې د بودايي

واکمني مزدک

لکه چې په راډيو کې مو اورېدلي او په ورځپاڼو کې مو لوستي له دوو اوونيو راهيسې ايتالوي لرغونپوه پلاوي غزني ته تللي او د کيندنو په زيار ايستنه يې پيل کړی. د دې لپاره چې مينه وال د دغه زيار له آرډموخي (اصلي هدف)، د کيندلو له ځای او څېړنو نه خبر شي په لاندې خو مخونو کې څرگندونې کېږي:

پر ۱۳۳۶ لمريز کال درسمي دندې له مخې دايتاليې دختيخ پېژندنې ټولني او د ايتاليې لرغونپوه پلاوي له مشر پروفيسر توجې سره د غزني بناړته د سپرل کېدونکيو ځايونو دټاکنې لپاره لارم.

تر ډېرو گرځېدو او پلټنې وروسته، چې د زاړه بناړ کنډرې مو وکتې، دوه ځايونه د ډېرې پاملرنې وړ وو. يو د درېيم مسعود د څلي په شاوخواکې د سلطان ابراهيم د زيارت خو او شاه او بل د غزني د بالاحصار سهيل ختيز لوري، چې که د روضې له کلي يې وگڼو، نو د سلطان محمود غزنوي د زيارت سهيل لويديځ لورته درې کيلومتره لرې د پراخې دښتې په منځ کې و.

دا دوه ځايونه له دې امله وټاکل شول، چې يو ځای دغزنويانو پرېپر او بل تر اسلام وړاندې پېر پورې اړه درلوده او زموږ خوښه دا وه، چې

د دغه دواړو پېرونو نښې تر لاسه کړو.

پر ۱۳۳۷ ل کال یو ځل بیاله پروفیسر توجی سرد غزنی ته لارم او بڼه مې په یاد دی، چې د سلطان ابراهیم د زیارت ختیز لوري ته د سلو مترو په شاوخوا کې مو د سپرنو ځای وټاکه. چې ایتالیوي پلاوي دوه پوهانو (شراتو) او (بمباچي) پرې کار پیل کړ.

سرد له دې چې په دغه ځای کې لا کار پای ته نه دی رسېدلی او کېدای شي، چې څو کاله به نور هم روان وي، دیوې لویې ودانۍ پایڅوړ را څرگند شو، چې ایتالیويانو دا ودانۍ د درېیم مسعود مانی وبلله. زه په دې گروهه یم چې په دغه ځای کې موږ له یو ښوونځي (مدرسي) سرد مخ شو. په هر د توگه د دغه سپرنو او ډبرلیکونو بشپړه څېړنه اوږدې لیکنې او پنډو کتابونو لیکلو ته اړتیا لري. چې یادښتونه یې ایتالیويانو وخت پروخت لیکلي او د کار پایله به د یوه کتاب په ترڅ کې راوباسي، له دغه ځایه د غزنی د اسلامي موزیم نښې رامنځته شوي دي. دا موزیم په روضه کلي کې هماغه د سلطان عبدالرزاق د موزیم پایڅوړ دی، چې له بیا جوړونې وروسته پر موزیم اوښتی او موندل شوې نښې په کې د نندارې لپاره ایښوول شوي دي.

د دغه لیکنې بنسټیزه موخه دا ده، چې دویمه نومره سپرنې وڅېړو د دغه سپرنو ځای هغه دی، چې د ولسي خلکو په وینا په "سردار تپه"، "تغاره تپه" او "بوت خونه" یادېږي. دغه سپرنو تر اسلام وړاندې د غزنی تاریخ راڅرگند کړو.

د دغه غونډۍ کیندنې چې د ولسي خلکو له خوا فوکلوري نومونې به یې له آرو تاریخي نومونو سره وروسته وڅېړو، د ۱۳۳۸ ل کال په دوبي کې د ایتالیې له نامتو لرغونپوه (ادامستیانو) له لوري پیل شوې (نوموړې د سپرونو په دواړو ځایونو کې یو ډول کار کړی) چې پرله پسې څلور کاله روانې وې. وروسته دوه کاله ودرېدې او دادی سر کال بیا دا سپرنې پیل شوې.

پر ۱۳۳۸ ل کال کیندل شوي ځایونه ما دوه ځله وکتل: لومړی ځل د وږې میاشتې پر ۲۸-۲۹ مه او دویم ځل د تلې میاشتې پر ۲۴ مه او ۲۵ مه.

د خپرنې او پلتنې په پایله کې مې د غزني د ويچارو کنډرو هوایي عکسونه او دهغو چاپیریال داسې وموندل چې:

د غزني دغه ويچارې کنډرې یوازې د غزنوي پر دوه سوه کلن پېراره نه مومي، تر تاریخ وړاندې پېرونو ان تر د بربریانو یا گورگانیانو د وروستیو واکمنیو چې یوناني، کوشاني، کوشانو ساساني، یفتلي، زاولي، د بودايي گروهې نښې، جيني، شیوايي، زوني (یا المرمانخنه) د منځنیو اسلامي پېریو پایخوړ، صفاري، غزنوي، غوري، تیموري، گورگاني، او ارغوني په کې را اټاله دی، د ټولو پېرونو نښې دلته لیدل کیدای شي.

پر ۱۳۳۸ ل کال چې مې پرسر دار غونډې د سپړنو لړۍ کتله، پر شمال لویدیزې خوا مې په دښته کې د غزني د عسکري قطعاتو پوځي تمرینونه لیدل. د غزنوي پېر د پوځي تمرینونو او رسم گذشت د ډگر "شابهارا" ځای ټاکنې ته خیر شوم. په دې کې مې ناڅاپه د خپلې ځانگړې کتابچې په پاڼو کې د امیر فرخي پر هغه بوللې سترگې ولگیدې، چې ځینې جغرافیایي نښې په کې ښوول شوي، د دغه بوللې دا بیتونه مې همغلته- ایتالویانوته واورول: ۱

ژباړه:

له ماسره په شه بهار کې یوه غرمه داسې سپوږمۍ مل وه چې خوارلسمې سپوږمۍ ورسره حسد درلود، وې ویل چې دومره لویه او پراخه دښته د څه لپاره ده!

ورته مې وویل چې دا دیوه داسې پاچا د راټولیدلو ځای دی، چې بې شماره لښکرې لري. وې ویل چې د دې خپلواک پاچا نوم څه دی؟ ورته مې وویل "یمین دولت محمود دین پناه"

بامن به شه بهار بهم بود چاشتگاه
ماه من آنکه رشک بروزد دو هفته ماه
گفت این فراخ بهنادشت گشاده چیست؟
گفتم که عرصه گاه شه بی عدد سپاه
گفتا چه خوانم این شه آزاده را به نام
گفتم یمین دولت محمود دین پناه

۱۹ کاله مخکې همداسې له یو بلې پېښې سره مخ شوم، چې هغه د ۱۳۲۷ ل کال د وري پر ۲۶ مه اوتر دې یوه اوونۍ وروسته د هېرمند او د بست کلا د کنډرو په خوا کې د غزنویانو د لښکر گاه د موندنې پر مهال رامنځته شوه.

پر یاد شوي مهال د هیرمند د کږو لارو په کنډرو کې د "لښکري- بازار" په نامه یو ځای د کندهار د هغه مهال د نایب الحکومه بناغلی محمد یونس خان له خوا ماته راوپېژندل شو، چې له بناغلی موسیو شلوم- برژه او خلیل الله خان خلیلي سره یو ځای مو دغه ځایونه وکتل. خو په بېرته راستنېدو کې د استاد ابوالفضل بیهقي یادښتونه، په ځانگړي توگه د امیر فرخي د بوللې دیوې برخې یادښت راپه زړه شو چې وایي: ۱ ژباړه:

"په دې فکر کې وم، چې د بست د ښار له اړخه د هېرمند د اوبو غږ مې ناڅاپه غوږ ته راغی. د پاچا علیشانه څېره د ستر دېوال له سره راښکاره شوه او دپاچا مانی دلکان له دښتې څخه راڅرگنده شوه".
پوره باوری شوم، چې د هیرمند تر څنگ چې د لښکري بازار په نامه ما کوم ځای ولید دا د غزنویانو مشهوره لښکرگاه ده.
سملاسي مې په انیس ورځپاڼه او آریانا مجله کې یوه اوږده لیکنه خپره کړه.

استاد خلیلي بیا د امیر عنصری یوه بله بولله را واستوله، چې زما خبرې یې لا باورې کړي. د دغه بوللې دوه بیته دا دي: ۲

-۱

اندرین اندیشه بودم کز کنار شهر بست
بانگ اب هیرمند آمد بگوشم ناگهان
منظر عالی شه بنمود از بالای دژ
کاخ سلطان پدیدار آمد از دشت لکان

-۲

بفرقصر تو شد خوب همچو عقد به در
هوای بست ولب هیرمند ودشت لکان

ژباړه:

«ستا د ماني د شان او شوکت د لوړتيا لپاره په دروازه وتړل شوه
د بست هوا او د هيرمند د سيند غاړه او د لکان د بنسټه کسه نعمان
ستا بنسټلی انگر ليدلی وای، نو د ډېرو لویو انګرو نو دروازي به يې پرايښي
وای.»

په دې ډول د غزنويانو د واکمنۍ مشهورې ماني د بست د کنډرو
تر څنګ په لښکر گاه کې وموندل شوې. دفرانسې لرغونپوه پلاوی غړيو
دا الواک (نظر) باوري کړ او ويې مانه چې تفصيل يې په لښکرگاه کتاب
کې راغلی دی.

(دا کتاب د افغانستان د تاريخ ټولني له خوا پر ۱۳۳۲ ل کال

خپور شوی دی)

البته په لښکرگاه کې لومړی مالرليد وړاندې کړ او بهرنيو
لرغونپلايو ومانه او په غزني کې لومړی پر سردار غونډی کار پيل شو او
وروسته د "شابهار د بنسټې" په ټاکنه کې د پوځي رسم گذشت د ډگر په
موندنه بريالی شو، چې څېړنه به يې راشي دا "شابهار" له آره په بنسټيزه
توگه بودايي مزدک و.

په دې اړه ما "د شابهار په دبنسټه کې د غزنويانو د پوځي لښکرو
د رسم گذشت ډگر" په نامه پر ۱۳۳۸ ل کال په ژوندون مجله کې يو ليکنه
خپره کړه. او همدارنگه مې يو شمير نورې ليکنې پر همدغه کال کابل
راډيو ته واستولې، چې اوس د "افغانستان د تاريخ په رڼاکې" کتاب په ډول
تر چاپ لاندې دي، په هغو کې هم په دې اړه څېړنه شوې ده.

موږ ټولو "شابهار" د غزنوی لښکرو د رسم گذشت د ډگر په توگه
اوريدلی. د استاد ابوالفضل بيهقي او د غزنوی دربار دنورو شاعرانو امير
فرخی او امير عنصري له يادښتونو هم دا څرگنديږي، چې "شابهار دبنسټه"
د غزني ښار تر څنګ وه او دا پراخه او غځېدلې دبنسټه د غزنويانو په دو سوه

→
اگر بیدیدی نعمان سراي فرخ تو
ره شدید و خورنق نکوفتی نعمان

کلن پپر کې د پوځي تمرینونو پر ډگره سربېره د خوښی، اخترونو، او مذهبي ورځو، د اخترونو د لمانځه د سډې د جشن د لمانځنې شپو، ډگر هم و. په ادبي نړۍ کې دا ډول خبرې ټولو اوریدلي، خو په څرگنده توګه دا نه وه معلومه چې "شاهار دښته" (دغزنی لښکرو د پوځي تمرینونو منځی) چېرته وه؟

لکه چې پر ۱۳۳۸ کال چې مې ویلی او دا دی د دویم ځل لپاره یې هم وایم: شاهار یوه پراخه او غځېدلې دښته ده، چې د غزنی د بالاحصار سهیل ختیز او دروضې کلي سهیل رانغاړي، ختیزې برخې ته یې کوچنی غونډی او تر شایې اسمانځک غرونه را چاپېر دي د کوچي قبیلو لاره ده سردار یا نغاره غونډی، چې ولسي خلک یې بت خونه بولي، نژدې د دغه دښتې په منځ کې پرته ده.

سردار غونډی د دزې کیلومتری په برید د سلطان محمود زیارت سهیل لویدیځ ته د دښتې پر سر پرته ده. دا داسې غونډی ده چې له بېلابېلو ګډوډو تیرو چې "شیت" ډبرې هم په کې دي، جوړه ده: پرمخ یې کلکه خټه اواره ده، چې د مزدک او ستوپو له وړانیو رامنځته شوې ده.

ځایي خلک وایي چې دا غونډی له هغه مهاله په سردار غونډی ونومول شوه، چې اعليحضرت امیر حبیب الله خان غزنی ته راغلي و او پر دغه غونډی یې یوه خیمه او شاهي تجیر ودرولی و.

دا چې "نغاره" غونډی ولې ورته وایي، لامل یې دادی چې دځایي خلکو په وینا سلطان محمود غزنوي او دغزنی نورو واکمنو به چې هر سهار

۱ "سده" له "صد" وي جوړ شوی، چې "ه" یې اوستربل دی، سلکن پپر (دورې) ته وایي، پېری هم بلل کېږي، سلو ورځو ته هم وایي، همدارنګه د هغه جشن نوم هم دی، چې لرغونیو اریایانو به د وري میاشتي پر لسمه جوړاوه، چې پر لومړۍ شپه به په کې اور پورته کېده او د اور ترڅنګ به د خوښی اتڼونه جوړ وو، څرنګه چې "۵۰" شپې او "۵۰" ورځې و، ځکه یې نو "سده" باله داسې هم وایي چې له ژمي د "۱۰۰" ورځو تر تېرېدو وروسته دا جشن جوړېده، ځکه "سده" بلل کېږي.

ژباړن

د خپلو لښکر و تمرينات دلته کتل، نو لويه شاهي خېمه (تجیر) به دنته ودرول کېده او هر وخت به چې غزنوي لښکرو له خپلو پیلانو سره هندوستان یاداوه او هلته به د غزا په نیت روانېدل، لومړنی نغاره به همدلته وهل کېده. او تر دې وروسته به بیا غزنوی بریالي لښکر تک ته چمتو و، بیا به کاله پر کاله نغاره وهل کېده او په دې ډول به غزنوي لښکر د هندوستان تر مرکز رسېده.

د ولسي خلکو په اند د دغه غونډی درېیم نوم بوتخانه (بوت خونه) دی، چې د لاسته راغلیو پایلو اوزیار په اړه دانوم ډېر غوره دی. دا نوم دا څرگندوي، چې د ولسي خلکو ذهنونه تل ریښتني وي. (مانا دا چې دلته په ریښتيني توگه بوتان موجود وو.) (ژباړن) د دغه بوت خونې څلورم نوم، چې د دغه ځای آر (اصل) نوم دی، په اټکلی ډول تر اسلام وړاندې د کوشاني واکمن "شاویهار" له خوا د دغه غونډی له بنسټ سره یو ځای ایښوول شوی و.

د دغه ويي (کلمې) لومړنی توری "شاه" دی چې د دویمې زیږدې پېړۍ له دویمې نیمايي راهیسې د بغلان د کنېشکا له ډبرلیکه تر نن ورځې په ټاکلې او ټینگه مانا زموږ په ټولو ژبو کې منل شوی. او دویم توری "ویهار" یا "ویهاره" د بودايي ادب په سانسکرېټ او پراگرېټ لهجو کې د (بودايي مزدک) په مانا کارول شوی، چې د دري ژبې په ادبیاتو کې د (بهار) په ډول راغلی دی.

د زرو کلو په ترڅ کې په افغانستان کې د بودايي گروهې د سراسري دود او د چيني گډوډیانو په غونډو څېړو دغلته په سلگونو څه، چې په زرگونو بودايي مزدکونه په بېلابېلو سیمو لکه هده، نجراو، کابل، باگرام، غزني، غوربند، بامیان، سمنگان، بلخ، کندوز، بغلان، فرخار او نورو کې ودان وو. چې په ځینو عربي او فارسي اخځونو کې دغه یا دښتونو هم اغېز ښندلی، لکه د بلخ د (نوبهار) چې په ناسمه بڼه اورتون (اتشکده) گڼل کېده په داسې حال کې چې دا نامتو بودايي مزدک و.

د سانسکرېټ او پراگرېټ په ادبیاتو کې د دغه مزدک ارنوم (نو-اویهاره) یا (نو اویهارا) و چې داهم یو گډ (ترکیبي) نوم دی، چې له (نوا) یانې (نوي) او (ویهاره) یانې (ویهار) نه جوړ شوی، چې د نوی مزدک مانا

د بودايي ادب په اخځونو کې له اړنگ پرته يو بل ويي هم لرو چې "سنگهارمه" دی او په (دير بودايي) (بودايي مزدك) ژباړل شوی. سنگهار چې په ټوليز ډول مزدك او "دير بودايي" د راهبانو د استوگنو له خونو او ستوپو يا ستوپو سره يوځای مزدك بلل کېده. له اړنگ پرته چې واکمنو د مزدكونو او ستوپو په ودانېو کې لويه برخه لرله.

چيني گرځندويانو په ډېرو ځايونو لکه: کوندوز، بلخ، باميان، باگرام، هېډه او غزني کې شاهي بودايي مزدکونه يا "شابهار" ياد کړي دي او د عربي متنونو او اسلامي اخځونو په لاسوند په لومړيو سپورميزو (هجري) کلونو کې "شابهار" د ځانگړې نومونې په توگه پرځای پاتې وو. (۱۹) کاله له مخه مې د "باگرام" کتاب په ۸۶ مخ کې (دا کتاب د تاريخ ټولني د خپرونو په ۱۶۱۳ مه نومره خپور شوی دی) د چيني گرځندوی هیوان خانگ په وينا ليکلي چې:

د پلازمېنې "کاپيسا" يانې باگرام په شمال لويديځ کې يو مزدك و، چې د يوه لرغوني واکمن ودانې وه او هغه ته يې "شاه مزدك" ويلې. همدارنگه شل کاله مخکې دافغانستان د پخواني تاريخ د دويم ټوک په ۵۴۳-۵۵۴ مخونو کې (دا کتاب پر ۱۳۲۵ ل کال د افغانستان د تاريخ ټولني له خوا خپور شوی دی) د يوې اوږدې څېړنې په ترڅ کې يادونه شوې، چې پر ۱۷۶ سپورميز (۳-۷۹۲ ز) کال د شابهار په نامه يو بودايي مزدك د ابراهيم د جبريل زوی په لاس د يحيى د زوی فضل په امر، چې د عباسي واکمن هارون الرشيد له خوا د خراسان والي ټاکل شوی و وران شوی و.

دا وران شوی شابهار بېل شابهار دی، چې بايد د باگرام يا کاپيسي شابهار وگڼل شي، نه دا د غزني شابهار، چې د هغې ځای د گلبهار د غرونو په بېخ د غوربند درې په خواوشاه او يا که په غوڅه توگه ووايو د چاريکار تر څنگ په توپ دره کې و.

د دغه شابهار ځای بنوونه په دې وروستی ځای کې غوره ده. د دغه مزدك ستوپې په ټول افغانستان کې تر اوسه يوازینۍ هغه دي، چې تر

ټولو لوړې دي، مانا دا چې د چاريکار تر څنگ د توپ درې د وران شوي
مزدک له ستوپو نورې لوړې په ټول افغانستان کې نه شته.
سربېره پر دې د دغه مزدک په شا وخوا کې کوشاني سيکې هم
ډېرې موندل کېږي. لکه چې د باگرام په کتاب کې څېړل شوی دا مزدک په
باگرام کې د چيني گرځندوی هیوان څانگه د اوریدلې کيسې پر بنسټ په
ډېر اټکل د (کنېشکا) کوشاني واکمن وداني وه او د شابهارد نومونې لامل
په دغه ځای کې تاريخي سمون راښيي.

د غزني "شابهارد" د غزني لوی او نامتو بودايي مزدک دی، لکه
چې وڅېړل شول د ایتالوی ختيځ پوه پروفیسرتوچي تر لارښوونې لاندې د
ایتالې دغه لرغونپوه پلاوی له ۱۳۳۸ کال راهيسې د سردار غونډی په
کنډرو کې زیار باسي او کیندنې کوي، دوه کاله دا کار ونه شو او دادی
دا دوه اوونۍ کېږي، چې اوس بیا د لرغون پېژندنې چارې پیل شويدي.
د سردار غونډی پر سر بودايي مزدک "شابهارد" په درېو پورېو کې
د سړي پاملرنه را اړوي:

د تېرو دغه غونډی له سهیل نه شمال ته یا که په خیرلي توگه يې
ووايو له سهیل ختيځ نه شمال لويديځ ته غځېدلې ده.
لکه چې پورته مو نغوته ورته وکړه له درې گونو پورېو، لومړی او
دویمه هغه يې د بودايي راهبانو د پرو او حجرو نېولې او درېیمه پورې چې
دغونډی لوړه برخه ده، "شاویهاره" مزدک پرې ودان شوی. د لومړنیو دوو
کلنو د پلټنو په پایله کې د مزدک د پوالو اوپراخ غولی دلویې منځنۍ
ستوپې له څو نورو وروستویو او پایڅور سره یو ځای وموندل شوې، چې
ټولې ځای پرځای شته.

بنسټيزه (اساسي) پورې له لويديځ لوري نه د منځنۍ ستوپې
پرلوري او له هغه ځایه بیانورو ستوپو ته غځيدلې وه. منځنۍ ستوپې او
په ختيزلوړېکې نورې وړې ستوپې په یوه ډول دسړي پاملرنه ځانته راړوي.
د ودانۍ د جوړښت ډول د لویو کوشانيانو د پېر ځانپېژنې کلاسيک
ډول سړي ته ورته ښکاري، د پوالو په دننه مخونې کې د تېرو لویې ټوټې
د نازکو نړيو تېرو د ټوموپه منځ کې نیول شوی. دا ډول هم کلکې شوي او
هم ښکلا لري.

ستني چې د دېوال په پرتله لاکلکې دي، ټولې له نړيو توپل شويو
تېرو نه جوړې شوي اويایې د ديوالو پر مخ د پلستر او ان د سرې رنگونې
نښې هم ښکاري. دا رنگونه ډېر ژوره ده، چې په ځينو ځايونو کې يې اغېز
له پلستر نه هم تېر شوی او د دېوالونو په تېرو کې هم ځای پر ځای
ښکاري.

د مزدک په بهرنيو اړخونو کې "تنديسونه" يانې بودايي لوی بتان،
چې له ۱۰-۱۲ مترو پورې يې لوړ والی لاره، لگېدلي وو، کېدای شي لږ
ترلږه له دغو پټيو (مجسمو) نه يې يوه پر شمال ختيز خوا د خاورې پر مخ
پاتې وه، چې د سپرنو تر پایه په سملاسي توگه په اخېر پوښل شوې وه.
شاههار مزدک پر يوې لوي غونډۍ له لوړو ستوپو او پرتمينو
بودايي پټيو سره د بهار دښتې په منځ کې ځانگړی برم وپوړم لاره.
پرتمينه گومبزه، ستوپه او د پټيو پر مخونو طلايي رنگ يې د
غزني ښار له ليروليرو ځايو هم ښکارېده.

پر لومړي او دويم ځل سپرنو له ختو جوړې وړې پټۍ او د ونو پر
پوټکيو ليکل شوې ټوټې تر لاسه شوې، څومره چې زه خبر يم د وروستيو
څو ورځو د هڅو په ترڅ کې څو نورې ليکل شوې ټوټې هم تر لاسه شوي،
دا ليکنې په براهمي ليکدود دي، چې پر درېيمې او څلورمې زيږدې پېړۍ
اړه مومي او په منځني آسيا کې له خپلو سيالو ليکنو سره بېلابېل
نېژدېتوب لري.

لکه چې لوړ ياد شول، د مزدک په ختيزه خوا کې څو کوچنۍ
ستوپې ودانې شوې وې، چې تر اوسه يې د ويجار تيا نښې نښې نه ښکاري،
داستوپې څلور وارو خواو ته پورې لري، دا پورې پريوې بودايي "اسټورې"
اړه لري چې په لنډه توگه دلته ليکل کېږي:

په بودايي اسټورو (لرغونيو کيسو) کې داسې راغلي و چې:
هغه مهال چې بودا د خپلې مور د کتنې لپاره له "جوهاوا" نه تېرېده
د ښارس تر څنگ په (سالکاشا) کې رانښکته شو. د غزني بودايي راهبانو
دا بودايي اسټورې داسې گڼلې وې، چې بودا لکه چې په کيسه کې راغلي
د خپلې مور تر ليدو وروسته د غزني له "جوهاوا" نه په شاههار مزدک کې کوز
شوی و.

د ستوپو د پورېو ختېرې دارابنوود، چې بوداله تحيلي اسطورو سرد
سم د ستوپې د يادې شوې پورې له لورونه د مزدك غولي ته راکوز شوی
و.

خو د دغه خيالي کيسې منل هسې يو خيال دی، آره موخه يې دا
وې چې راهبان خلکو ته د دغه مزدك د لا سپېختيا په بنوولو سره ډېرې
پيسې تر لاسه کړي.

لکه چې پورته ياده شوه د سلگونو او زرگونو مزدکونو په منځ کې
ويهاره او سنگهارمه، چې د افغانستان په نيمه ختيزو بېلابېلو سيمو کې (د-
بلخ و کندهار پرليکه) موجود وو. له دغه ډلې ځينې يې "دشاويهاره" يا
"شاويهاره" په نامه يادېدل. ځينې يې د "بهارها" او "شابهاره" په نامه د
هند د موري واکمن "اشوکا" نښې (يادگارونه) وو. او هم ځينې يې د کوشاني
واکمنو کنېشکا او هوویشکا او نورو په امر جوړ شوي وو.

د بگرام شمال لويديځ ته "شابهاره" مو- لکه چې چيني گرځندوی
هيوان خانگ پر ۶۳۲ زيږدي کال په بگرام کې د بودايي کيسو په ترڅ کې
اوريدلی- د کوشاني واکمن "کنېشکا" وگانه.

د غزني شابهاره هم ارو مرو د کوشاني پېر ودانيز يادگار دی، چې
د زيږدې پېر پر لومړيو دوه نيمو پېړيو ودان و.

د غزني د شابهاره مزدك د جوړوونکې واکمن د پېژندنې په اړه تر
اوسه کوم باوري لاسوند نه لرو، خو څرنگه چې د وردگو دخوات په لوی
مزدك کې د (هوویشکا) په نامه يو ډبرليک لرو، اټکلوم او په ډېر غوره اټکل
دا ويلای شم، چې د غزني شابهاره به هم د کوشاني پېر د همدغه لوی
واکمن په لاس جوړ شوی وي. لوی واکمن مې ځکه ورته وويلې چې
هوویشکا د کنېشکا د خای ناستو په منځ کې تر ټولو ډېر پېژندوی دی او
د ودانولو ډېر مينه وال و. ده د هند د ډيلي سهيل خواته په ماتورا کې هم
د يو لوی مزدك بنسټ ايښی و. څرنگه چې د وردگو خوات له غزني نه
دومره ډير لرې نه دی ډېر اټکل همداسې کېږي چې د غزني شابهاره به د
همده په امر او غوښتنه جوړ شوی وي. او له همدې امله د "شاويهاره"
ياني "شاهي بوتخونه" يا شابهاره په نامه پېژندل شوی دی.

په دې څو وروستيو ورځو کې مې د فرانسوي لرغونپوه پلاوي د مشر بناغلي "موسیو برنارد" له خولې هم واورېدل چې په دې وروستيو کې د فرانسې د ځمکپوهنې يو تن پوهاند د غزني سهيل لويديځ ته ۱۵۰ کيلو- متره ليرې د ناور په دښته کې په هېښنده ډول (۴۲۰۰) متره يوه لوړه تيرپه موندلې چې په منځپانگه کې يې په کوشاني ليکدوديانې يوناني خروشتی، دوه درې ځايه ليکنې شوي دي.

دا ځمکپوه (آندره بودتير) نوميرې، چې له درې کالو راهيسې په افغانستان کې پر خېر نه بوخت دی. نو موږی د دغه لويې تيرپې له موندلو وروسته ما (کهزاد) ته راغی او د دغه ډبرليک عکسونه يې را ونيول. د دغه عکس يوه کاپي وروسته په پاریس کې نامتو لرغونپوه او ژبپوه د "کولژ-دوفرانس" استاد پروفيسر "بن و نيست" ته واستول شوه، چې تر خېرني لاندې ده.

زما ډېر اټکل دا دی، چې دا ډبرليک هم په "هوويشکا" اړه لري دا اټکل زما دا خبره لباوری کوي، چې شاهي بودايي مزدک هم د همدغه لوی کوشاني پاچا- چې د دويمې زېږدې پېړۍ په پای کې ژوندی واکمن و- نښه ده.

د دغه شابهار ويجارټيا لکه د کاپيسا د شابهار په خېر هم چې مخکې وويل شول د ليرېدي (هجري) څلورمې پېړۍ د پېنځمې لسيزې په واکمن هارون الرشيد او د يحيى پر زوی فضل او د جبريل پر زوی ابراهيم، اړه لري. په دې توگه ويلای شو، چې د غزني شابهار د دويمې زېږدې پېړۍ له وروستيو د اتمې زېږدې پېړۍ تر پایه لږ تر لږه اووه پېړۍ په بشپړ ډول جوړ او پېژندوی و.

هيون خانگک د غزني سيمه د (ستو، کو، چه) يا (تسو، کو، ته) په نامه ياده کړې او جوړښت يې د يوه ايالت په توگه (۷۰۰۰) لي اټکل کړی، چې هر چيني لي نژدې نيم کيلو متر کېږي چې په دې ډول د غزني ولايت سيمه (۳۵۰۰) مربع کيلومتره اټکلېږي.

چيني گرځندوی په دغه ولايت کې چې دلته يې بايد "زاوول" وبولو، دوه ښاره يادوي، يو د (هوسينا) او بل د (هوسالا) په نامه. دا دواړه پلازمېنې گني چې د هر يو لوی والی (۳۰) لي اټکلوي. نوموړي سگهار مونه

يا بودايي مزدکونه خو سوه اټکلوي او د بودايي راهبانو شمېر د "۱۰۰۰" په شاوخوا کې نيسي. طبعاً دومره شمېر مزدکونه او دومره راهبان د غزني يا زابل ولايت په ټولو شاوخوا سيمه کې ويشل شوي وو. د ده په گروهه د ابوت لمانځونکي د خلاصون د لويې لارې "مهايانه" ملاتړی وو.

نوموړی چيني گرځندوی څرگندوي، چې د دغه سيمې واکمن اوږده لړۍ لري چې ټولويې واکمني کړې او د دغه ځای اوسنی واکمن ډېر ديندار دی، چې له مذهبي چارو سره ډېره مينه لري. په دغه سيمه کې د آشوکا له لوري (۱۰) ستويې جوړې شوي. لمر لمانځونکي يا د (زون) = (سون) ملاتړی هم خو مزدکونه لري.

دلته د چيني گرځندوي (هيوان خانگ) له بېلابېلو يادښتونو سره کارنه لرو، څرنگه چې دليکنې سرليک شابهار يانی په غزني کې بودايي شاهي مزدک دی، غواړم چې د چيني گرځندوی د يادښتونو په لاسوند تابه (استناد) ووايم چې د هندوکوش په دغه سهيلي سيمه کې بودايي گروهه له هډې تر کابل، کاپيسا، غزني او ان تر کندهاره د موريا واکمن (آشوکا) پر مهال خپره شوې وه.

(د همدغه واکمن پر مهال او د همدغه په امر بودايي مبلغان افغانستان ته راغلل او د ده خو ډېر بز فرمانونه په درونته او کندهار کې لاسته راغلي دي.) او د ده په امر ستويې هم د "زاوول" په ولايت کې ودانې شوې وې.

د دوو ښارونو يا پلازمېنو ټاکنه چې نوموړی چيني گرځندوی په زاوول ولايت کې ياد کړي، خېرنه او خېرنه غواړي. لويديځ پوهانو (هوسينا) ښار غزني گڼلی، خو ليرې نه بريښي چې دا شوکاله (۱۰) ستويو لږترلږه يوه په غزني کې هم وگڼو. څرنگه چې هيوان خانگ په زاوول کې خپل هممهالی پاچا د واکمنو له اوږدې لړۍ يو پاتې تن بولي، نو دا ټکل له مخې د (شابهار) جوړونه د دوی په هر يوه پورې اړه پيدا کولای شي. څرنگه چې د کوشاني واکمنو له يو تن "هوويشکا" يو ډبرليک د وردگو په خوات کې موندل شوی او د وردگ سيمه له غزني دومره ليرې هم نه ده، نو د ډېر اټکل له مخې د غزني دا شابهار هم د ده اړوند گڼلای شو.

خکه خومره لاسوندونه چې له خپرنو تر لاسه شوي، د دويمې زېږدې پېړۍ له وروستيو اود درېيمې زېږدې پېړۍ تر لومړيو مخکې نه دي باور لرم چې په راتلونکيو لاسته راوړنو کې به زما دا ټکل لاسه څرگند شي.

دلته چې خومره خپرنې وشوې دايې راوېسوه، چې د غزني شاهي بودايي مزدک "شاويهاره" يا "شابهار" پر همدغه غونډۍ جوړ شوی و. او "شابهاره" له آره د همدغه بودايي شاهي مزدک نوم و. او دا هم له اټکل نه لېرې نه ده چې پرتر اسلام وړاندې پېر د مزدک تر شاوخوا لويه دښته پر همدغه "شاه بهار" نامه نومول شوي وي. په اسلامي-په خانگړې توگه د غزنويانو-پر پېر د بودايي مزدک موخه او مانا له ياده ووته او دا دښته د شابهار په نامه د لښکرو د پوځي تمرينونو، رسم گذشت، د خوښۍ د ډگراو د اخترونو د ورځو د مراسمو د لمانځلو ډگر شو.

کت مټ همدادول کار په بغلان کې هم شوی. بغلان يا "بغلانگ" يا "بغه لانگو" چې له اړه يې د "اورتون" (اتشکدې) مانا لرله د کوشاني مزدک او اورتون خانگړی نوم و. چې جوړ وونکي يې پخپله کوشاني امپراتور او واکمن "کنېشکا" دی، "هوويشکا" هماغلته بيا جوړونه او ترميم کړي دي او ډبرليک يې ودرولی، چې د شابهار په څېر د تېرو د غونډۍ له لوړونه د بغلان پر ټوله هواره ځمکه واکمن و. په اسلامي پېر کې اورتون مزدک او د ويجاريو مانا او موخه له منځه تللې، خو نوم يې تر اوسه يوه لويه سراسري هوارې ځمکې ته ويل کېږي، چې بغلان دی.

مخکې مو وويل چې ولسي خلک سردار غونډۍ چې پر سر يې "شابهار" مزدک موندل شوی، د نغاره خانې يانغاره غونډۍ په نامه هم يادوي. د دغه نامه فوکلوري نومونه مو هم وڅېړله. عام خلک ورته غزني وايي چې سلطان محمود غزنوي همدغلته په يوه لويه خيمه کې پر همدغه غونډۍ پر تخت کېناسته او د هند پر لوريې د لښکرو د يانه (حرکت) ننداره کوله او وروسته ورسره پخپله هم روانېده. نوموړی څو ځل هند ته تللی او بودتونونه يې وران کړي، خو پخپله له دې نه و خبر، چې په کوم ځای کې چې د ده سلطنتي دربار دی او دی پر پلازکيني، د همدغه د پلاز تر پښو لاندې يو لوي شاهي مزدک چې له بوتانو بشپړ دک دی نښه دی.

د شابهار په دښته کې د غزنوي لښکرو د رسم گذشت ډگر

د افغانستان د اسلامي پېرونو په تاريخ کې غزني او غزنويان يوه لويه او پرتمينه برخه ده.

د دغه ښار او واکمنۍ د کورنۍ پېژندنه او ارزښت د هنر، کلتور، ادب، سياست او د هيواد په چارو کې د هغوی پوهه د افغانستان له بريدونو او بنسټې او گاونډيو سيمو ته تر ليرې خپره وه.

غزنويانو په خپله دوه سوه کلنه واکمنۍ کې، په خپل هېواد کې پرتمينې او نامتو ودانۍ جوړې کړې، چې د هر يوې پېژندنه خانگړې څېړنه غواړي. د غزني ټولواکو واکمنو چې په پراختيا غوښتنه پېژندوی وو، کله پوخ او لښکر درلود. چې پرله پسې روښانه برياليتوبونه يې په ټولو خواوو کې د نامتو شاعرانو د شعر د بوللو ښکلا او خلا وه.

لکه چې د غزنويي دربار د تاريخي ليکنو له منځپانگو، پرله پسې څېړنو او د شاعرانو له وينا دا څرگندېږي، چې د غزني ښار په چاپيريال کې يو لوی ډگر، وچې دپوڅي لښکرو نندارې يا رسم گذشت او تمرينونو او د ليکو تېرېدنه وخت پر وخت دلته تر سره کېدل، چې دغه ځای ته يې "د شابهار دښته" ويله.

شابهار دښته يوازې د رسم گذشت او د عسکرو د تېرېدو لپاره نه وه، بلکې زيات مهال د جشنونو، اخترونو او ليرې ځايونو ته د واکمن د تگ پر مهال د غوغو او د خوښيو د نورو ورځو لپاره وه، چې د ښار

استوگن وگړي به همدلته راغونډېدل.

د غزنوي دربار شاعران او تاريخ ليکونکي لکه استاد ابوالفضل بيهقي، امير فرخي، امير عنصری او نور چې په سفر او حضر کې به له پاچا سره يو ځای وو، خوڅو څله د دغه ځای يادونه کړې ده. د دوی له ليکنو دا څرگندېږي چې شابهار د بنار ودانيو تر څنگ پرته وه، چې يو پراخه ډگرو او د غزنويانو د دوه سوه کلنې واکمنۍ ټولې مېلې غونډې، د اخترونو ورځې، ځيني مهال د اخترونو لمونځونه او ورويشتنه اودسدي د جشنونو ټاکلې شپې هم دلته تر سره کېدې.

د "دبنت" له ويي دا څرگندېږي، چې دا ډگر په خپلې پنځيزې جولي (طبعي شکل) وحشي گلونو او وښو پوښلی و. او د کال په ډېرو ورځو کې به شين و.

شابهار د غزنوي بريالي پوځي لښکرو د تمرينونو ډگر و، له همدې امله په تاريخي متونونو (منځپانگو) کې د (عرصه گاه) په نامه هم ياد شوی. او د لښکرو د تگ او بلوا سر چينه همدا پراخه دبنته وه.

فرخي په خپلو ښکليو بوللو کې، چې د محمود په ستاينه کې ويل شوي د شابهار د ډگر د چتر، بيرغ او خدمتگارانو په اړه خبرې کوي داسې په څېرته خبرې کوي لکه قلم په لاس انځورگر.

سلطان محمود غزنوي ته د پوځ، پيلانو او پوځي ټولگيو حال داسې انځور وي.

ژباړه:

له ما سره په شه بهار کې يوه غرمه داسې سپوږمۍ مل وه، چې د څوارلسمې سپوږمۍ ورسره حسد درلود.

وې ويل چې دومره لويه او پراخه دبنته د څه لپاره ده؟

ومې ويل دا د يوه داسې پاچا د راتولېدو ځای دی چې بې شماره لښکرې لري. دې ويل چې د دې خپلواک پاچا نوم څه دی؟ ورته مې وويل چې يمین دوله محمود دين پناه. وې ويل چې د رسول د شريعت پناه ده او د دين تکيه ده، ورته مې وويل هو او دهغه دنده د اللّٰه (ج) لمانځنه ده.

وې ويل چې اوس چېرې دی، راوې ښيه؟ ورته مې وويل چې دهغه

لموی لښکر تر بیرغ لاندې دی. وې ویل چې هغه د لښکر په لومړي کتار
چې ولاړ دی همغه دی؟ ورته مې وویل، چې د لوړو لومړنیو کسانو ځای
په لومړي کتار کې وي، وې وویل چې له هیبت څخه وېرېږم، ورته مې
ویل، چې دهغه له هیبت څخه، د غره په شان زړه د وښو(بوسو) په شان
کېږي.

وې وویل چې هغه یوزر و اووه سوه غرونه څه شی دی؟ ورته مې
ویل چې یوزر اووه سوه د پاچا پیلان دي. وې ویل چې دا یې ټول د
هندوانو د لښکر له لومړي کتار څخه تر لاسه کړي؟ مې ویل چې هو او
په مېرانه یې ساتلي دي. وې ویل، هغه زغرې، غښتلي اندامونه او کمندونه
وگوره. ماویل هو دا هېواد پال او تکره ځوانان دي. وې ویل چې سر او
صورت یې څنگه ښکلی ښکارېږي!؟

مې ویل لکه سروې چې کمړیند ترلی او سپوږمۍ خولی اغوستي

وي.

وې ویل چې د پاچا لښکر ځای همدا دښته ده؟ مې ویل چې هو
او بل داسې لښکر ځای نه شته. وې ویل چې داسې بل پاچا په نړۍ کې
شته. مې ویل چې له ماڅخه پوښتنه مه کوه ورشه شاهنامه وگوره. وې ویل
چې شاهنامه ټوله دروغ ده. مې ویل چې ته رښتیا وگنه او دروغ له منځه
یوسه. وې ویل چې دا پاچا له نورو پاچاهانو څخه څه شی اخلي؟

مې ویل بیرغ و لښکر و گنج و تاج او ځای. وې ویل چې ولې یې
دروم خواته نه بیایي، مې ویل چې اوس وخت رارسېدلی دی، ښایي بویې
څي.

وې ویل چې دهغوی له لاسه به د روم ښارونه څه ډول شي، مې
ویل لکه د غره په سر کې چې څاگانې جوړې شي. (۱)

با من بشه بهار بهم بود چاشتگاه
ماه من آنکه رشک برو زد دو هفته ماه
گفت این فراخ پهنا دشت کشاده چیست؟
گفتم که عرصه گاه شه بی عدد سپاه

په دغه ټوټه شعر کې چې د یوه ډیالوګ په څېر ویل شوی مقتدر
شاعر د غزني له پرتمینو ورځو، یوه هغه په داسې حال کې یادوي، چې
ابوالقاسم یمین الدو له محمود پخپله د شابهار دینشي ته راغلی او په هغه
ډگر کې چې د فرخي په وینایې بیلګه نه موندل کېده، تر چتر او پیرغ
لاندي ناست و.

گفتا چه خوانم این شه آزاده را بنام
گفتم یمین دولت محمود دین پناه
گفتا پناه شرع رسولست و پشت دین
گفتم بلی وپیشه او طاعت اله
گفتا کنون کجاست مراده نشان ازو
گفتم که زیر سایه آن رایت سیاه
گفت آنکه پیش عرصه گهش ایستاده اوست؟
گفتم به پیشگاه بود جای پیشگاه
گفتاز هیبتش بهر اسد همی دلم
گفتم ز هیبتش دل چون که شود چو کاه
گفت آن هزارو هفصدو اندکوه چیست؟
گفتم هزارو هفصدو اند پیل شاه
گفت آنهمه زپشرو هندوان ستد
گفتم بلی و داشت بمردانگی نگاه
گفت آن زره واران زبر هر یکی کمند
گفتم بتان مملکت آرای رزمخواه
گفتا که سر و خانمشان یامه تمام
گفتم که سرو با کمرو مه با کلاه
گفتا که عرصه گاه شه این دشت خرم است
گفتم بلی ونسیت چنین عرصه گاه
گفتا چون کربجهان هیچ شه بود
گفتم زمن میرس به شهنامه کن نگاه
گفتا که شهنامه دروغ است سر بسر
گفتم تو راست کیرو دروغ از میان بکاه
گفتا ملک همی چه ستاند ز خسروان؟
گفتم رایت وسپه وکنج و تاج و گاه
گفتا چرا همی نبرد شان بسوی روم
گفتم کنون بر دکه کنون، آمده است گاه
گفتا چگونه گردد ازیشان بلاد روم
گفتم چنانکه کوه کمر دارد چاه، چاه

غزنوی واکمنو تور چتر لاره او داسکالو (موضوع) د فرخي له دغه
بيته څرگندېږي:

ژباړه:

ځواب راکړه که "توروالی" غوره نه وی. د ځمکې د واکمن چتر به
هم تور نه و.

له دغو نفوتو دا څرگندېږي، چې د غزنوی لښکرو د جنګ بیرغ
تور و (۱). لکه چې د پورتنۍ بوللې په یوه بیت کې مو ولیدل، چې پاچا پر
یادې شوې ورځ د تور بیرغ تر سیوري لاندې ناست و او د ده پروراندي په
بل اړخ کې په شابهار دښته کې (۱۷) سوه پیلان او څونور سلطنتی پیلان
چې هر یو یې د غره په څېر و، په لیکو کې ولاړ وو. فرخي د محمود رسی
لرونکیو او لوړ تنو څښتنو عسکرو د تنو ننداره په لوړوالي کې له "سبرونو"
او په ښکلا کې له بوت او سپوږمۍ سره برابره گڼلې ده.

د لښکرگاه د دربار له تالار نه د محمود سلطنتي گارد د عسکرو
د انځورونو موندنه، د محمودي لښکریانو د کالیو او سلا ښکلا رانښيي.
دغه عسکرو په ټولیز ډول ورپښمین او د اوبښ د رنگ په څېر کالي
اغوستل او گروزنه یې زرین او سمیني رنگ درلود. ځکه نو فرخي د
سلطان محمود غزنوي د لښکرو په ستاینه کې مبالغه نه ده کړې. محمود
غزنوي دوه زرو شاوخوا جنګي پیلان درلودل، دلته شاعر څه د پاسه ۱۷
سوه یاد کړي، خو په بل ځای کې بیادا شمېر (۲۰۰۰) ته داسې رسوي:

ژباړه:

ای پاچا! پاڅېږه چې د هرکال په څېر عرض ته راغلي دي، ستا
مانۍ له شاو ستا له بڼ څخه دوه زره پیلان دي.
د همدغه پوځي شمېر له مخې په څرگنده توګه ویلای شو، چې د
شابهار ډګر چې هلته به د رسم گذشت په ورځو کې (۱۷۰۰) پیلان و عسکر
راغونډېدل، یو ډېر لوی او پرتمین ډګر و. چې د پیلانو او د غزنوی لښکرو

۱ جواب ده که اگر نیستی سیاهی نید
سپه بودی چتر حذایکان زمین

بېلابېلو قطعو په راغونډېدو به لا ځانگړی پرتمین کېده. ټوله دښته به په
وسپنه او پولادو کې ډوبه وه او د بوق او سورني غږونو به د پیلانو له نڅا
سره ټول غزني ښار لرزاوه.

تر هغې چې د ادبي او تاریخي سرچینو له منځپانگو څرگندېږي:
د شابهار ډگر د غزني د نامتو څلیو پر سهیل لویديځ لوري په
هغه ځای کې و، چې نن ورځ یې هم په یوه څنډه کې عسکري تمرین
کيږي.

طبعاً د دغه ډگر لمنې د غزنوي پر پرتمین پېر پراخه وې او هغه
ورې غونډۍ چې مخامخ ورته پرته دي، هم په کې را اټاله وې. ان چې نن
ورځ هم د غزني خلك دا دعوه کوي چې هغه کوچنی غر(غونډۍ) چې ختیځ
لوري ته ښکاري د رسم گذشت په ورځو کې د سلطان محمود غزنوي بیرغ
او چتر همدلته لگول کېده او دا الواك هم بې باوره نه شي گڼل کېدای،
ځکه د عسکرو د لیدنې لپاره ښه وړلور ځای و.

"نغاره خانه" او شابهار ډگر

د ناصر د اولادې د واکمنۍ پېر د خپلې امپراتورۍ په ټولو ځایونو په ځانگړې توگه په پلازمېنه بنکلي غزني کې یادښتونه پرايښې، چې یو شمېر یې تاریخونو، یو شمېر ادبي سرچینو او یو شمېر یې هم فوکلوري داستانونو مور ته را رسولې دي.

غزنوی واکمن لکه څرنګه چې د دوی د پراخې امپراتورۍ له ادارې سره ورو، له پوځي اړخه بشپړ کلک واک درلود، چې په ختیځ او لويديځ کې د دوی نېونې او پاڅونونه داخبره باور وي.

هغه چې د پوځي لښکرو په رسم گذشت، د لیکو په جوړولو او د هند نیمې وچې ته د لښکر په تګ پورې اړه مومي، دوه ځایونه دي، چې له ادبي یادښتونو او فوکلوري کیسو سره نژدې اړیکې لري. یوه "نغاره خانه" او بل "شابهار ډگر".

نغاره خانه د غزني د ډاننيوولسي خلکو په پېژندنه هغه غونډۍ ده، چې اوس یې په (سردار غونډۍ) خلک ښه پېژني. او همدا رنگه د خلکو په ذهنونو کې په بت خانه (بوتخونه) هم پېژندل کېږي.

سردار غونډۍ یا "بوت خونه" د درې کیلو مترۍ په برید د سلطان محمود د زیارت سهیل لويديځ لوري ته په پراخه دښته کې ده، چې پر دې وروستیو کلونو د لرغون پلټنې سپړنې د دغه ځای په منځ کې تر سره شوې او پټ رازونه یې راڅرګند شول. ولسي خلکو د "بوت خانې" په نامه د دغه ځای په یادولو کې زیاتې نه دي کړې، خو دا چې ښې یې په خاورو کې پټې وې ریښتینوالی یې څرګندنه و، چې د کیندونو په ترڅ کې راڅرګند شو او

د بوتخاني پايڅوړ وموندل شو، چې کېدای شي تر اسدوم وړاندې د غزني د پرمينتوب بيلگه نه وي ليدل شوې.

"نغاره خانه" د دغه غونډۍ بلنوم دی، چې د خلکو په ذهنونو کې ساتل شوی او وايي چې په محمودي پېر کې، چې د هند پر لور عياد غزاگانو لري هر کال روانه وه، سلطان چې له خپل پوځ سره د هندوستان پر لور يون پيل کا وه، سلطنتي نغاره به لومړی ځل له همدغه غونډۍ نه وهل کېده او په دې ډول به د سلطان محمود غزنوي لښکر د هند پر لوري خوځېده. نغاره غونډۍ د جوړښت له پلوه د شابههار دښتې شمال لويديځ لوري ته پرته ده. سره له دې چې د دغه غونډۍ زيات شمېر لري او نژدې ودانۍ له منځه تللي او دغه ځای اوس د يوې دښتې جوله خپله کړې، نغاره غونډۍ د پراخې دښتې په منځ کې ښکاري چې په ټوليز ډول ښايي دغه ټول ځای ته شابههار دښته ووايو.

خو که د محمود د واکمنۍ ودانۍ، باغونه او دهغې نور اړوند ځايونه په نظر کې نيسو، نو اړيو چې د شاه بهار پراخه دښته د نغاره غونډۍ سهيل ختيځ لوري ته وگڼو. دا ځايونه له اړه د پراخې دښتې په لمنو کې شمال، سويل او ختيځ لورته د غرونو پر لوري غځېدلي دي او که د محمودي پېر د لښکرو د پيلانو، او سپرو پوځونو ځای په نظر کې نيسو، نو د شابههار د لويې او پراخې دښتې ډگر د هغوی ځای و.

يمين الذوله او امين المله ابوالقاسم محمود د غزنوی واکمنۍ لوی واکمن خوځل د شابههار همدغه ډگر په نامه ځمکه او همدغه غونډۍ چې نن ورځ ورته نغاره خانه وايي - تر خپل همدغه تور بېرغ لاندې لکه چې فرخی او د هغه نورو هممهاليو شاعرانو يا دکړی، ناست و. سلطنتي لښکری يې کتلې او ننداره يې کوله.

د غزني د پاچا زابلی محمود د لښکرو واک او ښکلا د سيستاني شاعر امير فرخی په شعر کې مخکې وڅېړل شول.

موخه داده، چې سردار غونډۍ، نغاره غونډۍ او بوت خانه دا ټول هماغه له تېرو ډکې غونډۍ ته ويل کېږي، چې د روضې کلي (چې د سلطان محمود غزنوي زيارت په کې دی) سويل لويديځ ته درې کيلو متره لرې د

دښتې په منځ کې پرته ده، چې هماغه (شابهار دښته) ده. او دا دښته د غزنوي لښکرو دراتولیدو ډگر و، چې ولسی خلك یې د بوتانو د درلودلو له امله بوت خانه هم بولي او دا نو مونه په او سنی سپرنو او څېرنو کې ریښتیني شوه، څرنګه چې "بهار" یا "ویهاره" بودایي مزدک ته ویل کېده، لیرې نه ده چې دا لویه بوت خانه هماغه لوی شاهي بودایي مزدک و چې د "شاویهاره" په نامه یې نوم په "شاه بهار" کې پاتې دی. دا مقاله پر ۱۳۳۸/۱۲۸ په کابل راډیو کې وویل شوه.

د دې برخې پای

د باختر بودايي هنر

څرنګه چې د ګران هېواد افغانستان تاريخي نښه څه مهال راهيسې د لرغونپوهانو او لويو تاريخپوهانو پاملرنه ځانته را اړولې، د افغانستان حکومت لرغونيو تاريخي نښو ته په پاملرنه لرغونپوهانو او مينه والو ته د څېړنې او پلټنې دروازي پرانيستي دي. لکه چې د فرانسې د لرغونپوهنې پلاوی تر اوسه د ډېرو غوره او څرګندو نښو په موندنه بريالی شويدي او د دغه ډول برياليو پلټنو په ترڅ کې يې تر لاسه شوې نښې زموږ د هېواد د وړک تاريخ پرخنډو ډېره رڼا چوي.

پر ۱۳۱۵ لمريز کال د کوندوز په خان اباد کې په ناڅاپي توګه د دغه ځای له تاريخي زېرمې ځايي ګرګرو لرغونې نښې او پڙې وموندلې او په دې اړه دسيمه ايزو واکمنيوله خوا افغانستان پلازميني ته خبرور کړای شو. په پايله کې يې د پوهنې وزارت له خوا د فرانسې لرغونپوه پلاوی اوبناغلی پوه موسيوهاګن د ياد شوی کال پرژمي د نښو او د هنو د ځای کتنې لپاره واستول شو. بناغلی موسيوهاګن د نښو تر څېړلو وروسته چې يوشمېر يې په کابل او مزار شريف موزيمونو کې دي. دخپلو څېړنو او کتنو پايله د يوه کتابکوتي په توګه "د باختر بودايي هنر او د ګريک و بوديک هنر سرچينه" تر سر ليک لاندې په فرانسوي ژبه وليکه. بناغلي پوه احمدعلي خان کهزاد د پښتو ټولنې د ليکنې او ژباړې د څانګې مرستيال چې د افغانستان د تاريخ په اړه يې دوه درې کتابونه ليکلي او ژباړلي دي. له دې سکالو (موضوع) سره ډېره مينه درلوده، دا کتاب يې هم له فرانسوي په دري ژبه وژباړه. پښتو ټولنه بريالی شوه، چې د دغه کتابکوتي د ارزښت له امله دا کتاب له فرانسوي ارمښبانګې سره يو ځای، چې په دې چاپيريال کې په لومړي ځل دا کار تر سره کيږي، تاسې ته وړاندې کړي.

پښتو ټولنه

د باختر بودايي هنر

او

د گریک و بودیک هنر

سرچینه!

کوندوز: جغرافيايي اوتاريخي لنډيز

کوندوز ښار چې له اداري پلوه لومړی درجه حکومت لری او د کتغن او بدخشان پر "نایب الحکومگی" اړه لري د کوندوز سیند ختیځ ته (۶) کیلو متره او د خان اباد لویدیځ ته (۲۴) کیلو متره لرې پروت دی. د ښکار درې له لارې چې د خان اباد پر لوري ګرځندویان ځي که کوندوز ګوري، نو چې لومړی علی اباد (۱) ته ورسېږي سیده به (۱۸) کیلومتره وړاندې شمال لوري کوندوز ته ورشي. خو که لومړی خان آباد ته لاړشي، پرته له دې چې بیا راوګرځي له بلې سیده لارې چې (۲۴) کیلو متره اوږده ده، کوندوز ته رسېدای شي. په تېرو پېرونو کې هغه لوی ارزښت چې دغه تاریخي ځای تر لاسه کړی، هغه مهال څرګندېږي چې سړی د هندوکوش دوه یو ځای شویو لارو ته یرسي. دوه زره کاله وړاندې تجارتي لاره چې د هندوکش سویلي لوري ته (کاپیسا، کوه دامن، کوهستان) له لوري له شمال سره یوځای کېږي، هغه ده چې د کاپیسا له دښتې غوړبند ته ننوتې او له سیاه ګرده لږ پورته هغه دره چې اوس "کوشان" نومېږي، شمال لوري ته تللي. دا دواړه د اوسني اشرف درې په شاوخوا کې له ښکار سرک سره یوځای کېږي. اولمغه ځای یو برابر د کوندوز سیند له مورکوسره یو ځای کوندوز ته تللي دي. لکه چې اوس هم سره له دې د علي اباد له نومول شوي ځای یوه لاره د خان اباد پر لوري تللي، بله سیده لار د کوندوز پر لور هم لري.

۱ علي اباد سرک پر سر ځای دی (شکاری- خان اباد) تر دې وروسته دوه لارې راځي یو خان اباد او بله سیده پر شمال لوري کوندوز ته تللي ده.

د هندوکوش د لړيو تر تېرېدو وروسته د افغانستان په شمال کې هغه لومړنی ځای چې سکندر په کې څه مهال پاتې شوی په "دراپاسکا" یاد شوی. او که د شورتز "Schwarz" المانی (۱) الواک چې "دراپاسکا" یې کوندوز بللی و، د کوندوز په ارزښت کې اړنک نه پاتې کېږي.

پر اوومه پېړۍ چيني ګرځندوی هیوان خانک سره له دې چې بلخ ښار د "فو-هو-لو" په نامه واکمن ښار کېلی او (۱۰۰) مزدکو نه او (۳۰۰۰) بودايي روحانيون یې په کې ښوولي، کوندوز ښار یا د هغه په وینا "هويه=Hwoh" د تخارستان اوبکتریان ترمنځ منځی و.

چيني ګرځندوی له "اکسوس=امورود" تر تېرېدو وروسته، د دې پر ځای چې د سمرقند د بلخ لویه کارنده تجارتي لاره خپله کړي. په کوندوز کې ترکي شاهزی تادیو شاد = Tarduchad ته سپده راغی. هغه د کوندوز پر ټولو شمالي برخو او د هندوکوش پر سهیل واکمني لرله.

په دې توګه کوندوز د هندوکوش په شمالي خواوو کې د بکتریان و تخارستان تر منځ دمه ځای و، چې لویه تجارتي لار ترې درې ځایه شوی وه یوه بلخ او نورو باختري ښارونو، بله د تخارستان ودان ځایونو او درېیمه سیده د اکسوس پر لور تللې وه.

څرنګه چې چيني ګرځندوی د خپل شتوالی پر مهال په کوندوز کې (۱۰) بودايي مزدکونه او د دغه ګروهې څو سوه روحانيون او ملاتړي لیدلي نورې څرګندونې یې هم په خپلو یادښتونو کې لیکلي دي. د دې لپاره چې د دغه ځای څرنګوالی لوستونکیوته ښه روښانه شي د ده د یادښتونو کت مت ژباړه په لاندې کرښو کې لیکو: (۱)

"دغه ځای هم د "تو-هو-لو" (تخارستان) د ځمکې یوه برخه ده. اوږد والی یې "۳۰۰۰" لي (۲) او د منځي کچه یې لس لي ده.

۱ وګوری "د لویدیز پوه یادښتونه" د "بیل" پیکنه "دویم ټوک" ۲۸۸ مخ

۲ وګوری:

(۱) د ختیځ پوه د یادښتونو لومړی ټوک ۲۸۲-۲۸۸ مخونه.

(۲) "لي" چيني اندازې واټن دی، چې ۵۲۶ متره کېږي.

خمکه يې هواره ده چې د پرله پسې کرنې په ترڅ کې په کې غلې دانې ډېرې کېږي. ونې او واښه ډېر لري، کلان او بېلابېلې مېوې په کې پريمانه دي او بهرنيان يې نرمه او په طبعه برابره ده. خلک يې امين او د ساده ژوندانه څښتن دي. سړي يې چالاکه او پوه دي. پشمې کالي اغوندي د گروهې له پلوه يې ډېر شمېر بودايي او يو شمېر يې برهمني دي. دغلته "سانکارامه" (بودايي مزدک) او څو سوه تنه روحانيون شته چې د "مهايانيست" او "هنایانيست" په بودايي قانونونو کې پوهه لري او پر دواړو لارو ځي. واکمن يې پر ټولو کوچنيو سهيلي د روا "اوسپني دروازه" (۱) واکمني لري.

د کوندوز د بودايي مزدکونو په اړه د چيني گرځندوی دغو غوڅو خبرو ته په پاملرنه که په دغه ځاي کې تاريخي نښې موندل کېږي، هېښنده نه ده، څرنگه چې کوندوز د باختر واکمنۍ د ختيځ پای لور څخه دی، تر لاسه شوې نښې يې سره له دې چې څو ټوټې دي، د هېواد د تاريخ په اړه ډېره غوره والی لري. ځکه دا رانښيي چې باختر د کريک وېو دیک هنر د پېداېست ځای او هډه وکندهارا يې د وېوکوالي او ځوانۍ روزنځای و. او د دغه لوی هنروباړ - چې په کرار کرار يې اور ټوله اسانسي - په افغانستان اړه مومي.

د دغه هنر د "کريک و بودیک" د نومونې پر مهال د افغانستان دروازې د اروپايي لرغونپوه پلاويو پر مخ تړل شوې وې. اوس د اروپايي ختيځ پوهانو په منښته په غوڅه توگه دا ويلای شو، چې د دغه هنر سرچينه او ښکلی زېږنځای همدا باختر دی.

احمد علي کهزاد

۱ د اوسپني دروازه د درې په دننه کې ده، چې له سمرقند (۹۰) ميله سهيل ختيځ ته ده.

د باختر بودايي هنر او باگريک وبودیک هنر

سرچينه

هغه کيندنې چې له ۱۹۲۳ ز کال راهيسې د فرانسې رالپېرل شوي لرغونپوه پلاوي دافغانستان په بېلابېلو بودايي ځايونو او د اکسوس(امورود) پر بريد تر سره کړې. پر ۱۹۲۲ ز کال د افغانستان د شاهي حکومت له خوا د لرغونپلټنې له موخې سره يو ډول وې. هغه څه چې هبله يې وه تر لاسه شول.

هده او باميان(د هند له بريد د اکسوس خواته پر تللې ليکه) دوه غوره ځايونه دي، چې هنري چارې په کې پرمخ تللي او دا هنر سره له دې چې په دواړه ځايونو کې له اړنگ پرته له هندي الهاماتو رامنځته شوي، بيا هم په لومړي ځای کې يوناني او په دويم ځای کې ورسره ايراني کاردود گډ دي.

يوازې باکتريان لکه چې پر ۱۹۲۳-۱۹۲۵ ز کلونو د "موسيو فوشه" له کيندونو څرگندېږي، تر اوسه په مثبت توگه بې پايلې پاتې دي او په خواو شا کې يې د موندل شويو نښو په اړه څه نه شو ويلای. څرنگه چې د موندلو په نړۍ کې غټې پوښتنې ناڅاپي پېښې حل کوي، هغه څه چې له قانوني سپړنو تر لاسه نه شول، د ناڅاپي سپړنو او موندنو په ترڅ کې تر لاسه شول.

موندل شوې نښې لکه چې هبله يې وه، د دې پر ځای چې له بلخه و موندل شي د کوندوز له درې کيلومتري شاوخوا وموندل شول. دا هغه

ځای دی، چې د چيني گرځندوی "هيوان خانگ" په وينا لس بودايي مزدکو-
نه په کې ودان و. (۱)

دا نښې چې د پړيو وړې توتې دي لکه چې يادونه شوې کرگرو په
ناڅاپي توگه د لښتيو د ويستلو پرمهال د اومه ديوال له بيخه موندلي
دي. (د پلان له مخې د نښو موندل شوی ځای په "۸" توري ښوول شوي". دا
دېوال د ديوال د بودايي ودانۍ له شمال لويديځ ديوالونه يو هغه دی، چې
پلان يې څلور واړه څو اوې راچاپېروي. هر لوری يې "۵۰" متره اوږدوالی
لري او دسهيل لويديځ لوري تر څنگ يې يوسانگارامه "وروکي مزدک" چې
هره خوا يې "۳۰" متره خواوشا اوږدوالی لري هم نښتی دی. (۲)

له هغه ځايه د ترلاسه شويو نښو شمېر ډير نه دی. ټولې تر لاسه
شوې نښې يې په دې ډول دي: (۷) سرونه چې د (۶) يې عکس اخيستل
شوی {له (۳) تر (۹) انځور پورې} دوه گرد مډالونه (۹) انځور، يوه کوچنۍ پږۍ
چې نيم انسان او نيم بې سره مرغه رانښيي (۱۰ انځور وگورئ) له يوې بلې
کوچنۍ توتې پښې او خپلۍ څرگندېږي.

سربېره پر دې شيانو يوشمېر لويې او وړې توتې د مزدک له B او
C کوټو تر لاسه شوي (پلان وگورئ) ددغه ځای د نښو خرابېدل، ډېر ددوی
د جوړېدو په توکيو پورې اړه مومي، چې منځمهالي چونه او غونډاري،
غونډاري ده چې په لږ لاس لگېدنې او مښنې رژېږي د ويجاړتيا په پلان کې
يې ناانډوله هوا او د انسان لاس ډېره برخه لري. دا منځمهالي چونه د هډې
د ترلاسه شويو نښو په پرتله لږ کلکوالی لري. له دغه لورې يادونو دا
څرگندېږي چې دا ځای د کلکو توکيو د نشتوالي او د انسان د ويجاړونې

۱ د "لويديځ پوه بودايي يادښتونه" کتاب د "بيل" ليکنه د دويم ټوک په ۲۸۸ مخ
کې که د الماني پوه "شورتز" وړانديځ ومنل شي. "دراپاسکا" کوندوز گڼل کېږي.

۲ د بهلول ښار د دهمامي Dhamami دغونډۍ په پلان کې يې، چې موسيو فو
شه د کپتان کننگهام د نقشي له مخې "دکندهارا دگريک بوديک هنر" کتاب په
۱۵۵ مخ کې ۶۱ انځور ورکړی ورسره پرتله کړی. همدا رنگه لکه چې موسيوفوشه
د همدغه "دکندهارا گريک و بوديک هنر" په کتاب کې وايي "۱۵۶-۱۵۲" مخونه
وگورئ.

له امله ډېر د پایله ورنه کړي.

په ټوليز ډول د دغه ځای نقشه د گندهارا له انجنيري کار دود سره (هغه مزدکونه يادوو چې پر هواره ځمکه ودان شوي) توپير نه لري. که کوچنی برخې يې سره پرتله شي، توپير لري. څلور اړخيز خوبځايونه ۳ پر ۳ متره له اومو خښتو رغېدلي، بامونه يې گومبزي دي، چې د څلور اړخيزې لوی ودانۍ د دننني غولي لوري ته يې مخ دی. (پلان وگورئ) څلور اړخيزه نقشه گرده يا پرته له دې د کوټو دېوالونه له گردې نقشې سره چې بام يې گرد چوکاټ دی د غشو د اوډنې په وسيله د کوټو په څلورو کونجونو کې جوړ شوي دي.

(وگورئ ۱-۲ انځورونه)

پته دې نه وي چې دا ودانيزه ځانگړتيا- لکه چې په ايران کې اوس هم دود ده- په ايراني کار دود جوړه شوې. نه په هندي ځکه لومړنی ياد شوی کار دود چې گرده نقشه له وړو دېوالونو سره چې د کوټې اړخونه جوړوي په اتو اړخو بدلېږي (د فيروزآباد سروستان) هندي کار دود بيا دا ډول دی، چې تيرې اوږده ډول په مخکيني اړخ کې مخامخ ږدي او پر مخ يې گرده گومبزي نقشه د کوټې چت اوچتوي. (۱)

د خوبځي "Vihava" د دېوالونو پر مخ چې ټول له خامو خښتو رغېدلي تر اوسه بېلا بېلې بنکلينې ليدل کېږي. سربېره پر دې د دېوال په منځ کې دلرگي د مېخونو سوري بنکاري چې لويې پڙۍ يې پر دېوال نښلولې وې دا ټکل له مخې دا گومبزي د غورځېدو له امله ويجاړې شوې دي. داوې د ۱۹۳۷ کال پر جنورۍ په ياد شوي ځای کې د ولاړو پښو کتنې. هغه نښې چې له کوندوز نه تر لاسه شوي، په څرگنده توگه په دوه برخو وېشل کېږي:

يوه برخه هغه دي چې ځاني کرښې په بشپړ ډول نه لري. بل يې هغه ډول دي چې د ريښتينوالي له مخې توکميزې ځانگړتياوې رابښي.

۱ په دې اړه وگورئ "د باميان لرغونې نښې" د موسيوومدام گودار او موسيوهاکن ليکنه ۵۴-۵۶ مخونه:

له دې ليکې نه (۳ انځور) څېړو، چې په لومړۍ برخې اړه لري. ددغه پڅۍ له ټوليز جوړښتي کاردود نه دا ښکاري، چې هيکل تورونکي په غوښتي توگه د ده څېره ناانډوله جوړه کړې، چې د مرمرې پڅۍ جوسې ته ورته والی لري. له کورنت Corinthe موندل شوی او موسيو "پي کارد" (۱) خپره کړې ده. د سترگو د کاسو راوتل چې د ډېر اټکل له مخې په ټيټ سترگو څېرمو کې ښکاري، دلته نه شته، ډېر مهال سترگې په پنځيز ډول په خپل چوکاټ کې وې او سترگو څيز مې پورته غړيدلي. (۲) پوزه لويه او شونډې يې سمې دي، جسم يې لږ څه شل غونډې ښکاري. دغه ځانگړتياوې په څو نورو پڅيو کې (د بېلگې په توگه: ۴ مه) لا ښه څرگندېږي.

همدارنگه په نورو پڅيو کې د سترگو د چوکاټ راوتنه ډېره ښکاري، خو له بريده نه ده وتلې په ۴ انځور کې لويه پوزه او ښه خوله کښل شوې.

د وېښتو په اړه يې بايد ووايو چې: د وېښتوبه کړيو کې مخکيني برخه د فيتې په څېر راوتلې ده.

۴ الف، ب او ۵ الف، ب او ۶، ۷ انځورونه د سمندري مرغلرې په څېر ناسمې تاوې راتاوې دي. د بوت جوړونې دا دود په ډېرو يوناني پڅيو کې هم ښکاري. لکه څرنگه چې "موسيو پيکارډ" څرگندوي: د مارانو په

اوگورۍ: د يوناني لرغونپوهنې او هيکل تورنې يادښتونه، دشارل پيکارډ ليکنه لومړی ټوک "لرغونې پېر" ۱۹۳۵ پاریس ۴۶۷ مخ انځور. دا ټوکي د المان د لرغونپوهنې دټولني څانگې له کالني څخه اخيستل شوي. کنه ۴۶- کال ۱۹۳۱، لومړی ټوک، ستون ۲۴۳، انځور ۱۵ ستون ۲۳۸.

د پرتلني لپاره وگورۍ: "د هډې کلورين استعداد" په دغه پڅيو کې همدغه ډول ځانگړتياوې ليدل کېږي. يانې د بوداد هغه پڅيو پر خلاف دي، چې د سترگو کاسې يې له چوکاټه ډېرې راوتلې دهډې لياقت په دغه ځای کې وروسته دی او د سترگو څيز يې راوتلي دي. د دې لپاره وگورۍ: د هډې کيندنې (د انځورونو البوم) ۳۸ انځور.

څېر د تاوېدنې دا دود پر همدغه څېر پای ته رسېدلی دی. (۱)
 له بله پلوه دا دود یو ځای په هغو ځایونو کې کارول شوی، چې
 د سرمخکیني وېښتان یې د فیتي په څېر اړول غوښتل. بنایي څیرشو چې
 پر ۶۰۰-۴۸۰ ز کلونو په یونان کې دغه دود یو سبک جوړ شوی و، چې د
 سرمخکیني وېښتان به فیتي په څېر جوړوي او نور شاتني وېښتان به په
 خپل ډول له بل سره نښتي پر اوږو پراته وي.
 ځینې مهال دا دود په یو شمېر پږیو کې له مخ او څټ لوري توپیر

لري (۲)

که (۴ انځور) بیا وڅېړو نو وښتو پر فیته د پاسه
 یو فلزي (۱۲) متره بیرغ دی او بهرنۍ برخه یې د کومې بلې ښکلینې
 لپاره وه چې ځای یې تر اوسه پاتې دی. ۳ دوښتو دا فیته چې په ډېره
 پاملرنه قودي قودي تر خولۍ لاندې ښکاري، لکه په (۵ الف اوب) انځور
 کې دي، ډېر خراب شوي دي.
 دا خولۍ یو ډول د شپې د اغوستلو کالي ښکاري، چې د
 کورپومارانو په څېر دي. ملاوستنی یې هم د مار په څېر تړل شوی. د هډې
 په گچي پږیو کې هم دا کار دود ښکاري. (۴)

اوگوری: د "شارلیکارډ" لیکلی کتاب ۲۶۹ مخ (بشپړه پېژندنه یې په مخکینو
 مخونو کې راغلې وه.)

همدا کتاب ۲۱۸ مخ

۳ د فلزي ښکلینې د تاج یوه ښکلې بېلگه د "یوناني سیکو منتخباتو" Sir George
 Hill په کتاب کې چې بروکسل پر ۱۹۲۷ز کال په ۴۴ مخ ۳۳ مه لوحه کې راوړې
 او په پاریس کې چاپ شوې دي.
 د "هرا" Hera سر فلزي تاج لري چې د نوم توري یې دخرما د پانو په انځور کې
 راوړل شوي (۳۶۵-۳۸۵ز کلونو تر منځ)

۴ دا خولۍ د شپې د اغوستونکیو کالیو په څېر یو شی دی چې یو ماشوم پر سر
 کړي. وگورئ: د هډې کیندنې درېیم ټوک (Figurs, etfiguriness د موسیوبرتو لیکنه
 ۶۶ مخ. دا پږی د هډې له کافر غونډۍ تر لاسه شوي چې آرپیډی دپاریس په موزیم
 کې دي. د وېښتو دسمندري مرغلو د انځور په اړه د موسیوبرتو د یاد شوي کتاب

په (٦) انځور کې د وېښتو جوړښت د پاسني دود په څېر دی، د وېښتو د پاسني برخې کړی، د تاپې (مهر) په څېر گرد گرد جوړ شوي او له منځه وړل شوي. د نښتو وېښتو قودې يې تر اوسه د غاړې پر دواړو خواوو ځوړندې دي. د سر نور وېښتان چې توررنگ شوي، يوازې پرمنځ شوي څوکې يې د غوټې په څېر د سرونو په توپير سره راوړل شوي.

دا هیکل ځانگړی جوړښت لري، په منځ کې يې توکميز لاملونه ښکاري. د سترگو گردچاپېره يې لوړ، سترگې يې ټيټې او گاتي يې راوتلي ښکاري له دې سره سره يې بيا هم سترگې د هډې د پړيو په څېر ټيټې نه دي. شونډې يې کلکې او ښې انځور شوي، پوزه يې لنډه او هنگرده، جسم يې غوښن او شل ښکاري. له دې دومره ځانگړتياوو او صفتونو سره سره دا بوت دختيځ ځانگړې ښکلا څرگندوي.

په اووم انځور کې د مخکينو گېډيو وېښتانو فيته بشپړه ده او يوازې يوه کړی يې غورځېدلې ده. نور وېښتان يې د سر په توپير جوړ شوي دي چې غوټه هم ورسره يو ځای ده. يو شمېر کړی يې پر ښي لور د سر په کاسه کې جلا شوي دي. د دغې غوټې ښي لور خراب شوی دی. د وېښتو دا ډول چې د کړيو پر وړاندې د فيتو په څېر د سر په توپير غوټه لري د هډې په پړيو کې هم ښکاري. (١) د دغه ډول غوټو يوه غوره بېلگه په برتس موزيم کې د ارتميس Artemis بوت دی، د اووم انځور په اړه چې اوس يې موږ څېړو بايد ووايو چې سترگې يې لږې کړې، پوزه يې سمه اودخولې کونجونه يې لږ کاره دي. جسم يې بادامي اوڅېره يې په څرگنده توگه يوناني بيلگو ته ورته ده.

د منځ په ځانگړيو ليکو کې (٨ انځور) چې د مزار شريف په موزيم

→
A55 لوحه وگورئ: دلته دوېښتو جوړښتي دود په لږ ډول بدل ښکاري او د سرغوټې يې له څو غوټو جوړې ښکاري.

١ وگورئ: "د هډې" انځورونه د موسيو برنو کيندنې، دريم ټوک A55 لوحه.

کې اېنسول شوي، زياتونې شوي، لويې سترگې يې وړې، پوزه يې لنډه او نوکان يې راوتلي دي. پاسني شونډې يې پر لاندينو هغو راوتلې دي. دا پږې چې ځانگړتياوې يې وېسول شوې، ځانگړی جسم لري. د هډې په موندل شويو نښو کې دا ډول بېلگه نه لرو.

نهم انځور گڼمډال رانښيي چې ډېر خزاب شوی، نيم مخ يې نه شته، وېښتان يې کلک گېډی او لږ تاوراتاوشوي دي.

ددې مډال په څېر نور هغه له هډې هم موندل شوي دي. (۱)

"گارودا" يا نيم انسان نيم مرغه ډوله الوتونکی " ۱۰ انځور وگورئ" دا بوت سر نه لري اود منځنۍ اسيا نښو ته ورته دی.

په کوندوز کې موندل شوې نښې، چې څېرته يې د دې کتاب په لومړۍ برخه کې راغله له يوه لوري او د شوروي پلاوي اېډ خواد ترمذ "اکسوس رود" په ښي اړخ کې درې کاله مخکې موندل شوې نښې بل لوري ته، لاسوندونه موږ ته برابرې او د بوديزم او هلنيزم مسله بيا د څېرني ډگرته راوباسي.

ناويلې دي نه وي پاتې چې د موسيوفوشه ليکلی کتاب (۲) "د يونان او گندهارا بودايي هنر" د وروستيو برخو يو سرليک د بوديزم او هلنيزم ټکر رانښيي، لوستونکي به ددغه کتاب په لوستو پوه شي، چې څه ډول تاريخي پېښې يوځای شوي، چې د هندو يونان ښوونځي گډهنر يې رامنځته کړی دی.

د دې لپاره چې د گريک دو بوديک هنر رامنځته کېدل ښه وڅېړو لکه چې موسيوفوشه وايي، په هغه ځای کې چې د دوي ټکر رامنځته شوی د يوناني هنرگوتوهنې اود بودايي گروهې خپرېدل دواړه داسې لاملونه دي چې بايد وڅېړل شي او د سکالو بنسټ روښانه شي.

۱ وگورئ: برتو، موسيو: (د هډې انځورنه) دريم ټوک C. A ۸۵ او ۹۷، لوحې

۲ چيني گرځندوی هیوان خانک ترمذ تامي Ta-mi یاد کړی وگورئ د "مستريل" یاد شوی کتاب لومړی ټوک ۳۸ مخ

په دې توگه لکه چې د موسیوفوشه له څېړنو څرگندېږي (۱) بودیزم د هند په شمال لویدیځ کې د ۲۵۰ م.ز په شاوخوا کې راغی. څرنګه چې د افغانستان د سویل نیمه برخه دغه مهال د موريا کهاله تر سیاسي واک لاندې وه، د بودايي گروهې خپرېدو ته لاره اواره شوه او خپروونکي (مبلغین) یې د مخزېږديو پېړیو پر لومړیو، له یو نیم سل کاله زیات د یوناني واکمنۍ له منځه تګه مخکې پر باکتریان (د هندوکوش پر څوکو) لارل او هلته یې د تبلیغ بنسټ کېښود.

هغه مهال چې په باکتریان کې بودايي گروهه خپرېده، داداسې یوه سیمه وه چې له ایراني تمدن نه اغېزمنه او له یوې نیمې پېړۍ راهیسې د بهرنیو تر واک لاندې وه. د بکتریان یوناني واکمن چې ځانساتي او انديال وو. د گروهې په خپرولو سره یې، چې د دغه خاورې اړتیا وه، غوښتل چې په زور یې ونیسي خو له زور پرته یې د موريا واکمني ونړوله او له بې ځایه بلهارتابه (قرباني کېدو) وژغورل شول.^۲

هغه خاوره یې بیا ونيوله چې سکندر نیولې او تر ۳۳۰ م.ز پورې د سلو سیدیانو په لاس کې وه.

له ګوندوز نه تر لاسه شوې نښې د ګریک وېو دیک هنر هغه بېلګې دي، چې یوناني پرمختیا په کې ښه څرګنده وه او د دغه پرمختګ پورې په داسې برید کې وې، چې د لرغونپوهانو الواک یې وځایه او دا چې هغوی ویل د "یونان وباختر" هنريال له اسکایي او یوچي یرغلونو وروسته له بکتریانو د ګندهارا پر لور تللي او دیوناني او بودايي ښوونځیو نښې یې څرګندولې، ناشوني څرګند شول. ځکه که دا ناشوني الواک و منو هم، نو ورسره ښایي دا هم و منو چې د یونان بودايي هنر پر کوشاني پېر له ګندهارا بکتریان ته تللی. که د ګریک وېو دیک هنر د دی پر ځای چې په بکتریان کې د یونانیانو د واکمنۍ د پرمخ خورنې پر مهال د باختر تر واک لاندې نه و راغلی او د کوشانیانو پر پېر له ګندهارا باختر ته نه و ورل شوی، د

۱ د ګندهارا ګریک بودیک هنر، دویم ټوک ۴۴۳ مخ

۲ د ګندهارا ګریک و بودیک هنر، ۴۴۴ مخ دویم ټوک

کوندوز دا اوسنی موندل شوې نښې به داسې نه وې او بل ډول خانګړتیاوې به یې درلودې. یانې د دې پر ځای چې یوناني پرمختیا په کې څرګندېده ښایي هندي اغېز پرې ډېرو. په داسې حال کې چې داسې نه ده او خبره د دې پر عکس ده.

نورښتیا به دا وي چې په بکتریان کې د بربریانو یرغلونه د "نوي هنر" د پرمختګ دېوال نه و.

ایا "هرايوس" او "کوجولاګدفيزس" د یوناني کهاله د پیسو د ډولونو پېروي نه وه کړې، هو چاره نه شته چې بودېزم د نوې واکمنۍ او لښکرو په بلوا او استقرار کې له ستونزو سره نه و مخ شوی. خو دا نارامتوبونه نه شي کېدای له ناڅاپي پښو سره پرتله کړو. چې څو پېرې وروسته د هپتالیانو د یرغلونو په ترڅ کې رامنځته شول. زما الواک دا دی چې د ګریک و بودیک هنر د باخت په کړکېچنو پېرونو کې رامنځته شوی او د ګندهارا په هډه کې یې د پرمختګ او پیاوړتیا ځای موندلی دی. (۱)

د چوني او ګچي پڅيو کارونه د اکسوس تر څنډو پورې لیدل کېږي دا د هیکل توږنې یو ډول دی، چې له یونانیانو سره په ټوله کوچنۍ اسیا کې خپور شوی و. یوازې په هډه کې چې د باخت او تېکسلا تر منځ غوره منځی و په دغه کاردود کې توپيرونه راغلی او نور څیزونه په کې ګډ شوي. دا ګډ شوي هغه سلیتي تېرې دي، چې د توکیو په ډول د ژر ماتېدونکیو ګچي نښو په هیکل جوړونه کې کارول شوي او خانګړتیاوې لري.

د خاورې د جغرافیې سطحه چې دا کاردود په کې دود و، د کاپیسا (بگرام) له شمالی څنډو (پایتاوه د کابل شمال) تر تېکسلا رانغاړل. — دا اوبه رنگه سلیتي تېرې وې، چې په څرګند ډول ځینې مهال ښکلی

که په کوندوز کې تر لاسه شوې نښې د یونان او بودایي هنر په اړه زموږ نظر بدلوی، دې ته هم موږ اړباسي، چې په باخت کې د یونانیانو د واکمنۍ په خانګړتیا وو کې او یا دا چې "د لوی هنر په اړه د یوناني واکمنۍ لږې مرستې" یوناني واکمنۍ ته د ورپېښو ستونزو بدلون وګڼو. هاکن، په افغانستان کې د فرانسوي پلاوی کړنې او کیندنې ۱۹۳۳ز د توکیو چاپ ۶۵ مخ.

خرگندپرې. د هیکل تورېونې لپاره غوره توکي وځکه درزونواو د تېرو
نابرابرنت ډېر مهال د هیکل تورېونکي استاد خواري له منځه وړې او دې
ته يې اړيستی، چې ځينې برخې جلا جوړې او ولگوي. کارپوه استاد سلېتي
تېرې له اړنگ پرته گچي هیکل تورېونې ته په کتنه کارولي دي. نو دا کار د-
وډيو سيمه ايز هغه گنل کېږي، چې لنډمهالی ارزښت يې درلود او د گچ
کارو استادانو کاريې بولو. دوی په دې توگه د گريک و بوديک هنر ټولې
ځانگړتياوې په بشپړ ډول ختيزې اسيا ته رسولي دي.

د انځورونو ليکلر او څېړنه

لومړی انځور:

د څلور اړخيزې لويې ودانۍ شمال لويديځ لوري (دا انځور په افغانستان کې د فرانسې لرغونپوه پلاوي د ۱۹۳۷ز کال د جنوري پر ۷ مه اخیستی دی.)

دویم انځور:

د (ويهارا = شپې خونې) بېلابېل ځايونه، چې د څلور اړخيزې لويې ودانۍ شمال لويديځ لوري ته دی. غشي په کې پراته د خونې منځ گرد، مخه يې راوتلې او د گومبزي يوځای والی په کې څرگنديږي. (دا انځور په افغانستان کې د فرانسوي لرغونپوهانو پلاوي د ۱۹۳۷ کال د جنوري پر اوومه اخیستی دی.)

درېیم انځور:

د کابل موزيم د کتلاک نهم انځور، B.A لوروالی ۹۴ % د نیمه تنو پلنوالی ۷۳ % متره (نېټه يې د لومړۍ مخزير دې پېړۍ او د لومړۍ ز پېړۍ تر منځ گڼلای شو.)

څلورم انځور:

د کابل موزيم د کتلاک پېنځم انځور، A او B. لوروالی ۱۴۹ متره د نیمه تنو پلنوالی ۹۳ % متره، د دې نېټه د لومړۍ م.ز او دويمې ز پېړيو تر منځ گڼلای شو.

پېنځم انځور:

د کابل موزيم د کتلاک درېیم انځور a او b ، لوروالی ۱۸ % متره، پلنوالی د نیمه تنو په ډول ۷۵ % متره، د خولۍ لوروالی (۹ % متره) نېټه يې د لومړۍ م.ز او لومړۍ ز پېړۍ تر منځ گڼلای شو.

دوېيمه برخه:

د استاد کهزاد ژوند لیک

کتابشود

لیکنې

او

وېبپاڼه

شپږم انځور:

د کابل موزیم د کتلاګ ۴ انځور، لوړوالی ۲ % متره پلنوالی د نیمه تنو په ډول ۸ % متره (نېټه یې د لومړۍ م.ز او لومړۍ ز پېړۍ تر منځ ګڼلای شو).

اووم انځور:

د کابل موزیم د کتلاګ ۶ انځور. لوړوالی ۱۲ % متره، پلنوالی د نیمه تنو په ډول ۷ % متره (نېټه یې د لومړۍ م.ز او لومړۍ "ز" پېړۍ تر منځ ګڼلای شو).

اتم انځور:

د مزار شریف (افغاني ترکستان) د موزیم نېټه یې د لومړۍ م.ز اولو مړۍ ز پېړۍ تر منځ ګڼلای شو.

نهم انځور:

د کابل موزیم د کتلاګ اتم او لسم انځور (دواړه یو ډول دی) منځ ۸ % متره نېټه یې د لومړۍ م.ز او لومړۍ ز پېړۍ تر منځ ټاکلی شو.

لسم انځور:

د کابل موزیم د کتلاګ لومړی انځور لوړوالی ۱۲۵ % پلنوالی ۱۰۵ متره له ۳-۱۰ پورې هغه انځورنه دي، چې د فرانسې لرغونپوه پلاوي په افغانستان کې اخیستي دي.

له کوندوز نه د تر لاسه شویو پږیو د توکیو د کچ ومېچ شننه: د دې لپاره چې له کوندوز نه د تر لاسه شویو پږیو ګڼه توکي په څیرلي ډول څرګند شي بناغلی دیپلوم انجینرنورلله خان د کابل د طب پوهنځی استاد د دغه بوتانو یو ټوټه شنلې، چې پایله یې په دې ډول راوتلې ده:

کچ : ۸۲ % -

ناګه شوي توکي : ۱۷ % - ۶

وسپنه ۴ % -

ټول ۱۰۰

"د دویمې برخې پای"

ارواښاد استاد احمد علي كهزاد د افغاني

فرهنگ ځلنده ستوري

ارواښاد استاد كهزاد د افغاني فرهنگ هغه ځلنده څېره ده، چې تر هغې افغانستان ژوندی، دی به هم ورسره ژوندی وي. ارواښاد كهزاد د افغانستان د تاريخ وياړ اود افغاني فرهنگ و كلتور افتخار و. نوموړي په خپلې عالمانه او څېرمې ليكنې د افغانستان تاريخ ښكلي كړی افغانستان ته يې وياړونه وربښلي او افغانان يې له نورو تاريخي توکمونو سره سيال كړي دي.

که كهزاد نه وای باور دی، چې د افغانستان پټ او پر دورو ككړ تاريخ ډېرې غوره او ارزښتمنې خواوې به نه وې روښانه شوې، هغه بهرنيانو ته افغانستان د يو قوي او ښكلي فرهنگ لرونکی وښود، هغوی ته يې د افغانانو د استعداد كچه ورپه گوته كړه او ويې ښووله چې افغانان په هر حال كې خپلو تاريخي وياړونو ته پام لري.

ارواښاد استاد كهزاد د افغانستان له هغو سترو څېرونكيو څخه دی، چې د گوتو په شمېر دي. افغانان به هېڅكله د ده "ارواښاد" په شان بل ستر استاد پيدا نه شي كړی. استاد كهزاد د افغانستان هغه يوازينی تاريخپوه دی، چې په بې پرې ډول يې د افغانستان وياړمن تاريخ ليكلي په داسې بې پرې ډول چې هر پښتون، هزاره، ازبک، تاجک، بلوڅ اونور يې

د سرتاج گني استاد کهزاد يوازينی پوهاند دی چې، د افغانستان له تر تاريخ له مخه، مخزېږدي او زېږدي پېړيو تاريخي مدنیتونه، ژوند او ليکونه يې موږ ته راښوولي دي.

استاد احمد علي کهزاد د ميرزا محمد علي زوی د لمريز لېږدي ۱۲۸۷ کال د غويي مياشتې پر ۸مه نېټه د کابل په ښار کې زېږېدلی. په اووکلنۍ کې يې په ځانگړي ډول په درس ويلو پيل کړی دی. وروسته د اتحاد، حبيبه، جبل السراج او استقلال په ښوونځيو کې شامل شوی او پر ۱۳۰۸ لمريز کال د استقلال لېسې د فارغينو په لومړنۍ ډله کې په اعلي درجه راوتلی دی.

استاد کهزاد فرانسوي ژبه په بشپړه توگه زده کړې وه، ځکه نو همدا چې له لېسې راووت د فرانسوي پلاوي له مشر "باموسيوکول" سره، چې دارگ د دروازي د گومبزي پر بڼا جوړونه بوخت و، د ژباړن په توگه وټاکل شو. پر همدغه مهال استاد کهزاد د "هېواد پالنې" تر سرليک لاندې په فرانسوي ژبه يوه مقاله وليکله چې دا مقاله بيا د استقلال دلېسې د مدير "موسيوژرار" په لاسود اعليحضرت محمد نادرشاه حضور ته وړاندې شوه، چې هغه استاد کهزاد ته جايزه ورکړه او له همدې امله په شاهي دارالتحرير کې د فرانسوي ژبې ژباړن وټاکل شو. دا دنده يې د ۱۳۰۹ لمريز کال له لومړيو د ۱۳۱۲ لمريز کال تر پايه سرته ورسوله.

د ۱۳۰۹ لمريز کال راهيسې د خپلې رسمي دندې ترڅنگ د فرانسې دلرغونپېژندنې له پلاوي سره هم اوږه پر اوږه گرځېدلی او د افغانستان ټولو ولايتونو ته ورسره په سفر کې يوځای و.

پر ۱۳۱۰ ل کال يې د لرغون پېژندنې له يوه بهرني پلاوي سره د ايران- افغانستان له بريده نيولې، هرات، فراه، گرشک، کندهار، غزني، کابل، جلال آباد ان تر ډکي پورې وکتل.

د ۱۳۱۲ لمريز کال پر تلې مياشت يې له يوه فرانسوي لرغونپوه پلاوي سره د ۲۷ ورځو د سفر په ترڅ کې د (۳۰۰۰) كيلومتره لارې په وهلو سره له ښکار درې لارې ايبک، مزارشريف، بلخ، کابل او اندخوی بشپړه دوره، ميمنه، بالامرغاب، هرات، فراه، گرشک، بست، کندهار مقر،

غزني، کابل او د افغانستان ټولو ولايتونو ته سفر وکړ.
پر ۱۳۱۱ ل کال له يو تن فرانسوي او يوه تن سيويسي لرغونپوه
سره د سروبي له لارې د کونړ اسمار، بريكوت، نورستان د کامدیش منډه-
گل او دنورستان نورو لارې پرتوسيمو ته په سفر تللی و.
د ۱۳۱۲ ل کال په پای کې په ايتاليا کې د افغانستان د خپلواک
سفارت سکرټر وټاکل شو، دا دنده يې تر ۱۳۱۵ کال پورې تر سره کړه چې
ايتاليوي ژبه يې هم هلته زده کړه. پر ۱۳۱۵ کال د دويم ځل لپاره په
شاهي دارالتحرير کې دفرانسوي ژبې ژباړن وټاکل شو.
دا چې په ليکنه کې د غوره اند او قلم څښتن و، ورسره د ادبي
انجمن د ليکنې او ژباړې د څانگې مرستيال هم وټاکل شو. چې لږ وروسته
د دغه څانگې مشر وټاکل شو. پر ۱۳۱۶-۱۳۱۷ کلونو د پښتو ټولني د
تاريخ څانگې مشر وټاکل شو.

پر ۱۳۱۸ ل کال د پښتو ټولني د مشر مرستيال وټاکل شو. پر
۱۳۲۰ کال ده په خپله يو نوبت ته لاس واچاوه او د افغانستان د تاريخ
ټولني په نامه يې د مطبوعاتو د مستقل رياست په چوکاټ کې يو بېل
دفتر پرانېست چې پينځه کاله يې هم دی مشر ټاکل شوی و.
څرنګه چې استاد کهزاد ډېر لايقه او کارنده سړی و له همدې امله
يې زيات مهال له خپلې يوې رسمي دندې سره څو نورې هم تر سره کړي
چې يوه بېلګه يې د افغانستان د موزيم مدیریت دی، چې وروسته پر
رياست واړول شو.

د ۱۳۱۹-۱۳۲۸ ل کلونو تر منځ، دی سره له دې چې په پښتو
ټولنه او تاريخ ټولنه کې ډېر بوخت و، بيا هم د افغانستان موزيم د مشرۍ
چارې يې ورسره ترڅنګ پر مخ بېولې. پر ۱۳۲۹ کال له تاريخ ټولني سره
همکار، د افغانستان د موزيم رييس او د افغانستان د لرغون پېژندنې رييس
و. دا دنده يې تر ۱۳۳۶ ل کال پورې وه. پر همدغه کال بېرته د تاريخ ټولني
مشر وټاکل شو. پر ۱۳۴۰ کال د ښوونې او روزنې د وزارت علمي مشاور
وټاکل شو، چې دا دنده يې تر ۱۳۵۰ کال پورې تر سره کړه. د دې دندې
ترڅنګ سره له دې چې ځينې مهال به استاد کهزاد د لرغون پېژندنې،

موزيم او د تاريخ ټولنې په څانگو کې رسمي دنده نه درلوده، خودغه ټولو ټولنو او مؤسسو ته يې د مشاور او مرستندوی په توگه گڼ شمېر کارونه کړي، ليکنې يې کړې او د دغه ټولنو له خوا خپرې شوې دي.
پر ۱۳۵۰ ل کال متقاعد شو او له تقاعد سره سم د ننگرهار په جلال آباد کې مېشت شو. (۱)

استاد کهزاد بهرنۍ نړۍ ته له استراليا پرته نورو د څلورو وارو لويو وچو ټولو هېوادونو ته علمي سفرونه کړي، هلته يې د افغانستان د لرغوني فرهنگ او کلتور په اړه په سمینارونو کې د افغانستان د استازي په توگه خبرې کړي، ليکنې يې اورولي او د افغانستان د تاريخي نښو نندارې يې نړۍ والوته وړاندې کړي دي.

استاد کهزاد زښت ډېر علمي سفرونه کړي، خو د نورو په اړه يې څرگندونې تر لاسه نه شوې، يوازې د لاندې څو سفرونو يادښتونه چې د ده له خپل قلمه خپرونکيو راخيستي دلته ليکل کېږي:

- پر ۱۳۱۴ کال په ايتاليا کې د ختيځ پوهانو په نړيوال کانفرانس کې د افغانستان استازی.

- پر ۱۹۴۶ زېږدي کال په نوي ډيلي کې د بنگال د اسيایي شاهي ټولنې د جوړوونکي سرويليم جونز د دوه سوومې کاليزې په مراسمو کې د افغانستان استازی. چې دغه مهال يې په نوي ډيلي او کلکته کې د کابل موزيم د تاريخي نښو يو نندارتون هم پرانيست.

- پر ۱۹۴۷ ز کال د دويم ځل لپاره په هند کې د اسيایي هېوادونو په نړيوال فرهنگي کانفرانس کې د افغانستان استازی.
پر ۱۹۵۱ ز کال د درېيم ځل لپاره په همدغه غونډه کې د افغانستان استازی.

- پر ۱۳۴۰ ل کال په نوي ډيلي کې د اسيایي هېوادونو د لرغون پېژندنې په نړۍ واله غونډه کې د افغانستان د استازي په توگه گډون.
- پر ۱۹۵۲ ز کال د امريکا متحده ايالتونو ته کلتوري سفر، چې د غلته يې د کوربه هېواد موزيمونه، کتابتونونه او فرهنگي ټولنې وکتلې

او د افغانستان د تاریخي نښو او فرهنگي چارو په اړه یې د سانفرانسیسکو او فیلادلفیا په تلوویزیون کې ویناوې واورولې.

- پر ۱۳۵۲ کال لندن ته د بریتیش کونسل په بلنه سفر.
- پر همدغه کال فرانسې ته دهغه هېواد د بهرنیو چارو د وزارت پر رسمي بلنه تگ.

- پر ۱۳۳۰ لمريز کال ایران ته سفر، چې د ایران په لرغوني موزیم کې یې د افغانستان او ایران د تاریخي اړیکو په اړه یو اوږده وینا واوروله، د ده دا وینا خپره شوې هم ده.

- پر ۱۳۴۳ او ۱۳۴۹ لمريز کلونو کې دوه ځله شوروي اتحاد ته د افغان شوروي د ملگرتیا ټولني په بلنه د ختیځ پوهانو په نړیوال کانفرانس د گډون لپاره تللی دی. دغه هېواد ته استاد کهزاد خوځل نور هم تللی، چې څرگندونې یې په لاس کې نه شته.

- چین ته د افغاني کلتوري پلاوي د مشر په توگه تگ. نېټه یې څرگنده نه ده.

- مصر ته کلتوري تگ چې هلته یې د افغانستان پېژندنې په اړه یو کانفرانس جوړ کړی و.

- ترکیې ته کلتوري سفر.

استاد کهزاد نورو هېوادونو ته هم علمي سفرونه کړي، چې څرگندونې یې په لاس کې نه لرو.

په نړۍ والو علمي ټولنو کې غړیتوب:

- ۱ - د بنگال د اسیایي ټولني غړی.
- ۲ - د واشنگتن د جغرافیا ټولني غړی.
- ۳ - په فرانسه کې د "ختیځ اقصا" د ټولني غړی.
- ۴ - د فرانسې د لیکوالو ټولني غړی.
- ۵ - د اسیایي هېوادونو د نړۍ والې شاهي ټولني غړی.

استاد کهزاد د غوره لیکوال او خپرونکي په توګه لاندي کورني او بهرني نښانونه اخیستي دي:

- ۱ - د رښتین د طلا نښان
- ۲ - د شوالیې د هنر او ادب نښان، د فرانسې د جمهور رئیس شارل دوګول په لاس.
- ۳ - په فرانسوي ژبه د ښې پوهې له امله د ایتالیې د جمهور رئیس موسلولینی له خوا د طلا نښان.
- ۴ - د ایتالیوي ژبې د ښې زده کړې له امله د دغه هېواد د جمهور رئیس په لاس د طلا مډال
- ۵ - د لویې جرګې نښان (افغانستان)
- ۶ - د پوهنې نښان (افغانستان)
- ۷ - د اریانا او خوشال خټک جایزه (پښتو ټولنه - کابل)
- ۸ - د ایتالي د جمهور رئیس له خوا افتخاري ډاکټري (۲)

ارواښاد استاد احمد علي کهزاد له ۱۶ کلنۍ د عمر د پای تر ورځې د لرغوني افغانستان د تاریخ، هنر او فرهنگ په پېژندنه ښکلا او ځلا ډېرې تیاري شپې روني کړي، ډېرې مندې یې وهلی، ځان یې ستړی کړی او له کومې گټې وټې پرته یې د افغانستان د تاریخي، ښو په ساتنه کې خپل اند و ژوند او به کړی دی.

د افغانستان له تاریخ سره د ده د ډېرې مینې له امله د همدې په مرسته او غوښتنه له بهرنه په لسگونو او ان سلگونو لرغونپوه پلاروي او د لرغون پېژندنې د نړۍ والو ټولنو پازوال رابلل شوي، له ده سره یو ځای په شپو شپو، ورځو ورځو په غرونو، او دښتو کې تللي او په داسې حال کې چې د سفر توبڼه ورسره نه وه، هلته یې ویجاړې کنډرې، تیرې، غونډۍ او غرونه په نښه کړي، ډبرلیکونه یې ترې راوړي، د افغانستان ملي موزیم ته یې سپارلي او بیایي قلم را اخیستی او خپل یادښتونه یې کورنیو او بهرنیو تاریخپوهانو او د افغانستان د تاریخ ټولو مینه والو ته لیکلي دي.

هغه مهال چې د دد په مرسته په کابل کې د تاریخ ټولنه جوړه شوه نود خپرونې لپاره ورته د "اریانا" نوم همده وټاکه او دا له دې امله چې دا تاریخې خاوره یو لرغونی فرهنگ او مدنیت لري، چې بویه او سمهال وساتل شي- کورنیو او بهرنیو خپرونکیو ته د اریانا نوم همده ورپه یاد کړ او په دې توگه یې د دغه ویاړلې خاورې لرغونی نوم بیا په لیکنو کې دود کړ.

په افغانستان کې د "اریانا دایرة المعارف" د ټولنې جوړېدو نومونې چارې همده پر غاړه اخیستې وې- او د دغه ډول یوې تاریخ سازې ټولنې لپاره د لرغونې افغانستان لرغونی نوم (اریانا) همده په خوښه او غوښتنه کېښوول شو چې تر ډېره به ژوندی وی.

استاد کهزاد د لرغونیو نښو د ساتنې په اړه هم ډېرې هڅې کړې، چې ځینوې ځای نه دی نیولی.

د همغه مهال چارواکو د کابل د زرې کوتوالۍ تاریخي گومبزه وړانوله، استاد کهزاد ډېرې منډې ترې وکړې، چې دا تاریخي نښه وژغوري خو ناپوهو چارواکو د ده خبروته غوږ کېښود.

د کندهار د چارسوق د گومبزي د ژغورلو لپاره هم استاد کهزاد ډېرې هڅې وکړې، خو د تعصب په پردو کې نغښتو چارواکو کله د ده منله. (۳)

د کندهار د څلویښت پوريزې (چهل زینې) موندنه د همده د زیار پایله وه، چې د ده یو شاگرد یې له دغه ډول یوه تاریخي ځایه خبر وي او دا په کابل کې هر څه پرېږدی او هلته په منډه ځان رسوي، عکس اخلي په انگلیسی او فرانسوی لرغونپوهانو یې ستمپ جوړوي، لیکنې پرې خپروي او چارواکي یې ساتلوته رابلی. (۴)

محمد اسحاق ابراهیمی د ده، د لرغونیو نښو د ساتنې په اړه یو لنډه کیسه داسې کړې ده:

"زه پر ۱۳۲۵ ل کال په کندهار کې دولتي مامور وم- هلته یو ډبرلیک و، چې د چندراکوپتا د زوی اشوکا د هندوستان د امپراتور په امر په دوو ژبو کښل شوی و. او له ۲۲۰۰ کلونو هم لرغونی و.

استاد کهزاد راغی او دواړه د دغه ډبرليک د لیدو لپاره لارو. دا ډبرليک په لويه توره تيره کې د يو په يونيم مترکچه، کيندل شوی و. خود دغه ډبرليک په چاپير کې يو چاکلا جوړونه پيل کړې وه او ان تر سره يې رسولې وه. استاد د کندهار والي ته ورغی چې لږ تر لږه دغه ډبرليک له ويجاړتيا وژغورل شي. د کندهار والي هغه ته وويل چې پروا نه کوی د دغه ډبرليک پر سر به يوه د تراټ غټه بوجی زورنده کړو چې څرگند پاتي شي. مور هېښ شو چې ايا د ډبر ليک د ساتنې لاره چاره همدا ده. اوس پته نه شته چې به دا ډبرليک څه شوی وي. ارومرو به د کورڅښتن د خپل کاله د وړاندو له وېرې له منځه وړی وی." (۵)

لنډه دا چې استاد کهزاد د افغانستان د تاريخي نښو د ساتنې او د دغه له وياړه ډکې خاورې د تاريخ د څرگندولو لپاره په کورنۍ او نړۍ-واله کچه دومره هڅې کړي، چې نور خلک يې نه شي کولای. استاد د افغانستان د تاريخ او فرهنگ په اړه نيمه پېړۍ له (۶۰) ټوکو زيات علمي او تاريخي کتابونه ليکلي، چې له يوه نيم پرته يې ټول خپاره شوي دي.

د افغانستان وټيزه اوتا (اقتصادي وضعه) لکه چې څرگنده ده د بهرنیو او ان د گاونډيو هېوادونو په پرتله ډېره ټيټه وه، له همدې امله د استاد کتابونه په داسې توگه خپاره شوي، چې يوازې د خپراوي اټکل ترې کيدای شي. بنسټ او خلا او د کتابونو د بياخپرونې په اړه يې نه يوازې دا چې چاپاملرنه نه ده کړې، لامخه يې نېول شوې ده. دا د لمړيه څېر څرگنده ده، چې په افغانستان کې دوو تنو: ارواښاد علامه پوهاند عبدالحي-جیبی او ارواښاد دکتور استاد احمد علي کهزاد د تاريخ او لرغونيو نښو په اړه هغه څه ليکلي چې بل هېچانه دي ليکلي. دغه دواړو تاريخپوهانو په بې پرې توگه د دغه سيمې تاريخ ليکلی او د دغه تاريخي لرغونې ټاټوبي د ارواستوگنواو وگړيو، دودونه، پېښې، جگړې او کلتوري په کې روښانه کړي. پاتې تاريخ ليکونکیو چې څه ليکلي يايې د تعصب کالي اغوستي او يايې ځان نه دی ستړی کړی. له همدې امله ده چې زموږ گاونډي هيواد ايران د افغانستان د ډېر شمېر تاريخ ليکونکیو کتابونه په

وارو وارو چاپ او خپاره کړل، خو د استاد کهزاد کتابونو ته په ایران کې هېچاد خپراوی په منظور لاس ورنه وور. یوازې یو کتاب رهنمای-بامیان(دبامیان لارښود) چې ژباړه ده په ایران کې د مېشتو بامیاني فرهنگیانو له خوا بیا خپور شوی، چې دا له ارواښاد کهزاد او یاله افغاني تاریخ سره د مینې لاسوند نه شي گڼل کېدای:

زموږ گاونډي ایران د افغانستان د لیکوالو یوازې همغه کتابونه خپروى چې یاخو په کې پښتنو ته ښکښلې او بدو رد ویل شوي وي، متعصبونو لیکلي وي او یا په افغانستان کې د پښتون ولس د ونډې او برخې په اړه په کې ځان تېرېدنه شوي وي او په دې اړه هډو په کې چاڅه نه وي لیکلی.

استاد کهزاد له دري ژبې پرته په ایټالوي، فرانسوي، پښتو او نو-رو ژبو ډېر ښه پوهېده او په دغو ژبويې کتابونه هم خپاره شوي، خو دا چې دري یې مورنۍ ژبه وه، ځکه نو د ده ټول شته اثار په همدغه ژبه دي او په پښتو ژبه یې یوازې دوه ټوکه(دافغانستان پخوانی تاریخ) او یوه نیمه بله لیکنه شته چې له دې امله د استاد د کتابونو د پښتو کونې په اړه ډېره اړتیارامنځته ده.

اوس غواړم د استاد ټول خپاره شوی کتابونه او لیکنې په لنډه توگه تاسې ته دروېږنم خو څرنگه چې کتابونه زیات شمېر په دري ژبه دي، ځکه نو ورسره د ژبې نوم نه لیکل کېږي او یوازې څرنگوالی یې په پښتو لیکو. هغه کتابونه چې له دري پرته به نورو ژبو دی له هغو سره د هرې ژبې نوم کښل کېږي.

داستاد احمد علی کهزاد خپاره شوي کتابونو او لیکنې

لومړۍ کتابونه

الف: لیکنې

۱ - بگرام

د استاد کهزاد لومړی کتاب دی، چې پر ۱۳۱۶ کال د کابل د ادبي انجمن له خوا په عمومي چاپخونه کې په کوچنۍ کچه خپور شوی او لکه چې له نامه یې څرگندیږي په (۹) څپرکو کې د بگرام جغرافیه، د بگرام اوسنۍ کنډرې، بگرام او ملي کیسې، بگرام او د کاپیسا نورې سیمې تر اسلام وړاندې کیسوکې، بگرام او خواوشا سیمې په بودایي پېر کې، بگرام په کوشاني پېر کې، د بگرام مزدکونه د بگرام سیاسي او تجارتي حالت، په بگرام کې تر سره شوې سپړنې، په کې څېړل شوي دي.

دا لیکنه د کابل مجلې د اووم (۱۳۱۶) کال په دوو وروستیو او

د اتم کال (۱۳۱۷) په لومړنیو (۶) گڼو کې هم خپره شوې ده.

۲- سکوکات قدیم افغانستان:

(دافغانستان پخوانۍ سیکې)

لومړی ځل د افغانستان د ۱۳۱۶ کال کالنی په (۳۰۱-۳۴۰) مخونو کې خپور شوی او بیا پر ۱۳۱۷ کال په عمومي چاپخونه کې په خانگړې توگه چاپ شوی چې (۴۰) مخونه لري او یو شمېر عکسونه هم ورسره مل دي.

د لیکنې په پیل کې د سیکو پر ارزښت رڼا اچول شوې او بیا په لرغوني پېر کې د سیکو د رامنځته کېدو اړتیا په کې ښوول شوې او هم ویل شوی، چې په لرغونیو پېرونو کې سیکې څه ډول کارېدې. د دغه برخې په پای کې د افغانستان لرغونې او تر اسلام مخکې سیکې راپېژني، چې د یونان-باختري پېر، سکایي واکمنو، د کندهار او سیستان د پهلوانانو،

د کوشاني واکمنو، د هيطالي واکمنو، د کوچنيو کوشاني واکمنو او کابلشاهانو په اړه په کې اوږدې خبرې شوي دي. همدا رنگه په کې د سيکو ډولونه، کچه، تول، مهال او دوه اړخيزې جولې او نور بنوول شوي دي.

۳- مردان پارو پاميزاد

(د پارو پاميزاد ميرني)

دا يو تاريخي ډرام دی؛ چې په څلورو پردو کې د پارو پاميزاد (هندوکوش) په شاوخوا کې د سکندر نېستي او افغانستان د لرغونيو وگړيو مېراني په کې بنوول شوي. همدا رنگه د ځينو يوناني ځايونو او نومونو په اړه وپيپانگه هم لري. دا کتاب پر ۱۳۱۸ ل کال په ۶۴ مخونو کې په عمومي چاپخونه کې چاپ شوی دی.

۴- امپراتوري کوشان:

(د کوشانيانو امپراتوري)

د پښتو ټولني له خوا په (۵۳) مخونو کې په لويه کچه خپور شوی دی. چې لومړی ځل پر ۱۳۱۷ کال په افغانستان کالني کې هم چاپ شوی دی. دا کتاب د کوشاني امپراتوري هر اړخيزه څېړنه ده، چې د ده دخپلوهڅو پايله په کې انځور شوې ده.

په دې کتاب کې د کوشاني پېر (۶۰۰) کلنه واکمني د افغانستان د يوې لرغونې واکمنې کورنۍ په توگه د دوی د رامنځته کېدو لارې چارې، د دوی د واکمنۍ ځايونه، د دوی اقتصادي او ټولنيزه او تا(حالت) د دوی پوهه او گروهه په کې څېړل شوي دي.

۵- مسکوکات افغانستان در عصر اسلام:

(په اسلامي پېر کې د افغانستان سيکې):

د تر اسلام مخکې د افغانستان سيکې کتاب دويم ټوک دی، چې پرې ليکل شوي نه دي، خو ليکوال دا د هماغه مخکينۍ څېړنې بشپړونه او دويمه برخه بولي.

دا کتاب په منځنۍ کچه پر ۱۳۱۹ کال د پښتو ټولني له خوا په (۵۰۰) مخونو کې خپور شوی چې دا برخې په کې څېړل شوي.

د سامانيانو ، غزنويانو، تيموريانو او هوتکيانو سيکې په هند، ايران او افغانستان کې د دراني پاچاهانو د سيکې وهلو ځايونه، د تيمور شاه، زمان شاه، د شاه محمود دوه ځلي واکمنی، شاه شجاع، قيصر شاه، شاه نورالدين، ايوب شاه، کامران شاه، دمحمدزي پاچاهانو: امير دوست محمد خان، د امير شير علي خان د دوځلي واکمنی، امير محمد اعظم خان، امير محمد يعقوب خان او امير عبدالرحمان خان د سيکو څېړنه او سپړنه ده، چې ورسره د سيکو ډولونه، کچه، د وهلو ځای، پرمخ وخت ليکنې او ځينې نورې ځانگړتياوې هم بنوول شوي دي.

۶- رتبيل شاهان:

په (۱۸) مخونو کې د افغانستان د تاريخ د عمومي مديريت له خوا په منځنۍ کچه خپور شوی، چې لومړی ځل د افغانستان کالنی په ۱۱ مه گڼه (۱۳۲۱) کې هم چاپ شوی دی. په دغه کتاب کې د رتبيل نوم، د واکمنۍ سيمه، د افغانستان د تاريخ په لړۍ کې د رتبيلي واکمنو ځای، عربي لښکر او رتبيلي واکمن ^{خپراځي} په دغه کوچني کتاب کې له اسيایي اخځونو پرته له گڼ شمېر اروپايي اخځونو هم گټه اخيستل شوي ده.

۷- آريانا:

لومړی ځل د کابل مجلې په پرله پسې (۹۸) مه گڼه (۹) کال - (۱۳۱۸) کې خپور شوی، وروسته ليکوال له دغه ليکنې يو اوږده څېړنه جوړه کړې او بدلون يې په کې راوستی، چې په ۱۴۸ مخونو کې د تاريخ عمومي مديريت له خوا په منځنۍ کچه پر ۱۳۲۱ ل کال خپور شوي. په دې کتاب کې دا څېړل شوي دي:

د آريا آرځای، آرياويی په واوېستا کې، په يو شمېر نومونو کې د آريا ريښه، آريا او د يونان کلاسيک ليکوال، آريانا ولايت، د آريانا استوگن، د آريانا بناړونه، آريانا او د اروپا د ۱۸ مې او ۱۹ مې پېړۍ ليکوال او ورسره د دې په شاوخوا کې نوره څېړنه.

۸- شاهنامه ومقايسه ميان بعض پهلوانان آن واوستا:

(په شاهنامه او اوستا کې د ځينو يادوشويو پهلوانانو پرتله،

په ۱۸ مخونو کې په لويه کچه دافغانستان د تاريخ عمومي
مدريت له اړخه چاپ شوی دی.

په دې رساله کې د اوستا پهلوان "ياتکار، زيران" او "خواتای
نامک" او داسې نور په شاهنامه کې له راغليو پهلوانانو سره پرتله شوي دي.

۹ - تاريخ افغانستان

(د افغانستان پخوانی تاريخ)

په (۴۹۵ + ۱۶ = ۵۱۱) مخونو کې د افغانستان د تاريخ ټولني له
خوا په لويه کچه په پنځو څپرکو کې پر ۱۳۲۲ کال چاپ شوی او دا
سرليکونه په کې خپرل شوي دي.

لومړۍ برخه : دافغانستان تر تاريخ وړاندې پېرته کتنه

دويمه برخه : اريا د باختری هندو اروپايي او ويدي مدنيت يو برخه

درېيمه برخه : اوستايي مدنيت

څلورمه برخه : د پرديو (هخامنشيانو) واکمني

پنځمه برخه : موريا واکمني.

د افغانستان د پخواني تاريخ دا لومړی ټوک د تاريخ ټولني له خوا
په ۵۳۵ مخونو کې پر ۱۳۳۴ کال د ښاغليو محمد يونس مراد، عتيق الله
معروف، غلام جيلاني جلالی او استاد قيام الدين خادم له خوا په پښتو ژبه
هم ژباړل شوی او خپور شوی دی.

۱۰- تاريخ افغانستان:

(دافغانستان پخوانی تاريخ):

دويم ټوک

پر ۱۳۲۵ لمريز کال په (۶۰۰) مخونو کې د افغانستان د تاريخ
ټولني له خوا زر ټوکه چاپ شوی او دا برخې په کې راغلي دي.
د يونانو باختری له خپلواک سلطنت نه (۲۵۰ مخزېږدي) تر د

کابلشاهانو دواکمنی ترپایه.

د اسلام د سپڅلی دین خپرېدنه په (۹) څپرکو کې په کې څېړل شوې، چې د لومړي ټوک په پرله پسې څپرکيو پسې راغلي دي. دا کتاب په ۶۱۱ مخونو کې پر ۱۳۳۷ ل کال د محمد یونس مراد، پاینده محمد زهير، استاد قیام الدین خادم، غلام جیلاني جلالی، محمد ابراهیم ثابت، پوهاند صدیق الله ریښتین او عبدالباقي باغوانیوال په ژباړې په پښتو هم چاپ شوی دی، چې لومړی چاپ یې د چاپخونې د سوزېدا په پېښه کې له منځه تللی او دویم ځل پر ۱۳۳۹ ل کال بیا خپور شوی دی.

۱۱- کنېشکا:

لومړی ځل د افغانستان کالنی په ۱۴ مه گڼه (۱۳۲۴-۱۳۲۵) کې خپور شوی او دویم ځل د تاریخ ټولنې له خوا په ۳۴ مخونو کې په وره کچه او درېیم ځل په (۴۰) مخونو کې د اطلاعاتو او کولتور وزارت له خوا (۵۰۰) ټوکه خپور شوی دی.

د دغه کتاب په لومړۍ برخه کې په افغانستان کې یو شمېر لاسته راغلي پیسې او له کوشانی پیسو سره د هغوی اړیکې، په دویمه برخه کې د یوچیانو د مهاجرت په اړه، چې د بتیانو یوه څانگه ده، څېړنه شوې ده. ورپسې د کوشانی کهاله دیوې کورنۍ کد فیزس (۴۰-۲۰) (ز) او د کنېشکا (۱۲۰-۲۶۰) (ز) د کهاله په اړه خبرې لري.

۱۲- ادبیات افغانستان در ادوار قدیم:

(په لرغوني پېرونو کې د افغانستان ادبیات)

دا د ښوونځیو د دوولسمو ټولگیو ښوونیز کتاب دی، چې له (۴) نورو لیکوالو سره په گډه لیکل شوی، په عمومي چاپخونه کې چاپ او (۴۰۸) مخه لري.

د دغه کتاب د لرغونیو ادبیاتو برخه د ارواښاد کهزاد له خوا په (۹) څپرکو کې لیکل شوې او هندو اروپایي ژبې، ویدي ادب، اوپستایي ژبه او ادب، لیکدود، په افغانستان کې د یونان فرهنگي او ادبي نفوذ،

پهلوی ژبه او ادب، بودايي کوشاني ادبيات، پهلوي ساساني، دري او پښتو
ژبې په اړه څرگندونې په کې راغلي دي.

۱۳- افغانستان و ايران:

(افغانستان او ايران)

پر ۱۳۳۰ کال استاد کهزاد امريکا ته تللی، د بېرته راتلو پر مهال
څو ورځې په تهران کې هم و، چې هلته يې د ايران په ملي موزيم کې يو
کانفرانس ورکړ. د دغه کنفرانس د وينا کتابي ډول دا کتاب دی چې:
د ايراني او افغاني ولس گډې سرچينې د افغانستان او ايران په
سهيلي ساحلونو، د خزر او د جله رودونو پر غاړو د دوي مېشتېدنه او
نورې لرغونې پېښې په کې څېړل شوي دي.

دا کتاب په وړه کچه د مظاهري چاپخونې له خوا په ۳۷ مخونو په

ايران کې خپور شوی دی.

۱۴- به يادبود جشن هزارمين سال تولد

شيخ الرئيس ابوعلی ابن سینا بلخي

(د شيخ الرئيس ابوعلی ابن سینا بلخي د

زوکړې د زرمې کاليزې په ياد)

د افغانستان تاريخ ټولنې پر ۱۳۳۱ کال د ابن سینا د زوکړې د
زرمې کاليزې په وياړ يوه غونډه جوړه کړې، چې د دې په وياړ دا کتاب
په ۲۸ مخونو کې چاپ شوی چې (۴) مخه ورسره د محمد ابراهيم خليل يو
بولله هم خپره شوې ده.

په دغه رساله کې د ابن سینا د زوکړې، زده کړې، او نور ژوندانه
په اړه څرگندونې شوي دي.

۱۵- گلسته عشق:

(د عشق گل کېدې)

د مولانا جلال الدين بلخي د اووسووم تلين په وياړ کوچنی ۱۴
مخيزه رساله ده، چې د ده د دوه ايزې منتخبات په کې راغلي. د ده د

مشوي دا ټاکنې استاد کهزاد کړي او یوه سریزه یې هم پرې لېکلې ده

۱۶- د زوایای تاریخ معاصر افغانستان

(د افغانستان د اوسمهالي تاریخ په خنډوکې)

پر ۱۳۲۷ ل کال لیکل شوی او پر ۱۳۳۱ کال د افغانستان د تاریخ

ټولنې له خوا په ۱۴۲ مخونو کې خپور شوی دی

دا کتاب په (۹) څپرکو ویشل شوی او داسر لیکونه په کې څپرل

شوی دي:

د بارکزیو او سدوزیو مرسته او رقابت، په کشمیر کې افغانې واکمن، د غزني کلابندي، دکابل تش پاتې کېدل او د جلال اباد پر لور د الفنستين يون، د شاه شجاع د وژنې په خنډوکې، د امير دوست محمد خان د امارت لومړي کلونه او...

دا کتاب په انگلیسي ژبه په ۱۴۴ مخونو کې د اقبال علی شاه په

ژباړه هم د تاریخ ټولنی له خوا پر همدغه کال چاپ شوی دی

د دري متن دویم چاپ پر ۱۳۷۶ کال په پېښور کې د دانش کتابتون له خوا

خپور شوی دی

۱۷- رجال وريداه های تاريخي:

(تاريخي پېښې او شخصیتونه)

په ژوندون مجله کې د (۱۳۲۸-۱۳۳۱) کلونو تر منځ د استاد

کهزاد یو شمېر لنډې تاريخي لیکنې خپرې شوي، چې د تاریخ ټولنې په

غوښتنه له دغه لیکنو (۴۶) سرلیکونه انتخاب شوي او لیکوال بیاپه کې

گوتې وهلي او په ۱۴۶ مخونو کې (۴۶) سرلیکونه په کتابي ډول چاپ شوي

دي

د دغه کتاب لیکنې د احمد شاه بابا له مهاله تر امیرشرعلي خان

پورې د افغانستان د واکمنو او په واکمنیو کې د یو شمېر غوره

شخصیتونو پېژندنه او تر سره کړې چارې راپه گوته کوي

دا کتاب پر ۱۳۷۶ د دویم ځل لپاره په پېښور کې د دانش کتابتون

له خواهم خپور شوي دي

۱۸- روابط فرهنگي افغانستان و هند:

(د افغانستان او هند فرهنگي اړيکي)

استاد کهزاد پر ۱۳۳۳ ال کال د درېيم ځل لپاره هند ته تللی و او هلته يې د افغانستان د تاريخي نښو د کلکسيون يو نندارتون هم پرانيستی و، چې هلته يې په دغه اړونده غونډه کې په انگليسي ژبه وينا اورولې، چې دري متن يې په لنډيز سره د افغانستان په اريانا مجله کې هم خپور شو. دغې انگليسي وينا د هند او افغانستان پر خپرونو ښه اغېز ښودلی و، له همدې امله په يوه وړه رساله کې انگليسي او دري دواړه وينا په ليکلي توگه چاپ شوې ده.

۱۹- لښکر گاه:

په ۱۵۲ مخونو کې د افغانستان د تاريخ ټولني له خوا په منځني کچه (۱۰۰۰) ټوکه چاپ شوی دی.

دا کتاب د استاد کهزاد د هغو پلټنو گزارش او ياد ښتونه دی، چې له فرانسوي پلاوي سره يې يو ځای پر ۱۳۲۷-۱۳۲۸-۱۳۳۰ کلونو د بست په لښکر گاه کې کړې وې. د ده په دغو پلټنو د لښکر گاه وړک ښار وموندل شو او دا نوم په عامو خولو کې ولوبد او د کارونې وړوگرځېد. په دغه کتاب کې لس سر ليکه راغلي:

لښکر گاه څه ډول او څه وخت وموندل شوه؟

- د لښکر گاه سپړنې
- لښکر گاه اوبست د فرخی په اند
- د لښکر گاه سلطنتي ماني د ملك الشعرا استاد عنصري په اند
- د هلمند د اوبو پر سر بېړۍ چلونه
- د لښکر گاه د ماني ديوالي انځورونه
- د لښکر گاه سلطنتي لوي جومات...
- ښکار او غزنوي واکمن
- په لښکر گاه کې د مسعود لنډمهالی ژوند
- د لښکر گاه پيل، لوړوالی او له منځه تگ

۲۰. از سروبي تا اسمار:

(له سروبي تر اسماره)

پر ۱۳۳۴ کال په ۲۷ مخونو کې د افغانستان د تاريخ ټولنې له خوا چاپ شوی او د استاد کهزاد د (۲۸۰) کیلومتره سفر گزارش دی، چې د افغانستان ختیزو ولایاتو ته یې کړی و.

په دغه کتاب کې د لغمان او کونړ ولایتونو په جغرافیه، تاریخي نومونو او ځایونو او دلرغونيو نښو په اړه څرگندونې شوي دي.

۲۱. بالا حصار کابل و پيشامد های تاریخي:

(کابل بالا حصار او تاریخي پېښې)

.. لومړی ټوک ..

په (۳۱۶) مخونو کې د افغانستان د تاريخ ټولنې له خوا په لويه کچه خپور شوی دی. په دغه کتاب کې د کابل د نومه ونې، تاریخي دیوالونو، اړونده کیسو، د کابل له بیلابیلو سیمو تر لاسه شوې لرغونې نښې، د کابل پلازمېنه کېدنه، د کابل د نیولو لپاره د بېلابېلو مهالونو واکمنو هڅې او نورو په اړه څرگندونې شوي دي.

۲۲. بالا حصار کابل و پيشامد های تاریخي:

(کابل بالا حصار او تاریخي پېښې)

.. دویم ټوک ..

په ۴۴۰ مخونو کې د افغانستان د تاريخ ټولنې له خوا په لويه کچه خپور شوی، چې د پورتنی کتاب دویم ټوک دی. په دغه ټوک کې له ۱۱۵۱ لیردیز لمریزنه تر د محمد یعقوب واکمنی د انگلیسي جنرال رابرت په هڅه د بالا حصار د سوزیدو (۱۲ اکتوبر ۱۸۷۹) او د کابل د اوسمهالی ارګ تر جوړیدو، چې د بالا حصار پرځای د واکمنی منځی شو، پېښې خپرل شوي دي.

۲۳- افغانستان د پرتو تاریخ:

(افغانستان د تاریخ په رڼاګې)

دا کتاب په ۲۸۴ مخونو کې پر ۱۳۴۶ کال د کتاب چاپولو موسسې

له خوا په لویه کچه خپور شوی دی.

په دې کتاب کې د استاد کهزاد هغه ۱۱۴ سرلیکه لیکنې راغلي، چې هغه په افغانستان راډیو کې یو ځل لوستي-البته په راډیو کې د استاد اورولې لیکنې ډېرې وې، خو دا له هغوي ټاکل شوي او تمه وه، چې نورې به یې هم په ګانده کې چاپ شي، خو تر اوسه نه دي چاپ شوي. دا کتاب د افغانستان د تاریخي ځایونو د نومونو، مزدګونو او لرغونو واکمنو په اړه ګټوره څېړنه ده، چې څوسر لیکه یې د بېلګې لپاره دلته لیکو:

- د ارغنداب او هیرمند سیمه د تر تاریخ وړاندې ژوندانه یو

منځی.

- د جغرافیایي یادښتونو له پلوه ویدي سر ودونه او افغانستان.

- د افغانستان موسیقي.

- زردشت او له اسپه ګهاله سره د هغه اړیکې.

- د اوبستا له نظره د افغاني خاورې لرغونتوب.

- په افغانستان کې د سکندر تګلاره.

- په لرغوني افغانستان کې د یوناني لیکدود د ودېدنه.

- په افغانستان کې د بودېزم خپرېدل.

- کنېشکا د تاریخي امپراتورۍ واکمن.

- د افغانستان پر لوري د ورینمو دلارې دریځ.

- د کابل د خواوشاه بودايي مزدګونو پایڅور.

- د کابل لرغوني دېوالونه.

- بامیان د ګرځېدا لپاره.

- د هندو کوش فرهنگ.

- چغان تپه یا اوسنی چغه سرای او نور.

۲۴- فروغ فرهنگ:

(د فرهنگ رڼا)

په ۵۲ مخونو کې په لويه کچه ليکلی کتاب دی، چې لومړی ځل په انيس کالنۍ او بيا په خانگړې توگه چاپ شوی دی. دا کتاب په افغانستان کې د فکري او کلتوري مدنيت رامنځته کېدل څېړي، چې له لرغونيو پېرونو تر (۷) زېږدې پېړۍ پورې په کې څېړنه شوې ده، په دې اړه تر اوسه هېچا آن کومه مقاله هم نه ده ليکلې، د دې کتاب څېړنه د ايتالوي، فرانسوي، امريکايي او نورو بهرنيو لرغونپوهانو په لاسوند تابه شوې ده، چې هغوی په بلخ، باميان، پغلان، سمنگان، د سينستان شاوخوا، ارغنداو او هيرمند، منديگک، غزني، هده، بگرام صوف دره، قره کمر او نور ځايونو کې پلټنې کړي او ده د هغويه رڼاکې د افغانستان فرهنگ څېړلی دی.

۲۵- سپرلو:

يو کوچنی کتاب دی، چې پر ۱۳۴۶ کال په "۲۲" مخونو کې د کتاب چاپولو موسسې له خوا په کوچنی کچه خپور شوی او د افغانستان د لرغونيو لوبو لکه بزکشي، نيزه وهنه، اربوجورونه او نورو په اړه په کې څېړنه شوې ده.

همدا رنگه دا رساله دا رانبيي چې په افغانستان کې اسونه څه وخت انسان رام کړي، لومړی چېرته له اسونو کار واخيستل شو او اسونو په افغانستان کې څومره ارزښت درلود؟

۲۶- شابهار:

په ۲۰ مخونو کې پر ۱۳۴۶ کال د کتاب چاپولو موسسې له خوا په کوچنی کچه خپور شوی، چې څو عکسونه هم ورسره يو ځای دی. د دې کتاب په منځپانگه کې دا لولو چې د غزني د شابهار مزدک څه وخت وموندل شو، چا وموند او څرنگه يې وموند. شابهار مزدک د غزني

د شابهار د بنسټې په منځ غونډۍ کې، چې سردار غونډۍ او نغاره غونډۍ هم ورته ویل کېږي، دهغه مزدک نوم دی، چې د سلطان محمود غزنوي پلازناستي ځای و او د غزنويانو د دوه سوه کلنې واکمنۍ منځی و. خو پر لرغونيو وختونو دا له آره يو بودايي مزدک و، چې د راهبانو او گرځندويانو لپاره يې تر څنگ د استوگنې خونې او دېرې هم لرلې. د ستاسو په لاس کې کتاب لومړی برخه د همدغه کتاب پښتو ژباړه ده.

۲۷- تاريخ برای صنف مهم

(تاريخ د اووم ټوکي لپاره)

په منځنۍ کچه په ۱۴۴ مخونو کې د افغانستان د ښوونې او روزنې وزارت له خوا پر ۱۳۵۰ کال چاپ شوی، چې له دغه کال مخکې هم درې ځل خو زره ټوکه چاپ او خپور شوی او دايې څلورم چاپ دی. دا کتاب پر ۱۳۵۵ کال په پښتو ژبه هم په ۱۳۲ مخونو کې د ښوونې او روزنې وزارت له خوا خپور شوی، خو ژباړن يې څرگند نه دی کېدای شی پخپله استاد پښتو کړی وي. دا کتاب په درې برخو کې د افغانستان لرغونې تاريخ دی، چې له تاريخ وړاندې پېرته تر د اسلامي دين راتگه پورې مهال په کې څېړل شوی دی.

۲۸- درفش ملي جمهوريت

(د جمهوريت ملي بيرغ)

په منځنۍ کچه په ۳۶ مخونو کې پر ۱۳۵۴ کال د بيهقي کتاب خپولو موسسې له خوا خپور شوی دی. دا کتاب په افغانستان کې د بيرغ تاريخچه ده او دايې په کې څېړلې چې د افغانستان ملي بيرغونه پر کوم مهال کوم يووو- او همدارنگه د دوی رنگونه او څرنگوالی په کې څېړل شوی دی.

۲۹- افغانستان در شاهنامه:

(افغانستان په شاهنامه کې)

دا کتاب د بیهقي کتاب خپرولو موسسې له خوا په ۱۱۴ مخونو کې په دولتي چاپخونه کې په منځني کچه خپور شوی دی. شاهنامه د فردوسی هغه کتاب دی چې (۶۰۰۰۰) بیتونه لري او په ۳۵ کلو کې بشپړ شوی، چې د غزنوي پېر د امپراتور سلطان محمود غزنوي په امر او غوښتنه لیکل شوی و. استاد کهزاد شاهنامه لوستې او د افغانستان په اړه یې په کې راغلي بیتونه په نښه کړي او بیایې پرې څېړنه کړې ده. په دې کتاب کې ۱۲ سرلیکونه راغلي، چې تر هر سرلیک لاندې د شاهنامې تر بیتونو وروسته څېړنه او گروپونه شوي. د دغه کتاب ځینې سرلیکونه دا دي: البرز کوه او سیمرغ، رودابه د کابل خدای لور، د دقیقې بلخی شاهنامه، لهراسپ د بلخ واکمن، په بلخ کې د گشتاسب واکمني، همدارنگه د افغانستان او افغان د لرغونې کلمې په اړه هم پر زړه پورې څرگندونې په کې شوي دي.

۳۰- غربت یا گرشاسب:

پر ۱۳۵۵-۱۳۶۰ کلونو په ۸۸۲ مخونو کې په منځني کچه (۱۵۰۰) ټوکه خپور شوی دی. دا کتاب د چاپ کال نه لري، خو د لیکونکي د سريزې په پای کې چې د کتاب په سر کې راغلي (۱۳۵۵) کال لیکل شوی دی. گرشاسب نامه د حکیم ابونصر علی بن احمد اسدي طوسي منظوم کتاب دی، چې (۱۰۰۰۰) بیتونه لري او پر ۴۵۸ سل کال لیکل شوی او د غربت د سفرونو، پهلوانیو او هنر ښوونې په اړه په کې خبرې راغلي دي. استاد د دغه کتاب یو شمېر تاریخي بیتونه را اخیستي او څېړنه یې پرې کړې ده او دایې ثابته کړې چې گرشاسب هماغه پښتون غربت دی.

چې پراسلامي پېر افغانستان کې و. په گرشاسبنامه کې راغلي "اترت"
او "سرنډ" يې "بتن" او "سربن" بنوولی چې يوه پر زړه پورې خپرنه ده.
خو بناغلی حسين نایل په "کهزاد وپژوهشهای او" کتاب کې هاد
تعصب په ناله راغلی او دانسې يې ليکلي:

"غرغبت يا گرشاپ" که در انشای ان ونیزگاهی در املاي ان
نشانه های سستی و بی حرکتی انگشتان کهزاد به مشاهده میرسد از آخرین
اثر های او میباشد که توانسته بود بنویسد...

تحریر کهزاد در اثر مورد گفتگو، ضعیف و نارسا و نامنسجم
میباشد که این امر ناشی از ضعف جسمی و ناتوانی انگشتان اوست، دریغ
و درد که او درین هنگام ان توانایی و حال را نداشت که تحلیل اشعار
گرشاسبنامه را به مانند کتابهای دیگر خود به انشای رسا و زیبا به نگارش
بیاورد."

ژباړه: غرغبت يا گرشاسپ چې کله يې په املا او کله يې په پېمانشا
کې د کهزاد د گوتو سستی اوناخوځند توب ښکاري، د ده وروستی ليکلی
کتاب دی...

په بيان او خبرو کې د کهزاد ليکنه کمزورې ناسمه او بې نظمه ده
چې دا د ده د گوتو د کمزورۍ اغېز دی، کاشکې چې دی دغه مهال
جوړوی او د گرشاسبنامې شعرونه يې لکه د خپلو نورو مخکينو کتابونو
په څېر ښه خپرلي وای.

دی بیاوراندي ليکي:

"گر چه کهزاد يکی بودن گرشاسپ و غرغبت را نتیجه خوابی
میداند که دیده است و به هیچ وجه عالمانه و مطابق معاییر تحقیق نیست
و..."

ژباړه:

سره له دې چې کهزاد د گرشاسپ او غرغبت يووالی د هغه خوب
پایله بولي، چې ده لیدلی او دا کار هیڅ مهال د تحقیق له مېتود سره برابر
نه دی او... (٦)

بناغلی نایل د تعصب قلم په لاس هغه مهال، چې استاد

کهزاد "زبان تخاري، زبان اصلي، اهلی باختر و تخارستان" ليکني او تخاري ژبه ايراني گني (افغانستان در پرتو تاريخ ۱۸۵ مخ) د کهزاد د گوتو سستي او خوب ليدنه نه گني، خو چې ارواښاد استاد کهزاد کله د غربت او گرشاسب د يو والي خبرې کوي دا مهال ورته کهزاد ناروغه او ناپوهه بنکاري. دا بناغلی د استاد کهزاد بل يو کتاب هم د املا او انشاله لوري ضعيف او ناسم نه بولي، يوازې همدا کتاب بولي او دا ځکه چې ده د افغانستان د يوه تر ټولو لوی تېر او تر ټولو لويې ژبې په اړه پخه او ژوره څېړنه کړې ده.

د بناغلي نایل په اند افغانستان يوازې د دري ژبو کور دی او پښتانه، نه خو د دغه ځای پخوانی استوگن بايد وبلل شي او نه د دغه ډول يو پرتمين فرهنگ څښتنان. بناغلی نایل په دا ډول خبرو غوښتي، چې په افغانستان کې له لرغونيو پېرونو تراوسه دورونو قومونو او ژبو تر منځ د جلا توب کرښه راکاږي؛ يوه لوړه وښيي او بله ټيټه. خو دی له دې نه دی خبر چې لکه په څرگنده توگه چې له داڅو پېړيو راهيسې يوازې پښتنو د ټول افغانستان د ننگ او غيرت شمله اوچته کړې پر لرغوني مهال هم د همدوی نيکونه وو، چې د دغې خاورې ننگيالي بلل کېږي. ايا دابه ريښتني وی چې د احمد شاه بابا په څېر ننگيالی مېړنی چې د خپلو متو په زور يې يوه امپراتوري جوړه کړې وه. له بل ځايه راغلی وي او دهغه قام به دلته هېڅ ډول تاريخ، ژبه او غځېدلې ريښې ونه لري!؟

دا کتاب ترچاپ وروسته د همدغه نایل او د ده دنورو انډيوالانو او ايران پلور متعصبينو او ان پخپله له ايرانيانو له خوا په داسې حال کې چې (۱۵۰۰) ټوکه چاپ شوی وو له بازاره ټول او ورك شو، چې ارومرو به سوزول شوی وي. او اوس يې يوازې ۳-۴ ټوکه راپاتې دي چې په دوربين کې نه ليدل کېږي.

پر دغه کتاب د متعصبينو له خوا د بې ځايه شکونو او اړنگونو په اړه ځانگړيو ليکنو ته اړتيا ليدل کېږي، چې داځای يې د څېړنې نه دي، پورته خبرې يوازې يوه يادونه وه.

۳۱- زمانشا و فعالیت دستگااستعماری:

(زمانشاه او د بنکیلاکي دستگا گوتوهني)

په لویه کچه په ۲۸ مخونوکې د پښتو نستان د ورځې په ویاړ پر ۱۳۲۹ کال د کورنیو خپرونو د مدیریت له لوري چاپ او خپور شوی همدا کتاب پر ۱۳۲۹ کال په افغانستان کالنی کې هم خپور شوی دی. دا کتاب د زمانشاه واکمنی (۱۲۰۷-۱۲۱۵ ال) پر پېر د ده اندوژوند، سهوې او د افغانستان په کورنیو چارو کې د ختیز هند د کمپنی په مرسته د انگریزي بنکیلاکي دستگاه پر گوتوهنو پر زړه پورې خبرې لري.

۳۲- رهنمای بامیان:

(د بامیانو لارښود)

په (۵۰) مخونو کې د بامیانو د تاریخي سیمې لارښود دی، چې په منځنی کچه د افغانستان د تاریخ ټولنې له خوا پر ۱۳۳۴ کال (۵۰۰) ټوکه خپور شوی دی. په کتاب کې: د گرځندویانو په اند د بامیان ارزښت، د بامیان د تاریخي او جغرافیایي جوړښت لنډیز- د نومونې لامل، لویې او کوچنۍ پږې، غلغله، ضحاک او سرخک ښارونه، پولادې درې، ککرک او اوهنگران، د گرځېدو وړ سیمې، بند امیر، بامیانو ته د تگلارې، دتگ مهال او نور راغلي دي.

د استاد کهزاد سياسي ليکنې:

ارواښاد استاد کهزاد د تاريخي ليکنو تر څنگ يو شمېر سياسي ليکنې هم لري، چې ځينې يې د کتابگوټو په جوله په کوچنۍ کچه خپرې شوې هم دي. هسې خو به استاد په ورځنيو اخبارونو او خپرونو کې ډېرې سياسي ليکنې کړي وي، خو هغه د کتابونو يا رسالو په جوله د چاپ ډگر ته نه دي راوتلې او د هماغې ورځې په تېرېدو په خپرونو کې ساتل شوي دي.

خو هغه چې د کتابگوټو په شکل د ده په نامه خپرې شوي دي، دلته به په لنډه توگه درويپژندل شي. دا بايد هېره نه شي، چې د ده سياسي ليکنې هم په پخپله د معاصر تاريخ يوه برخه ده.

۳۳- حدود نفوذ سيک در اينطرف اباسين:

(د اباسين دې غاړې ته د سيکانو د پرمختگ بريدونه) په ۱۲ مخونو کې د کورنيو خپرونو د مديريت له لوري په کوچنۍ کچه خپور شوی دی، چې د څېړنې سکالويې له نامه څرگنديږي.

۳۴- دعواي امير دونت محمد خان بانگليس ها در مورد قبائل سرحد:

(د سرحد د قبایلو په اړه له انگریزانو سره دامیر دوست محمد خان دعوه) په لسو مخونو کې د کورنيو خپرونو د مديريت له خوا په کوچنۍ

کچه خپور شوی دی

۳۵- اختلاف بين افغانستان و پاکستان از نظر سرجارج کنگهم:

(دسرجارج کنگهم په اند د پاکستان او افغانستان تر منځ اختلاف)

په (۲۰) مخونو کې په کوچنی کچه پر ۱۳۲۹ ل کال خپره شوې

د همدې رسالې لنډيز په پښتو ژباړه هم د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا

خپور شوی دی.

۳۶- سیاست خارجی پاکستان

(د پاکستان بهرنی سیاست)

د سرویلیم بارتن په قلم لیکل شوې رساله ده، چې استاد کهزاد

ژباړلې، څرگندونې یې پرې لیکلي او د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا

پر ۱۳۳۰ کال په (۱۰) مخونو کې په کوچنی کچه خپره شوې ده.

۳۷- امیر شيرعلی خان در مقابل سیاست انگلیس:

(امیر شېر علی خان د انگریزي سیاست پر وړاندې)

د انیس ادارې له خوا په (۸۰) مخونو کې په لویه کچه پر ۱۳۳۰

کال خپور شوی کتاب دی، چې له امیر شېرعلی خان سره د انگریزانو له

چالونو نه په کې پرده پورته شوې ده.

۳۸- افغانستان در مجاورت هند:

(افغانستان په هند ګاونډیتوب کې)

د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا په (۹) مخونو کې په کوچنی

کچه خپور شوی دی.

۳۹- اعلان ریچاداودنی و قیام سرحد در ۱۸۹۷:

(پر ۱۸۹۷ د ریچاداودنی خبره ونه او د سرحدی خلکو پاڅون)

د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا په (۸) مخونو کې خپور شوی

دی.

۴۰- در تجسس خط سرحدی:

(د سرحدی لیکې په لټه کې)
په (۷) مخونو کې د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا په کوچنی
کچه خپور شوی دی.

۴۱- امیر امان الله خان و مسایل سرحدی:

(امیر امان الله خان او سرحدی مسالې)
د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا پر ۱۳۳۲ کال په (۱۲) مخونو
کې په کوچنی کچه خپور شوی دی.

۴۲- سیاست متوقف، احتراز

اشتباهات یک و نیم قرنه:

(په یونیمه پېړۍ کې پر سهوی
او خانساتني ولاړ سیاست)
د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا په ۱۵ مخونو کې په کوچنی
کچه پر ۱۳۳۳ کال خپور شوی دی.

۴۳- شیرشاه سوری یامثل روح افغانیت درهند:

(شیرشاه سوری په هند کې د افغانیت ژوندی انځورگر)
د کورنیو خپرونو د مدیریت له خوا په (۹) مخونو کې په کوچنی
کچه پر ۱۳۳۴ کال خپور شوی دی.
د استاد پورته ټول کتابونه چې څه ناڅه سیاسي جوله لري د
پښتونستان د ورځې په ویاړ خپاره شوي دي.

ب: ژباړې:

استاد کهزاد یو شمېر بهرني ایتالوي، انگلیسي او فرانسوي
کتابونه په دري ژباړلي دي، چې دلته ښوول کېږي:

۴۴- آثار عتیقه بودایی بامیان لجددویم)

(د بامیانو زرې بودایی نښې) (دویم ټوک)

پر ۱۳۱۵ ل کال په کابل مجله کې تر خپرېدو وروسته په ۸۷ مخونو کې د کابل د ادبي انجمن له خوا چاپ او په لویه کچه خپور شوی دی.

دا کتاب موسیو، مادام گودار او پروفیسر هاکن په فرانسوي لیکلی او استاد کهزاد ژباړلی دی. په دغه کتاب کې له (۲۴) تاریخي عکسونو پرته چې د انځورونو سیکو (پیسو) پژیو، مزدکونو، سمخو او د بامیانو د تاریخي او هنري ځایونو دي، د تصویر پېژندنې په اړه څېړنه، په اروپایي لیکنو کې د بامیانو د تاریخي نښو یادون، په افغانستان کې دلرغونپلتنې څرنګوالی، له ۱۹۲۲ کال مخکې لرغونپلتنې، لوی بوتان او تگلارې یې، د ځینو مزدکونو پېژندنه او د ودانۍ څرنګوالی یې او د بامیان نوم په چيني لیکنو کې، څېړل شوي دي.

پر دغه کتاب ژباړن هم یو ۱۴ مخیزه سریزه لیکلې ده.

۴۵- صنعت بودایی باختر و مبدأ صنعت گریکو بودیک:

(بودایی باختری هنر او دگریکو بودیک هنر سرچینه)

په کوچنۍ کچه په (۱۷) مخونو کې له فرانسوي ژبې په دري ژباړل شوی چې (۱۴) مخه هماغه آره فرانسوي منځپانګه هم ورسره یو ځای خپره شوې او ورسره (۱۴) تصویرونه هم مل دی. دا کتاب په کوندوز کې د تر لاسه شویو تاریخي نښو څېړنه او سپړنه ده، چې موسیوژ وژف هاکن په فرانسوي لیکلی او پر ۱۳۱۶ کال د پښتو ټولني له خوا په کابل کې چاپ شوی دی. ستاسې په لاس کې کتاب دویمه برخه د همدې کتاب ژباړه ده.

۴۶- منظره افغانستان:

(د افغانستان منظره)

پر ۱۹۵۱ ز کال په کابل کې د بریتانیا استوګن استازي (سفیر) د خپلې استوګنې پر مهال د افغانستان سیاسي او تا د یوې لیکنې په ترڅ کې په یادښتي بڼه په "مارتن ریویو" خپرونه (لندن) کې خپره کړې ده. چې دري ژباړه یې د استاد له خوا پر ۱۳۳۰ کال په (۲۰) مخونو بشپړه شوې او د کورنیو خپرونو د لوی مدیریت له خوا د پښتو نستان دملي ورځې په ویاړ خپره شوې ده.

۴۷- سرخ کوتل:

(سور کوتل)

په (۲۱) مخونو کې د افغانستان د تاریخ ټولنې له خوا ۲۰۰ ټوکه چاپ او خپور شوی دی.

دا کتاب په فرانسوي ژبه د استاد کهزاد او د فرانسې د یوه تن لرغونپوهاند دانیل شلوم برژه د هغو دوو لیکنو ټولګه ده، چې پر ۱۹۵۲ ۱۹۵۳ کلونو په سرخ کوتل کې د تر سره شویو پلټنو په اړه په کې څېړنې شوي دي.

د استاد کهزاد مقاله په لنډه توګه د سرخ کوتل د موندل شوي اورتون، چې په زیږدي لومړنیو دوو پېړیو کې دلته ودان شوی- پېژندنه ده. د دانیل شلوم برژه لیکنه د دغه اورتون د ځانګړتیاوو، ودانۍ، خواو شاو موندل شویو نښو، ډبر لیکونو، لوښیو او موندل شویو سیکو د څرنګوالي په اړه ده.

۴۸- تایان:

دا کوچنی کتاب په ۴۴ مخونو کې د "شی، چې" کتاب "۲۳۱" څپرکی دی، چې په چین کې د مشهور تاریخپوه "ته ماچه ین" په قلم لیکل شوی او د افغانستان د یو پلاوي د سفر په ترڅ کې په چین کې د دغه پلاوي مشرته سپارل شوی و.

په دغه کتاب کې د چيني گرځندوی "چانگ، چه، ين" له خوا د افغانستان د شمالي سيمو په اړه د "تاهيشا" تر سر ليک لاندې څېړنه شوې چې تر "۲۰۰۰" کاله مخکې دغله راغلی و.

د افغانستان تاريخ ټولني دغه کتاب له انگليسي منځپانگې سره يو ځای پر ۱۲۳۷ کال خپور کړی دی.

۴۹- هنر قديم افغانستان:

(د افغانستان لرغونی هنر)

دا کتاب د افغانستان د لرغونيو هنري نښو هغه کتلاک دی، چې د يو نړۍ وال کانفرانس په ترڅ کې د ۱۹۶۶ کال د جنوري له ۱۳ مې تر د مارچ ۶ مې پورې په نيويارک کې او د مارچ له ۲۵ مې تر د می ۱۶ مې پورې د لاس انجلس په هنري موزيم کې او د جون له ۲۹ مې تر د اگست ۲۳ مې پورې د واشنگتن د بنکليو هنرونو په کلکسيون کې نندارې ته ايسنول شوې وې.

د دغو نښو د ټاکلو لپاره د دغه کتاب ليکوال او ټولوونکی بنجامن رولاند د اسيا فاونډيش ټولني په غوښتنه پر ۱۹۶۴ کال کابل ته راغلی و.

په دغه لرغونيو تاريخي نښو کې د منيډيگک، بگرام، پايټاوې، هډې، باميان، کابل، فندقستان، بلخ، غزني او دننگرهار د کمې ډکې شاملې وې.

د هارورډ پوهنتون د بنکليو هنرونو استاد بنجامن رولاند، دغه نښې تر نندارې وروسته په څېړلې بڼه وکتلې او د هر يو له پېژندگلوی او څېړنې وروسته يې له عکسونو سره يو ځای په انگليسي ژبه په کتابې بڼه خپرې کړې چې ۱۲۰ قطعي عکسونه هم ورسره مل وو.

استاد کهزاد د دغه کتاب دري ژباړه د افغانستان د لرغوني هنر په نامه پر ۱۳۴۶ ل کال تر سره کړه، چې د زرو نښو د ساتنې او د موزيم مديريت له خوا د ښوونې او روزنې په چاپخونه په ۱۴۴ مخونو کې "۱۰۰۰" ټوکه خپور شوی دی.

په بهرنيو ژبو د استاد کهزاد خپاره شوي کتابونه:

۵۰- سکندر په افغانستان کې:

په فرانسوي ژبه په (۳۱) مخونو کې پر ۱۹۴۶ز (۱۳۲۵هـ.ل) کال د کابل په چاپخونه کې په منځنۍ کچه خپور شوی دی. دا په څلورو پر دوکې يو نندار ليک دی، چې په افغانستان کې سکندر ته د ورپېښو ستونزو په اړه په کې څېړنه شوې ده.

۵۱- د افغانستان دودونه:

د گيمي موزيم له خوا د پاریس پوهنتون په چاپخونه کې په منځنۍ کچه په ۲۰۴ مخونو کې په فرانسوي ژبه پر ۱۹۵۳ کال خپور شوی دی.

دا کتاب د فرانسوي لرغونپوه موسيوهاکن په غوښتنه ليکل شوی، چې غوښتل يې په افغانستان کې له لرغونيو موندل شويو نښو سره د افغانانو نننۍ فولکلوري کيسې او دودونه پرتله کړي او ريښتېنې پايله لاسته راوړي.

۵۲- د باميانو لنډ لارښود:

انگليسي- فرانسوي.

دا کتاب ۱۲ مخه په دوو ژبو له ۲۴ عکسونو سره د افغانستان د تاريخ ټولنې (۲۶) مه نومره خپرونه ده، چې د اټکل له مخې به پر ۱۳۲۴ لمريز کال خپور شوی وي.

دا کتاب د استاد کهزاد د هماغه کتاب لنډيز دی، چې په دري ژبه د "باميان لارښود" په نامه پر ۱۳۲۴ کال د افغانستان د تاريخ ټولنې له

خوا خپور شوی دی

د دغه کتاب څرنگوالی او سکالو هماغه ده، چې د پورته کتاب په اړه مخکې لیکل شوي ده.

۵۳- شخصیتونه او تاریخي پېښې:

د men and Events تر سرليک لاندې د افغانستان د تاریخ ټولني له خوا پر (۴۴) مه خپرنی لړۍ په ۱۷۰ مخونو کې، په انگلیسي ژبه په منځني کچه خپور شوی دی.

د دغه کتاب لومړی چاپ نېټه نه لري، خو دویم ځل پر ۱۹۷۲ کال د افغان کتاب خپرولو موسسې له خوا خپور شوی دی. د دغه کتاب سکالو (موضوع) هماغه ده، چې د "رجال و رویداد های تاریخي" تر سرليک لاندې په دري ژبه لیکل شوی او د دغې لیکنې په مخکینيو مخونو کې تاسې ته در پېژندل شوی دی.

۵۴- لرغونی او ننی افغانستان:

په ایټالوي ژبه په ۵۳ مخونو کې پر ۱۹۵۵ کال د ایټالیا په پلازمېنه روم کې چاپ شوی دی. په دې کتاب کې په افغانستان کې د لرغونې او ننی واکوالی جولیز توپېرونه څېړل شوي او همدارنگه په کې د نورو یرغلونو له امله د افغاني واکمنیو د ړنگېدو تاریخي لاملونه په ګوته شوي دي.

۵۵- اریانا یا لرغونی افغانستان:

په انگلیسي ژبه پر ۱۹۵۶ زېږدي کال په ۱۱۷ مخونو کې په منځني کچه په بنکلی کاغذ د فرانسې په پلازمینه پاریس کې چاپ شوی دی.

کېدای شي، چې دا کتاب په دري ژبه د استاد کهزاد د لیکل شوي کتاب "اریانا" ژباړه او یا په لږتو پیر سره نوې ګوتوهنې په کې شوي وي چې د لرغونې اریانا په اړه په زړه پورې څېړنه لري. همدارنگه په دغه کتاب کې ځای پر ځای بنکلي رنگه عکسونه

هم خپاره شوي دي

۵۶- د کابل تاريخي لارښود:

په "۷۰۰" مخونو کې په انگليسي ژبه په لويه ښکلي کچه د بریتانیې په پلازمینې لندن کې خپور شوی دی. په دې کتاب کې د کابل تاريخي نومونې، د کابل پخوانی او نننی جغرافیه، په لرغونيو واکمنیو کې د کابل اړوندې سیمې او منځي، په کابل کې بودايي مزدکونه، په اسلامي پېر کې د کابل او نا او نور څېړل شوي چې گڼ شمېر رنگه او تورو سپين عکسونه هم ورسره مل دي.

د استاد کهزاد ناخپاره شوی کتابونه:

۵۷- رایان کابلي:

(په کابل کې لرغوني هندي واکمن)

په (۸۱) مخونو د استاد کهزاد په خپل لاس ليکل شوی کتاب دی، چې د اټکل له مخې به پر ۱۳۲۳ کال کښل شوی وی. په دې کتاب داسر ليکونه څېړل شوي دي:

کابل واکمني يا کابل واکمن، د کوشانو يفتلي يا خبونیانو سرچینه، رتبیل واکمن يا کوشانو يفتلي واکمن، د واکمنۍ منځی او کابل ختیځ لورته د هغې بدلون. د برهمني واکمنی، دلری، جوړوونکی. غزنویان او هندي واکمن، د دغه کهاله نور واکمن، نامتو بودتونونه، سکاوند بودتون، په خیرخانه کوتل کې د موريا برهمني مزدک، د کابل د برهمني واکمنو سیکې.

۵۸- افغانستان چهار راه تمدن و تهذيب:

(افغانستان د مدنیتونو او کلتورونو څلور لارې)

دا کتاب په (۱۶۶) لویو مخونو کې یو تاریخي البوم دی، چې د افغانستان د ټولو تاریخي سیمو او نښو ښکلي رنگه عکسونه او تر (۲۰۰۰۰) کالو وړاندې د افغانستان د بېلابېلو لرغونو نښو په اړه په کې په دې ډول څېړنه شوې، چې ترهر عکس لاندې نسبتاً اوږده شرح راغلې ده. استاد کهزاد پخپله د دغه کتاب په سریزه کې ليکلي:

"دا کتاب "یا د تاریخي عکسونو ټولگه" چې په یوه ټوک کې د افغانستان د مدنیتونو او کلتورونو څلور لارې) تر سرليک لاندې سره

یوځای شوی دی، یو شمېر فرهنگي او هنري لاسته راوړنې په کې خوندي دي، چې د دغه هېواد د خلکو په برخليک کې ترشلو زرو کالو مخکې د "گارما" تر ورځو-ډېر غوره ارزښت لري.

د دغه ټولګې ليکنه د یو کتاب په څېر نه ده. یوازې هڅه شوې، چې په یوه مخ کې تر عکس لاندې آره موخه څرګنده شي او په مخامخ مخ کې لوی سر لیکونه د یوه تاریخي فارمول په توګه څرګند شي. هېله لرم چې د دغه کتاب کتنه ستاسې وخت بې ځایه ونه لګوي او د یو تاریخي انځور په توګه یې ننداره وکړئ او په اسانۍ ترې ګټه ترلاسه کړئ.

دا کتاب د ۱۳۵۶ کال د وږي پر (۲۰) مه پای ته رسېدلی او د ده د زوی "زرګي کهزاد" په وینا، ده غوښتل چې دا کتاب په یوه بهرني هېواد (جاپان؟) کې ټيکلی چاپ کړي. خو د ده تر مړینې وروسته دا کار پاتې شو. که افغان خپرنډویو ټولنوته خدای (ج) وسه وکړي، هېله ده دا کتاب چاپ او خپور کړي.

۵۹- رویین تن و تهمتن یا

جنگ اسفندیار و رستم در وادی هیرمند:

(رویین تن او تهمتن یا

د هیرمند په دښته کې د اسفندیار او رستم جګړه)

دا د استاد د عمر وروستی کتاب دی، چې د "افغانستان در شاهنامه" په څېر د شاهنامې د شعرونو تفسیر تعبیر او څېړنه ده. ده د رویین تن (د اسفندیار بلنوم) او تهمتن (د رستم بلنوم) د کیسو اړوند شعرونه له شاهنامې را اخیستي او څېړنه یې پرې کړې، چې یو غور څېړنیز کتاب ګڼل کېږي.

دا کتاب په ۳۱۴ لویو مخونو کې لیکل شوی او تر اوسه نه دی

خپور شوی.

۶۰- کابل موزیم:

د دغه کتاب نوم په انگلیسي ژبه د کابل په تاریخي لارښود نومي کتاب کې راغلی، خو د چاپ او یا نه چاپ په اړه په کې څه نه دي لیکل شوي، کېدای شي د کابل موزیم پېژندنه وي. (۱)

نا چاپ ژباړې:

۶۱- نتایج تاریخي کشفیات جدید افغانستان:

(د افغانستان د نویو موندل شویو نښو تاریخي پایلې)
دا د "ایچ-تی، پرنسپ" په انگلیسي ژبه د لیکل شوي کتاب دري ژباړه ده چې په (۱۴۹) لویو مخونو کې د استاد په خپل لاس لیکل شوې ده.

دا کتاب پر ۱۳۱۲ ال کال ژباړل شوی او د ایتالیې په پلازمینه روم کې ده پخپله بیالیکلې (پاکنویس کړی) دی.
د دې کتاب په منځپانگه کې د لرغونې اریانا تاریخ خپرل شوی چې د یوناني، پارتي، پهلوايي او اسکایي پېرونو په اړه اوږده څېړنه ده.

۶۲- از چنگیز تا تیمور:

(له چنگیز تر تیموره)

دا کتاب په فرانسوي ژبه په ۴۳ لویو مخونو کې د "موسیورونه-گروسه" د کتاب ژباړه ده، چې د مغلو د امپراتورۍ د څېړنې په ترڅ کې په کې د افغانستان په اړه ډېرې څېړنې هم شوي دي. وایي چې دا کتاب استاد د خپریدو په منظور نه بلکې په خپلو څېړنو کې د گټې اخیستو په منظور ژباړلی- خو وروسته یې په کې بیا د چاپ په منظور گوتې وهلي دي. دا کتاب تر اوسه نه دی خپور شوی. (۸)

په خپرونو کې داستاد کهزاد لیکنې (مقالې):

استاد کهزاد د خپرنیز ژوند په "۵۰" کاله کې وخت ناوخت تر افغانستان دننه او بهر په مهالنیو او نا مهالنیو خپرونو کې پر بېلابېلو سکالوي (موضوعگانو) لیکنې خپرې کړې دي، چې ځینې یې ان د کتاب ارزښت لري.

په ټولیزه توګه د استاد کهزاد ټولې خپرې شوې لیکنې د افغانستان د لرغوني تاریخ، لرغون پېژندنې، تاریخي، جغرافیوي، د موسیقۍ د تاریخ او پېژندنې، د لرغونیو ځایونو تاریخي نومونې، د لرغونیو نښو د سپرنې بېلابېل گزارشونه، د لرغونیو توکیو په اړه یونلیکونه او د بهرنیو لرغونپوهانو د تاریخي لیکنو ژباړې دي.

په بهرنیو خپرونو کې د استاد کهزاد د خپرو شویو لیکنو په اړه خو اوس څرګندونې په لاس کې نه لرو، خو په کورنیو خپرونو کې د ده ډېرې لیکنې تر سترګو کیږي. چې په لنډیز سره به دلته پرې خبرې وشي:

په کابل مجله کې:

کابل مجله پر ۱۳۱۰ کال د کابل د ادبي انجمن د خپرنې ارګان په توګه په خپرونو پیل وکړ. په دغه خپرونه کې د استاد کهزاد لیکنې د لومړني کال له پېنځمې ګڼې راپیل کېږي، چې لومړنۍ لیکنه یې "د-افغانستان لرغوني مدنیت" نومېږي او مور داهم ویلای شو، چې دا د استاد لومړۍ لیکنه ده، چې د خپرونو ډګرته راوتلې وه.

د کابل مجلې په (۱۱) پرله پسې کلونو کې د استاد کهزاد لیکنې چاپ دي، مانا دا چې له ۱۳۱۰ کاله پیل او ان د ۱۳۲۰ کال تر وروستیو ګڼو پورې په کې خپرې شوې دي.

په کابل مجله کې د استاد کهزاد ټولې (۲۳) سرلیکه لیکنې

راغلي، چې ځينې ډېرې اوږدې او ان کلونه کلونه تر همدې يود سرنيک
لاندې خپرې شويدي. چې د استاد (۲۳) سرليکه ليکنې د مجلې په (۵۷)
گڼو کې خپرې شوې دي. (۹)

په اريانا مجله کې:

د اريانا مجلې موسس او د لومړنيو پنځو کالو چلوونکي پخپله
ارواښاد استاد کهزاد و، دا چې اريانا يو تاريخي خپرونه وه، ځکه د استاد
کهزاد گڼ شمېر ليکنې په دغه مجله کې خپرې شوې دي.
په دغه خپرونه کې د استاد کهزاد ليکنې شاوخوا (۲۵) کاله پرله
پسې خپرې شوي، چې شمېرې ۱۷۵ شاوخوا ته رسي که موږ د استاد
کهزاد ليکنې او د مجلې گڼې سره پرتله کړو، بويه چې د مجلې د يو کال
له هر دوولسو گڼونه په لسو هغو کې د استاد ليکنې خپرې شوي دي. او
که په بله وينا يې وگڼو؛ نو پرله پسې (۲۲) کاله د اريانا مجلې په هره گڼه
کې د استاد ليکنې خپرې شوي دي.

په ژوندون مجله کې:

ژوندون مجلې پر ۱۳۲۸ل کال په کابل کې په خپرونو پيل وکړ.
استاد کهزاد له هماغه لومړي کاله له دغه مجلې سره (۳۶) کاله پرله پسې
ليکنې مرسته کړې ده، چې په دغه شاوخوا کې په اټکلي ډول د استاد
کهزاد (۱۷۰) سرليکه ليکنې خپرې شوي دي. البته ځينې ليکنې تر يوه
سرليک لاندې په څو برخو کې خپرې شوي، چې نور يې اټکل لوستونکيو ته
سپارو.

په افغانستان کالني کې د استاد کهزاد ليکنې:

د افغانستان کالني لومړی گڼه د "سالنامه مجله کابل" په نامه په
کابل کې خپره شوې، چې وروسته يې نوم د افغانستان کالني شوی او ټوله
د کالني خپرونې په توگه ۵۷ گڼې خپره شوې ده.

له دغه خپروني سره د استاد كهزاد "همكاري له پېنځمې گڼې
(۱۳۱۵ ال كال) را پيل شوې، چې تر ۱۳۳۸ كال شاوخوا پورې روانه وه.
له دې دا څرگنديزې، چې په افغانستان كالنۍ كې (۲۴) كاله د
استاد كهزاد اوږدې ليكنې خپرې شوې دي. همدارنگه په دغه خپرونه كې
ځينې ليكنې نو مونه نه لري، چې هغه هم د استاد گڼل كيږي، چې په
پورته كلونو كې نه دي گڼل شوي.

په اريانا دايرة المعارف كې:

د اريانا دايرة المعارف لومړې ټوك پر ۱۳۲۸ ال كال خپور شوی.
استاد كهزاد د دغه ټولني د يو كارنده غړي په توگه پرله پسې په دايرة-
المعارف كې ليكنې كړي دي، چې په ټوليز ډول په لومړي ټوك كې (۱۲)
سرليكه په دويم ټوك كې (۴) سرليكه، په درېيم كې (۱۵) سرليكه، په څلورم
ټوك كې ۲۲ سرليكه، په پېنځم ټوك كې ۹ سرليكه او په شپږم ټوك كې
(۱) سرليك ليكنې راغلې چې ټولې (۷۳) سرليكه كيږي.

په اتحاد مشرقي (اوس ننگرهار) ورځپاڼه كې:

اتحاد مشرقي جريده، چې اوس يې ننگرهار نوم دی، پر ۱۲۹۸ ال
كال د ننگرهار ولايت په مركز جلال اباد كې په خپرونو پيل وكړ. پر ۱۳۲۰ ال
كال د دغه جريدې (۶) چلوونكي استاد قيام خادم وټاكل شو. د ده د
مديريت په دويم كال (۱۳۲۱) په دغه ورځپاڼه كې د استاد كهزاد يو شمېر
ليكنې په پښتو ژبه خپرې شوې دي، چې د لرغونيو توکيو او د افغانستان
د لرغوني تاريخ په اړه دي. داليكنې ټولې په پښتو ژبه دي او ژباړونكي يې
هم نه دی څرگند او ياهم كېدای شي چې پخپله استاد په پښتو ليكلې وي.
كېدای شي په دغه خپرونه كې د استاد د ليكنو شمېر ډېر وي- خو ما يې
ټولې (۲۱) سرليكه وليدې.

په نورو خپرونو کې:

پورته چې کومې خپرونې يادې شوې دا هغه دي، چې د استاد کهزاد ليکنې يې په پرله پسې او عمده ډول خپرې کړي. له دې پرته نورې ډېر داسې خپرونې هم شته، چې د ارواښاد استاد کهزاد ليکنې په کې خپرې شوي. په دې کې د افغانستان مجله چې په انگليسي او فرانسوي ژبو خپرېده د لومړيتابه حق لري، خو په هغې کې د استاد د ليکنو څرگندونه اوس مهال شونې نه ده.

له دې پرته په انيس ورځپاڼه، اصلاح ورځپاڼه، پښتون غږ مجله او نورو کې هم د استاد بېلابېلې ليکنې خپرې شوې دي.

استاد کهزاد گڼ شمېر ليکنې په افغانستان راډيو کې هم اورولې، چې يوه برخه يې د "افغانستان در پرتو تاريخ" په نامه پر ۱۳۴۶ کال خپره شوه، خو څرنگه چې هغه پخپله ليکلي چې دا د هغو ليکنو يوه برخه ده او نورې هم شته، چې په گانده کې يې د چاپ تمه لرم. په دې توگه د استاد پخپله وينا هلته هم د ده گڼ شمېر ليکنې ناچاپ پاتې دي.

خو د يادونې وړ ده چې:

د استاد د دغه ليکنو يوه برخه د ده په کتابونو کې هم بېرته را يوځای شوې او خپرې شوي دي. مانا دا چې د استاد يو شمېر ليکنې لومړی په خپرونو کې خپرې شوي او بيا په کتابي بڼه يا رايو ځای شوي او ياکت مت- که اوږده ليکنه وي- خپره شوې ده. خو که موږ د استاد ټولې چاپ شوې ليکنې (مضمونونه) مخې ته کېږدو او د ده له چاپ شويو کتابونو سره يې پرتله کړو، نو په سلو کې شل ۲۰% په خپرونو کې د ده خپرې شوې ليکنې په کتابي بڼه خپرې شوي او نورې همداسې پاتې دي. استاد کهزاد ځينې مهال شعر هم وايه چې يوازې يو شعر يې تر موږ رارسېدلی او دا په دري ژبه د هيواد د ملي وياړونو په اړه ترانه ده، که مو هېواد خدای (ج) بيا ودان کړي، د ده د شعر په اړه به نورې څرگندونې هم ومومو.

اخځونه او پايلیکونه:

- ۱- حسيني، نعمت: سيماها و اوaha، د چاپ او خپرونو دولتي کمېټه ۱۳۶۷، کابل، ۵۹۵ او ۹۶ مخونه.
- ۲- همدا کتاب ۵۹۷-۹۸ مخونه او يادنامه کhezاد.
- ۳- ابراهيمي، محمد اسحاق: يادنامه کhezاد (د سر محقق هېواد مل په زيار) د کابل پوهنتون د تاريخ او فلسفې پوهنځي خپرونه ۱۳۶۷ ل، کابل ۸ مخ.

۴- همدا کتاب ۹ مخ.

۵- پورتنی کتاب ۱۰ مخ.

- ۶- نايل، محقق حسين، کhezاد و پژوهشهای او، د افغانستان جمهوريت د علومو اکاډمي ۱۳۶۶ کابل ۶۸-۶۹ مخونه

۷- همدا کتاب ۷۱ مخ

- ۸- د استاد کhezاد گڼ شمېر خپاره شوي کتابونه: د ليکونکي خانگري کتابتون.

د استاد کhezاد د کتابونو په پېژندنه کې ډېره گټه د ده له شتو خپرو شويو کتابونو اخيستل شوې ځينې يې چې نه دي موندل شوي له لاندې کتابونو او سرچينو اخيستل شوي دي:

- کhezاد و پژوهشهای او، د محقق حسين نايل ۱۳۶۶ ل کابل
- د تاريخ ټولني کتابونه د استاد جيب الله رفيع ۱۳۵۱ ل کابل
- فهرست کتب چاپی دري افغانستان، د مايل هروي ۱۳۶۷ ل کابل
- د ننگرهار پوهنتون او د ننگرهار د اطلاعاتو او کلتور رياست کتابتونونه.

- ياد نامه کhezاد د سر محقق هېواد مل په زيار ۱۳۶۷ ل کابل
- بناغلی نايل په "کhezاد و پژوهشهای او" کتاب کې د ارواښاد استاد کhezاد د ليکنو په اړه نسبتاً اوږده څېړنه کړې ده، په "کابل" او يو شمېر نورو خپرونو کې د استاد کhezاد د ليکنو شمېر او څرنگوالی له همدغه کتاب راخيستل شوی دی.

ويپانگه

آر	:	اصل
آره موخه	:	اصلي هدف
اټاله	:	ايسار، يوځای، شامل
اخځ	:	ماخذ (داخيستلو ځای)
اړنگ	:	شك، توهم
استازی	:	نماينده، سفیر
اسمانڅك	:	لور، هسك
اغيز	:	تاثیر
الواک	:	نظر
اند	:	فکر
اورتون	:	اتشکده، د اوربلولو ځای
برم و پرتم	:	شان و شوکت
بلوا	:	پاخون
بنستيز	:	اساسي
بوت خونه	:	بتخانه
بوق	:	د موسيقي يو ډول اله
بولله	:	قصيده
بېلگه	:	نمونه، مثال
پايڅور	:	بقايا، پاتېشوني

نتیجه	:	پایله
مقایسه	:	پرتله
مقایسوي	:	پرتلیز
مجسمه، بوت	:	پژی
تخت	:	پلاز
پایتخت	:	پلازمېنه
تخت ناسته	:	پلازناسته
هیئت	:	پلاوی
طبیعی	:	پنخیز
دوره، حالت (اوتا)	:	پېر
مشهور	:	پېژندوی
سیکې	:	پیسې
لویه خیمه	:	تچیر
مقتدر پاچا	:	تولواک واکمن
مجموعی شکل	:	تولیزه ډول
عمومي شکل	:	
شکل	:	جوله
شکلي	:	جولیز
مطبعه، د چاپ ځای	:	چاپخونه
حاکم، پاچا، د واک څښتن	:	چارواکی
تیار، ماده	:	چمتو
دقیق شکل	:	څېرلی ډول
زمین شناس	:	ځمکپوه
شرق	:	ختیځ
شرقي	:	ختیز
	:	دختیځ پېژندنې
موسسه شرق شناسي	:	ټولنه
وظیفه	:	دنده

میلادی (م)	:	زېږدی (ز)
قرن میلادی	:	زېږدې پېړۍ
قمری	:	سپوږمیز
ماخذ، مبداء	:	سرچینه
موضوع	:	سکالو
موضوعگانې	:	سکالوي
جنوب	:	سهیل
جنوبي	:	سهیلی
پرایستی، اچولی، شیندلی	:	بنندلی
حویلی، انگر	:	غولی
فعال	:	کارنده
اندازه	:	کچه
ویجاړی، کنډوالې	:	کنډرې
اینده، راتلونکې	:	ځانده
سیاحین	:	گرځندویان
پلټنه	:	گروپړنه
عقیده	:	گروهه
عقیدتمن	:	گروهمن
سند	:	لاسوند
استناد	:	لاسوند تابه
وجه	:	لامل
هیئت باستانشناسي	:	لرغونپوه پلاوی
پیش گوئی	:	لرلید
حداقل	:	لرترلره
د لمر عبادت	:	لمر لمانځنه
غرب	:	لویدیځ
غربي	:	لویدیز
چینی اندازې واټن	:	لي

لیکدود	:	رسم الخط
لیکه	:	"پوځي" کرښه، خط، صف
مخزېږدی، م، ز	:	قبل المیلاد، ق.م
مزدک	:	معبد، د عبادت ځای
منځپانګه	:	متن
موخه	:	هدف
مهالنۍ	:	موقوته
نامتو	:	مشهور، معروف
ناممهالنۍ	:	غیرموقوته
نښې	:	آثار
نغوته	:	اشاره
نندارلیک	:	نمایشنامه
نوبت	:	ابتکار
نومه ونه (نومونه)	:	نامگذاري
وتییز	:	اقتصادي
وتییزه اوتا	:	اقتصادي وضع
وی	:	لفظ ویسیونه جمع
ویپانګه	:	لغت نامه
هېښ	:	حیران
هېښنده	:	حیرانوونکی، عجیب
یون	:	تګ، حرکت
یانه	:	"د یون" او بنی پېر

Acknowledgement

This book in your hand is a summation of three different pieces of work. The first two parts are the Pashto translations from two small booklets written in Dari while the third one is a small contribution from the author himself.

The late Ustad Ahmad Ali Kuhzad in Dari language wrote those two booklets whose translation is presented here. The first booklet was published in the year 1337, in Kabul. It is in fact a research work carried out the same year in Ghazni, the historic capital of Sultan Mahmood Ghaznawi. It is a research about a temple of the Buddhist in Shah Bar of Ghazni. Ustad kuhzad had gone there with French team of archaeologist as a guide and adviser. During digging over there a large number of Budds and other things were discovered, which could be counted a golden Doors of our history and national heritage. Ustad kuhzad wrote all these findings and discoveries in the form of a booklet and arranged for its publication later on.

The second booklet was written in French by the name of [Buddhist skill of Bacteria] and translated in Dari by Ustad Kuhzad. This book encompasses the original work done by Mr. Hoken the of the then French archaeological team by digging places of Khan Abad of the Kunduz province. The French work was published in Paris in the year 1315.

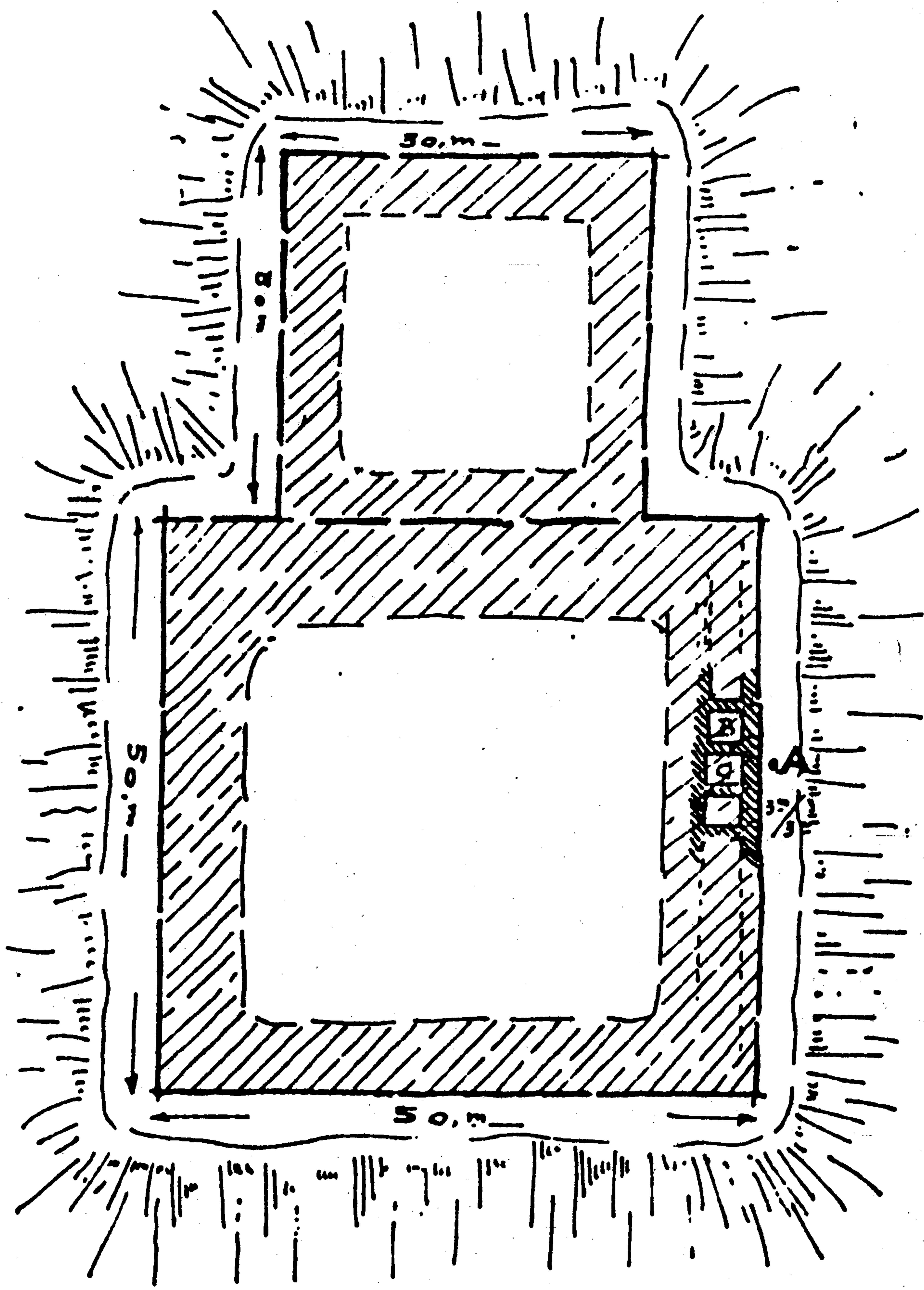
Both these booklets carry a great amount of informations about the archaeological value of these mentioned areas.

The third part of the book is not a translation but a writing from the author Mr. Daud Wafa and presents the life career and the written monuments of the late Ustad Kuhzad, a famous and illustrious archaeologist of Afghanistan.

Here I will like to take the opportunity to appreciate Mr. Parwash Shaheen for reading this book and writing introduction for it. At last it must be said the without Kindness of the Danish Publication Center this work would have been a failure.

Mohammad Daud Wafa

6jun 1999.

Plan

پرتہ نقشہ

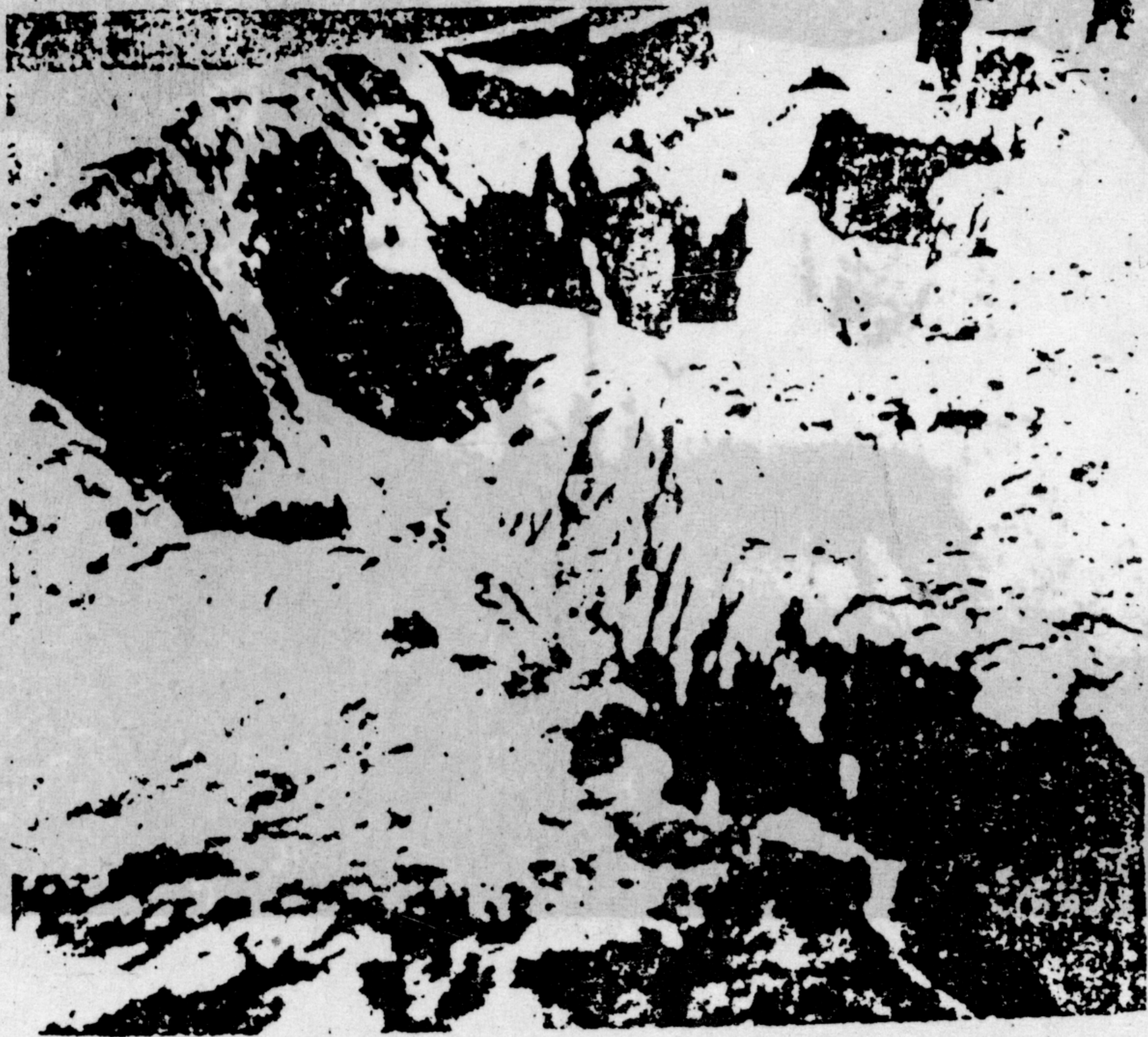
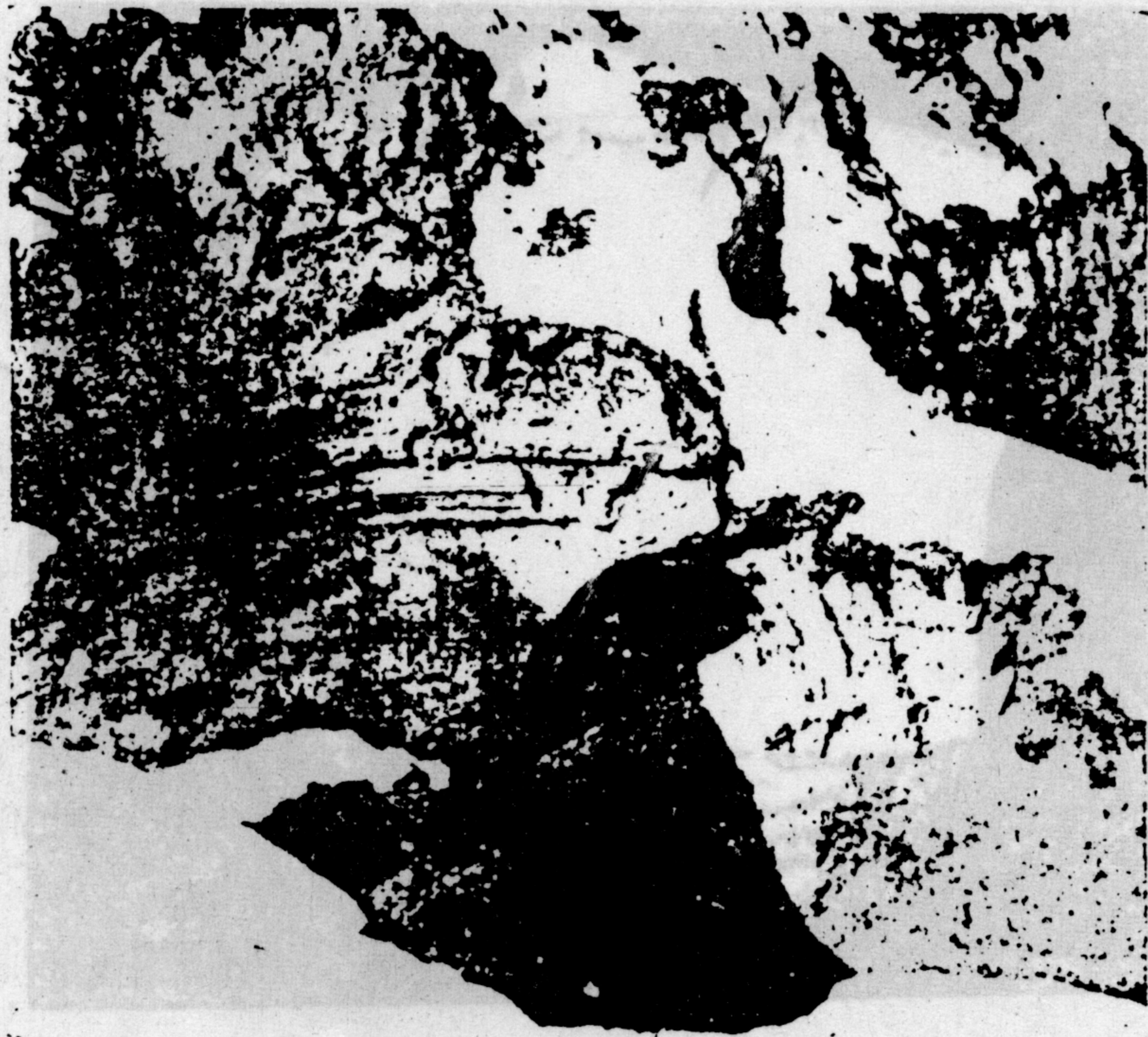

Fig : (1)

لومری انخور

(Fig : 2)

دویم انخور

درېسم انځور

Fig : (3 a)

Fig : (3 b)

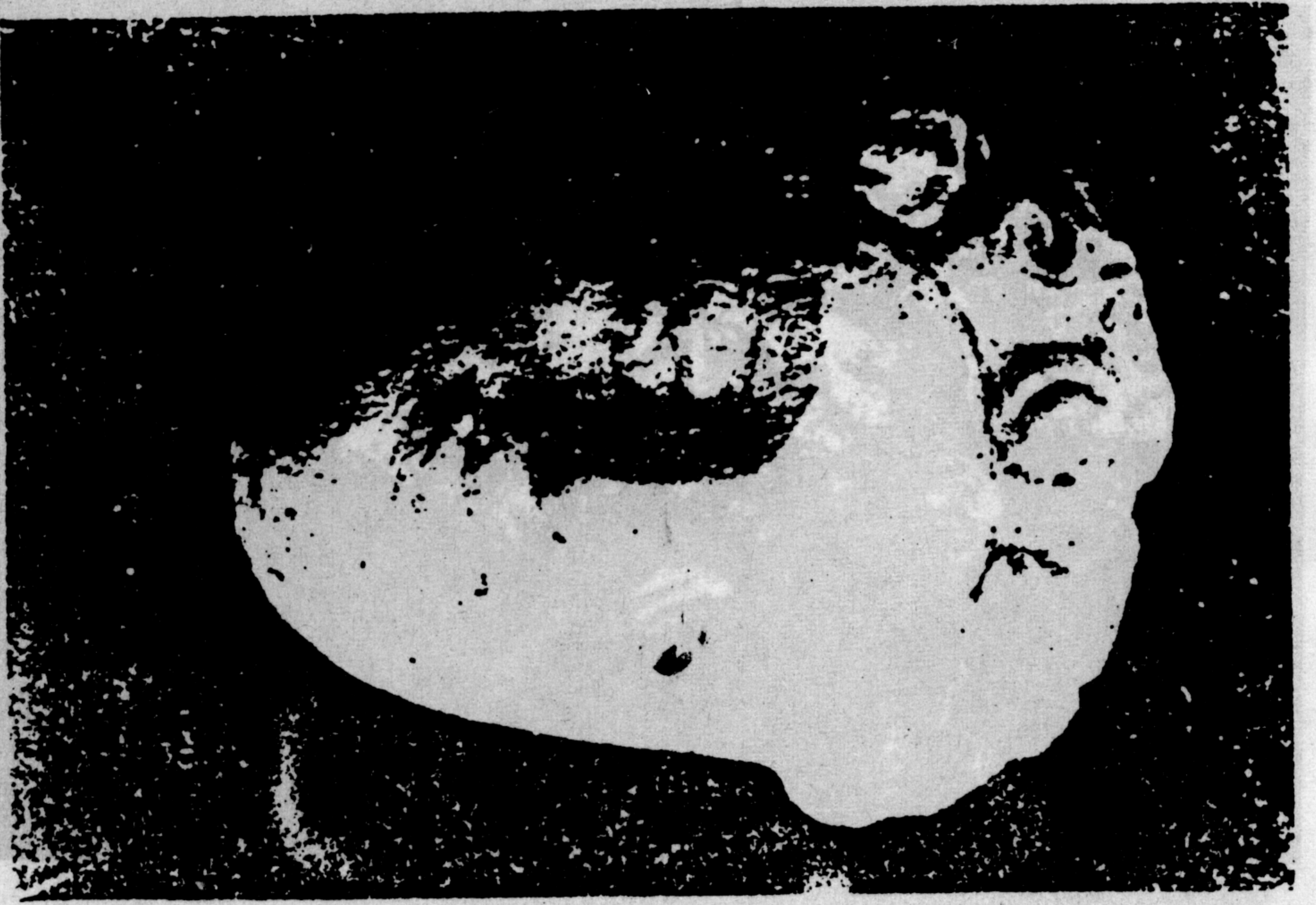

Fig. (١ ا)

خلورم انخور

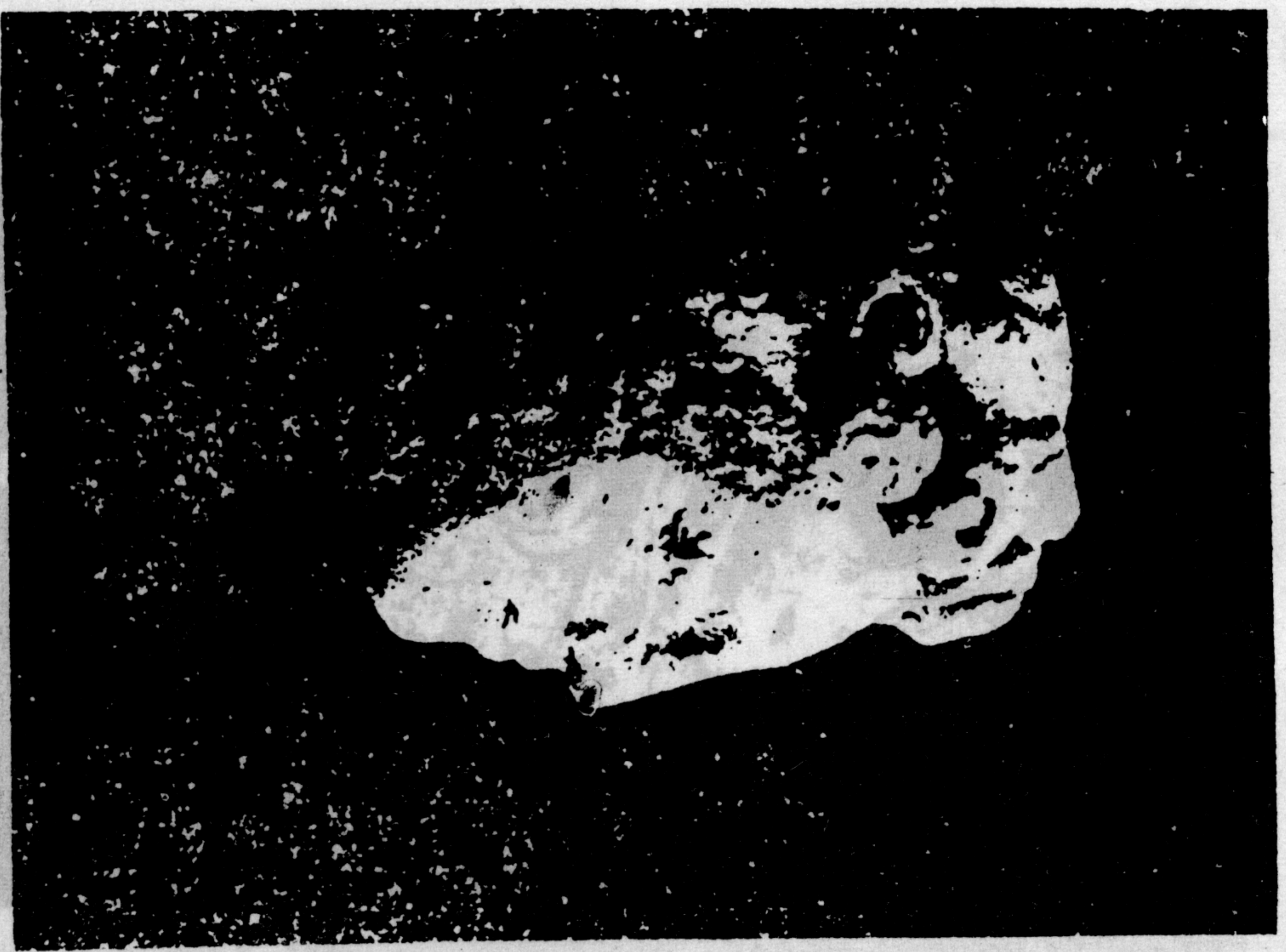

Fig. (٤ ب)

(١١ ا) - ١١١

پہنجم انخور

Fig. (5 a)

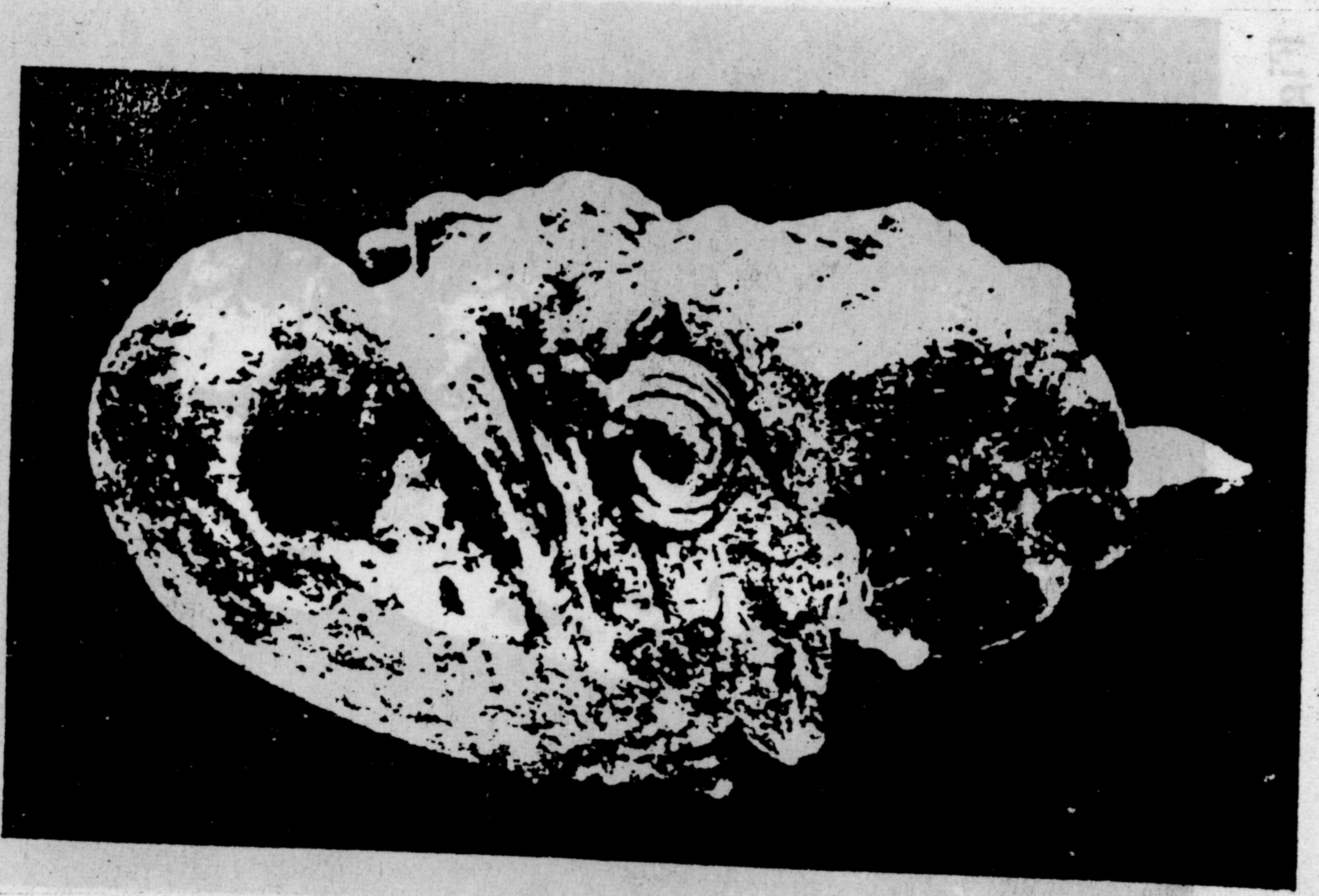

Fig. (5 b)

Fig. (6)

شپيرم انخور

Fig. (7)

اووم انخور

نهم انخور

Fig : (9)

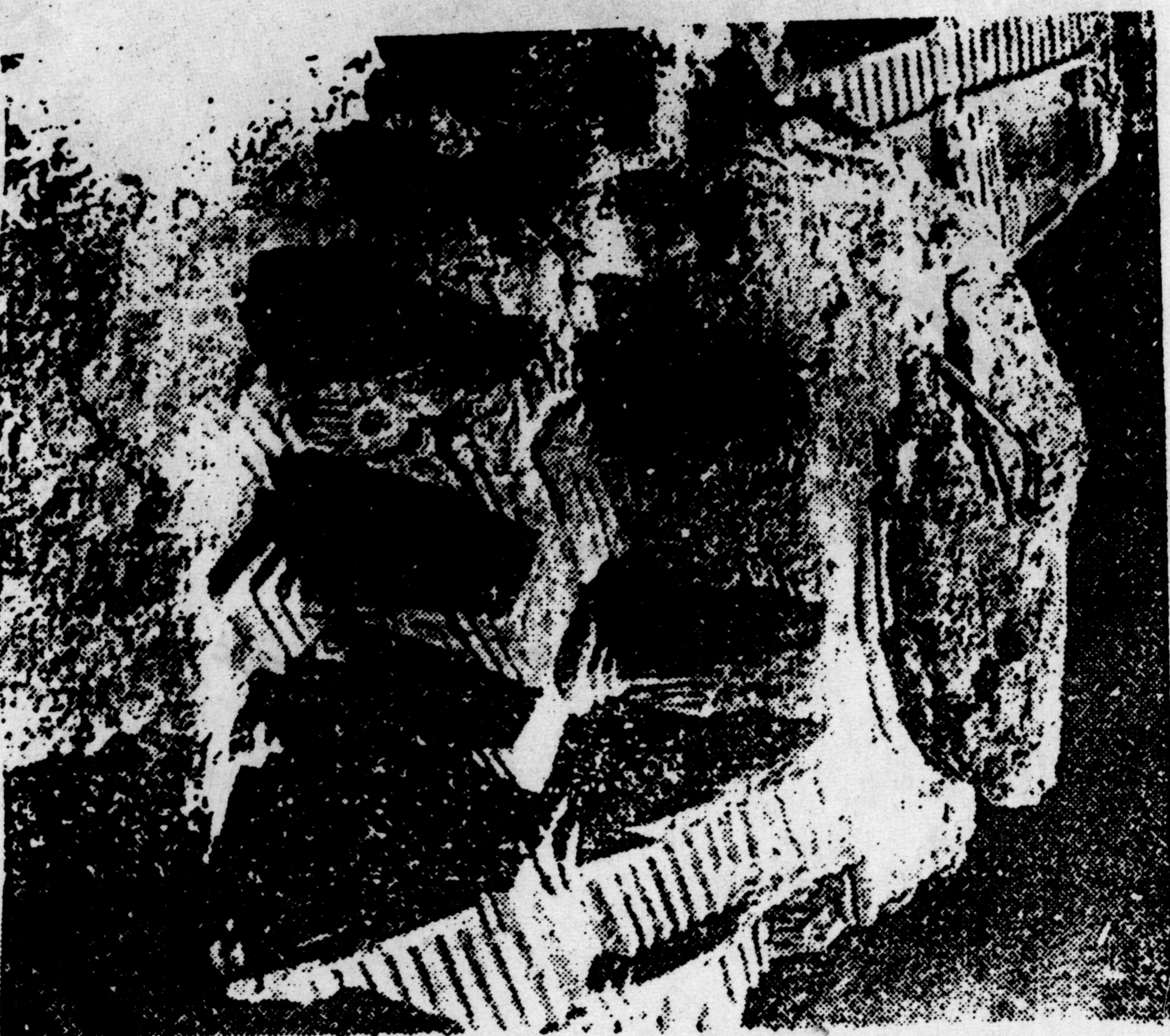
اتم انخور

Fig . (8)

Fig. (10)

لسم انخور

غزني: د شابهار مزدك

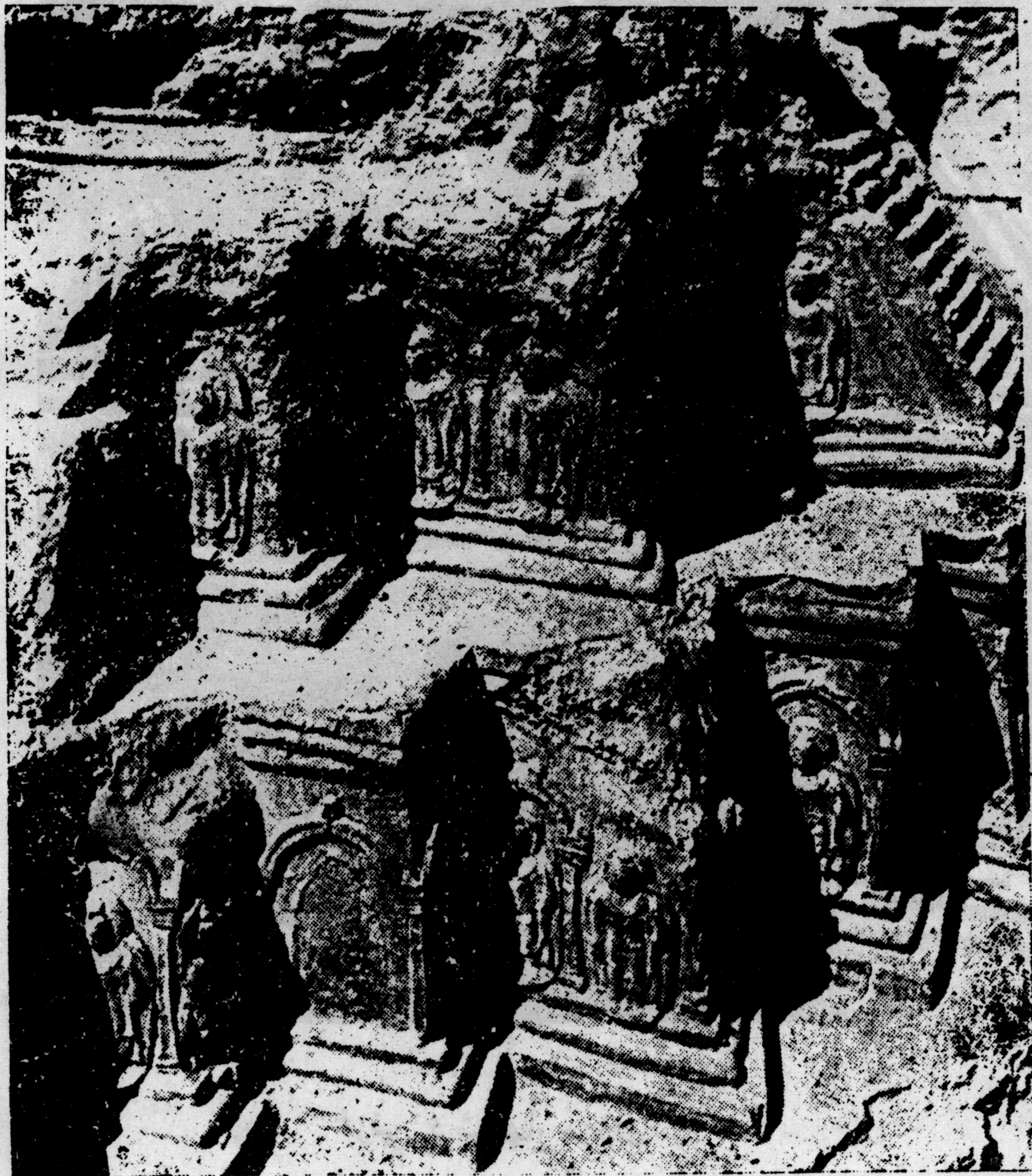
غزني: د شابهارد د مزدك يوه بله خوا

د غزني د شابهارد د مزدك يوه بله خوا

غزني: د شابهار مزدك .

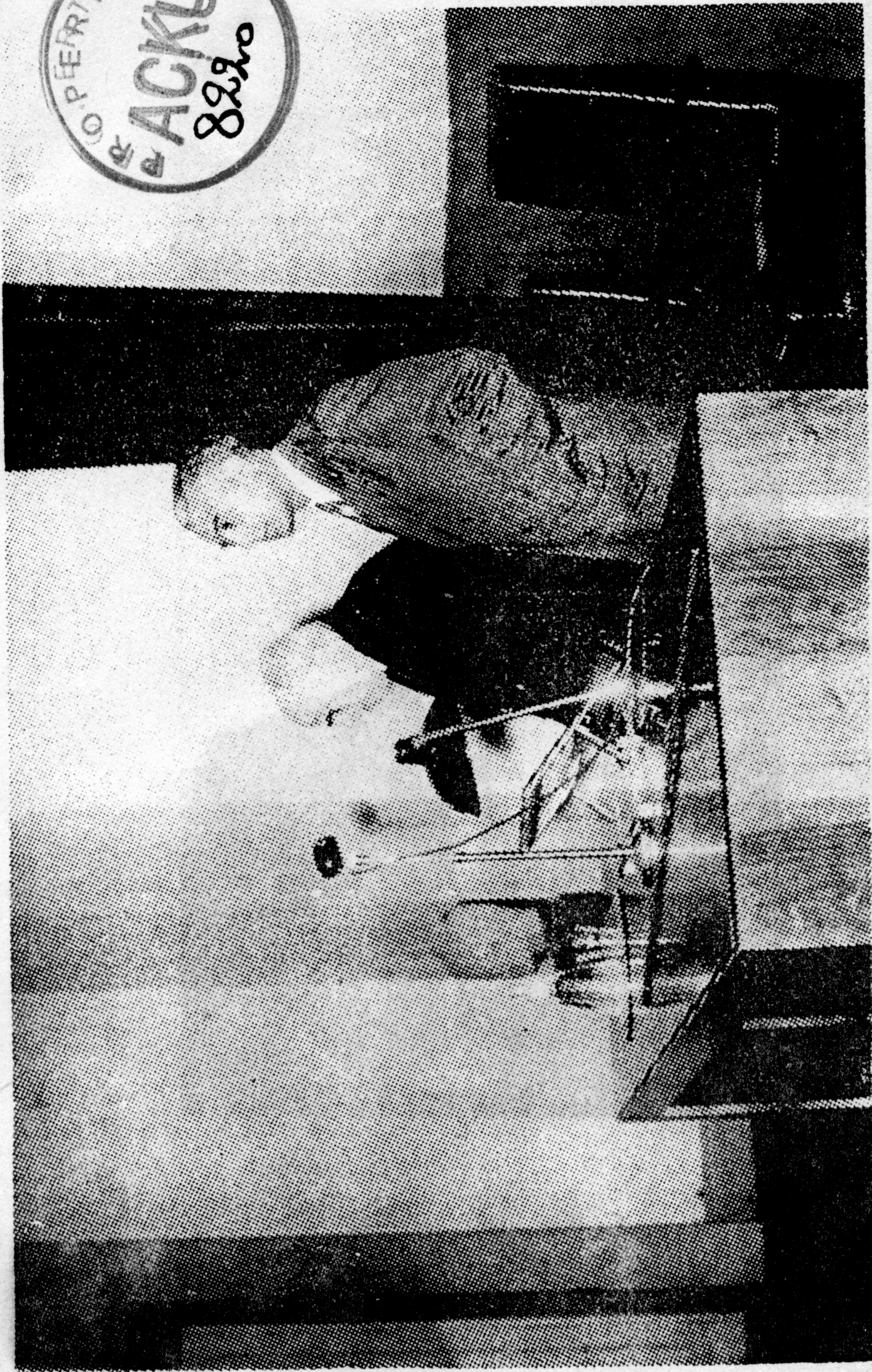
ایضاً غزني د پورتنۍ ښار او د لاهور د ښار ترمنځ

غزني: د شابهار د مزدك يوه بله خوا

استاد کھزاد دخوانی پھ کلونوکی

اروانباده استاد كهزاد دايتاليا دختيخ پيژندنې په كنفانس كې دافغانستان د لرغونيو اثارو په اړه وينا اوروي

استاد کهزاد په شوروي اتحاد کې

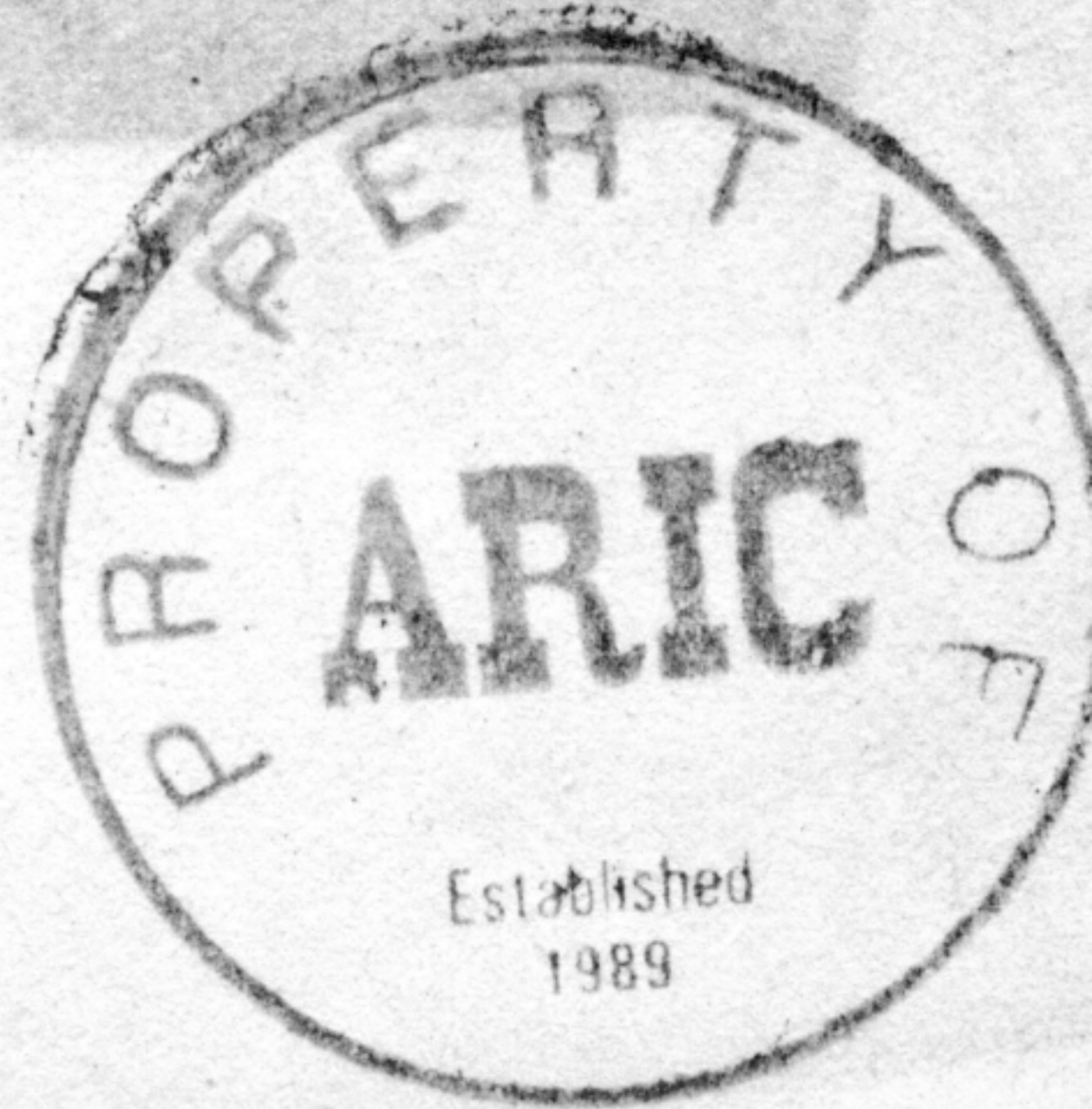

استاد کهزاد دایران پیرندنی به لومرینی نیرواله کنکره کی له افغانی او ایرانی پوهانو سره

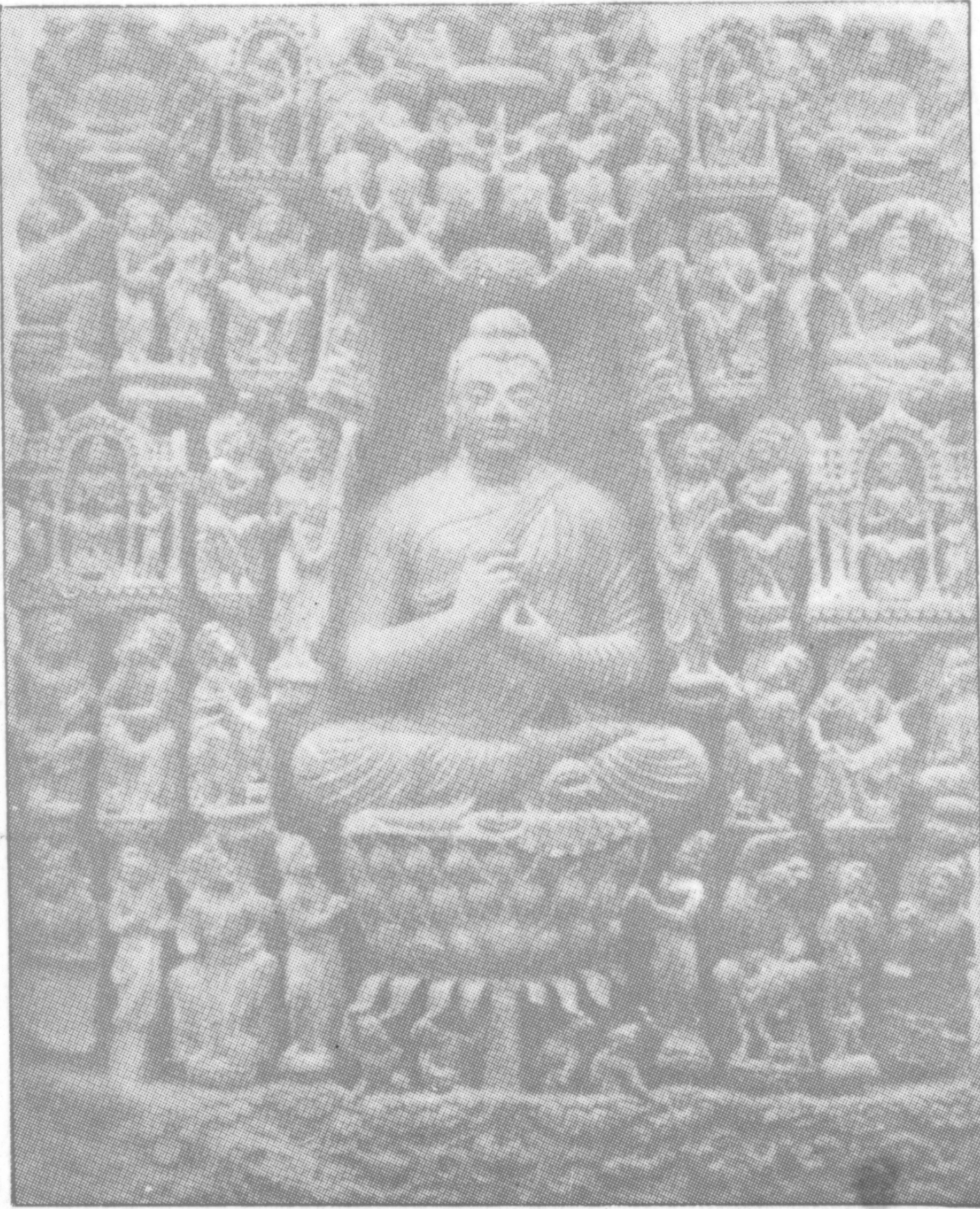
تهران ۱۹۶۵ ز

پوهنتون د افغانستان

محمد داود وفا

دانش خپرندویه ٲولنه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**